

Lối Sống Của Một Hotgirl

Contents

Lối Sống Của Một Hotgirl	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	11
5. Chương 5	17
6. Chương 6	24
7. Chương 7	31
8. Chương 8	37
9. Chương 9	43
10. Chương 10	48
11. Chương 11	54
12. Chương 12	61
13. Chương 13	70
14. Chương 14	77
15. Chương 15	84
16. Chương 16	89

Lối Sống Của Một Hotgirl

Giới thiệu

Một câu chuyện hư cấu, nhưng đáng suy ngẫm. Đang mơ màng ngủ thì có tiếng chuông đt kêu, nó giật

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/loi-song-cua-mot-hotgirl>

1. Chương 1

Đang mơ màng ngủ thì có tiếng chuông đt kêu, nó giật mình vớ lấy cái đt lờn nhòe:

- Đm đứa nào gọi đây có biết bây giờ là mấy giờ rồi kh..

- Đi bay không ?

Chỉ chờ có thế, mắt nó tròn như bi ve và sáng hơn mắt mèo:

- Có những ai ?

- Ôi giờ ơi ai mà chả là người nhanh mẹ lên, tý anh ABC qua ! thế nhé !

..

— 11h49 —

- ANHH EMM EIIIIIII

- Êiiiiiiiiiiiiii

- Anh em mình là cái gì nàoooo

- Anhh em mình là củ su hàooo

- SUU HÀOO LÀ VÀOOO NHẠC LÊN LUÔNNNN - HEY HEY QUẢY LÊN..

- YEEEEEEEEEE QUẢY LÊN WE WEEE QUẢY LÊN NÀOOO..

Tiếng nhạc ùng ục, khói thuốc lá, khói shi sha, mùi rượu, mùi hơi người và cả mùi đầu đứa thổ tả nào lâu không gọi hoà vào ánh đèn nháy đủ màu tạo nên 1 không gian huyền ảo, không gian dẫn dắt lôi kéo con người ta đến Bar.

Có vẻ náo nhiệt nhưng nó vẫn không quên đc thói quen đã in sâu vào tiềm thức, nó rút con Iphone 4 ra, kéo mấy con bạn dí đầu vào nhau, mấy đứa trợn mắt thật to, có đứa thì vội vàng vớ cái bình shisha ngậm mồm vào hút và vẫy tay ra hiệu : Chụp đi chụp nhanh lên !

Chụp đc khoảng hơn sơi cái nhưng nó mới chọn ra 1 cái ưng ý nhất, up lên Facebook với cái trạng thái : " Khi đêm xuống em bơ vơ lạc lõng, lối đi nào cho em :) " - rồi quay ra gào lên với lũ bạn:

- Ê cái bar này tên gì thế ?

- Bar XXX !

Rồi nó làm nốt phần còn lại, bức ảnh check in Bar XXX. Vừa up lên thì có nhiều lượt like và bình luận kiểu :

- Ôi chị xinh thế chụp ảnh trong tối mà vẫn chất thật T^T

- Tâm trạng quá chị ơi vui lên nào.

- Ủầy c lại đi bar à suốt ngày đi bar đúng là dân chơi có khác.

- E cho anh lam wen nhe hjhj.

- Ngon vãi

..

.. 4h30..

Nó vừa về đến nhà, uể oải thay quần áo chuẩn bị ăn cái gì rồi ngủ, mấy hôm nay nó đang khó chịu vì vừa chia tay bồ, hẳn ta là 1 công tử con nhà giàu, chịu chơi nhưng tính tình ba ngơ nên bị nó xỏ mũi dắt đi như dắt bò. Thậm chí bò còn không dắt dễ như thế ! Đang ngơ ngơ thì lại có điện thoại. Anh XYZ gọi.

- Em nghe anh ơi !!

- Em chưa ngủ à ? A đang ở nhà chán quá qua đây uống rượu với a không ?

- Vâng hihi qua đón em nhé. Em chuẩn bị luôn đây.

Tất máy, nó đăng nhập facebook, up 1 cái stt : " Anh à, khó quá . Em làm gì để quên anh đây :) " - rồi nó cầm túi đóng cửa hí hửng chạy ra đầu đường có bóng người đang đợi.

- Nhanh thế hihi

- Nhanh không em lại phải chờ ^^

- Em nhớ anh chết đi được !!

2 người ôm nhau đá lưởi nấu cháo ngoáy lươn đủ kiểu, đc tầm 2 phút rồi đi mất hút.

Tên này cũng là bồ của nó, hiện đang mới bước chân vào nghề bất động sản, thuộc dạng ba ngơ, nghe đâu cũng lắm tiền và chiều nó như chiều mẹ. À không, phải như chiều bà nội.

Về đến nhà hắn, mọi thứ đc bày ra sẵn, mấy con mực xé nhỏ, 2 chai Vodka to và hoa quả linh tinh. Trong khi chờ đợi thằng kia thay quần áo cộc, nó rút đt ra chụp ảnh đồ ăn và chai rượu, đăng lên stt facebook : " Muốn say, muốn quên hết đi đắng cay của đời " rồi out luôn. 2 đứa ăn uống no say xong xuôi chán chê, theo thói quen, nó ôm hôn thắm thiết thằng bồ rồi với với tay ra phía đầu giường. Tạch ! Tất đèn !

Trưa hôm sau.

11h40

Nó vừa mở mắt thì bỗng nhiên mặt nó đơ ra, đứng hình vài giây rồi lảo đảo:

- Thôi bỏ mẹ tôi rồi, sao tháng này đến nhanh thế thôi chết mẹ tôi rồi !

Bồ nó cũng mở mắt dậy, nhìn sang thấy nó ngồi như mất hồn thì ngơ ngơ, rồi tự nhiên nhìn xuống dưới, mắt sáng lên, hớn hở như nhặt đc tiền.

- Ôi, anh không ngờ em lại...

- Em làm sao ?? - Nó giật mình

- Em..Emm.. Em ...lần đầu à?? Ôi... Emm..

Đầu nó chợt loé lên, ngay lập tức mặt nó long lanh:

- Em nói rồi em muốn mình yêu nhau thật lòng với cả em sẽ không tiếc cho người em yêu .. hic hic

Nói xong cả 2 lại ôm nhau đá lưởi thắm thiết, nhưng lần này thôi không tất đèn nữa !

Đang say sưa thì có tiếng gõ cửa khiến cả 2 giật mình.

- Đóng tiền điện anh ơi !!

- Đợi tý !

Bồ nó đang đứng dậy thì nó vội kéo lại thì thầm:

- Từ từ mặc quần đã !

—1h30—

Nó đã về đến nhà, việc đầu tiên là lại onl facebook, up stt : " Lại trắng đêm.. Vì 1 người "

Thay quần áo đang chuẩn bị đi tắm thì lại có đt. Lần này thì con bạn thân gọi. Bất máy chưa kịp alo thì đầu dây lên kia 1 giọng chua loét như cứt mèo:

- Đm, mày đang đâu? mày đang ở đâu

- Tao đang ở nhà, mày cần tao đấy à ?

- Mày lên ngay đây hộ tao cái, đm con ranh này tao không già cho nó 1 trận tao bé !

- Con nào ? làm sao ?

- Đm m lên ngay đây, lên ngay đây .. TÚT TÚT TÚT..

Tắt máy, nó lại thay quần áo, chọn 1 bộ thật là ngắn và chạy ra vẫy taxi.

Xe đỗ ở 1 cổng trường cấp 3. Giờ này học sinh đang chuẩn bị vào học nên tụ tập ở cổng trường rất đông. nó xuống xe, buộc tóc thật cao để hở hình xăm con bướm.

- Đầu đm con lào ? con lào chỉ mặt cái ! Vừa nói nó vừa rút ra điều thuốc ngậm vào mồm, nhưng không châm.

Con bạn thân nó vênh mặt lên, chỉ thẳng tay vào mặt 1 đứa tóc vàng hoe, nửa xoắn nửa ép đang đứng ưỡn ngực cong mông lên.

- Ê con kia, Đ****TTTT COOONNN MEEEEEE mày thái độ gì đấy hả con ranh này ? Tao đánh chết cmm bây giờ thái độ à? - Nó nhún mạnh và kéo dài chữ Đ**

- Bố mày thích thế đấy THÌ LÀM SAO ??

Nó há hốc mồm:

- Ôi con ranh này ! Con ¥\$|%]#@&đ này mày chán sống à ??

Đang định lấy hơi chửi lại thì ở đâu ra 1 anh nhìn như người khổng lồ xanh, xăm trổ kín tay đi gần ra đây. Thấy con tóc vàng hoe kia mặt cong lên cười cười thì Nó chỉ tay thẳng mặt con bé nói khề nhưng vẫn ra vẻ hình sự và lạnh lùng:

- Lần này bố mày tha nghe chưa lần sau thì tránh mặt tao ra.

Rồi nhảy lên xe con bạn 2 đứa phóng mất hút, con đứng ở lại cũng không quên gào thật là to : ĐMM RỂ RÁCH !!

Đi đc 1 đoạn cuống tay với lại đường gần trường học nó đông thì lại quẹt vào 1 em nữa. Em này tóc màu đỏ, quay ra gào :

- Đcmm mù à ?????!!

- ĐMM ĐI ĐÚNG THẾ À ??

- ĐMM LUÔN CON PHỒ !

- Phồ cái lmm à đcm , quay xe nhanh quay xe lại !! - Nó quay sang rít lên với con bạn.

Bạn nó vẫn vít ga rồi bảo: Thôi mày ơi.

Chắc vẫn sợ anh xăm trổ vừa nãy đuổi theo !

Đi trên đường nó lăm bắm ngày gì sao đen thế, đang đi thì cái số chó nó vẫn không tha, 1 con xe Exciter đỏ đâm sầm vào xe nó. Cả 2 con xoè, đang loay hoay bò lổm ngổm dậy, mặt nó đỏ bừng lên mồm đang định phát âm ĐĐĐ.. thì bỗng nhiên dừng hình, mắt trợn lên, mồm há hốc !!

2. Chương 2

Đi trên đường nó lăm bắm ngày gì sao đen thế, đang đi thì cái số chó nó vẫn không tha, 1 con xe Exciter đỏ đâm sầm vào xe nó. Cả 2 con xoè, đang loay hoay bò lổm ngổm dậy, mặt nó đỏ bừng lên mồm đang định phát âm ĐĐĐ.. thì bỗng nhiên dừng hình, mắt trợn lên, mồm há hốc !!

- Ô .. Ô .. Ô Ô.. Chị !!

- Chị mả bố mày đi không nhìn à mắt mũi nhét xuống mắt cá chân à ??

- Ô .. σ em xin lỗi hihi !

- À mà thế tình hình sao rồi , mày chậm chị mấy ngày rồi ? cứ khát khát mấy lần đến bao giờ nữa đây ????

- Ô dạ.. ôi chị ơi dạo này em làm gì có, ông bà già em cắt khoản đóng thẻ rồi, chị cho em kh..

- Cho mày thì ai cho tao ??

- Ô dạ em có em đưa cho chị luôn ấy mà chị với em không đi đâu mà thiệt đâu mà chị cứ phải lo.. ! – Vừa nói nó vừa vỗ vai con bạn ra ý : TẾ nhanh !!

Bà chị kia cũng vừa nổ máy vừa nói với theo : NHANH ĐẤY NHÁÁÁÁÁ ! KHÔNG LÔI THÔI ĐC ĐÂU !!

- Ai thế ?? – Con bạn nó đang ngơ ngơ chưa biết chuyện gì.

- Ôi giời, xùy, bà chị ấy mà. Bà ấy hỏi vay tiền, ờ mà tao hứa cho vay nhưng dạo này móc đầu ra, ngại bỏ mẹ, đã hứa với ngta rồi ...

- Gớm lắm nữa !!

Xe đi đc 1 đoạn đường.

PÍP PÍP PÍP PÍP PÍPPPPPPPPPPPPPPPPPP !!

Cả 2 đứa giật mình mặt quay ra đằng sau thì thấy thanh niên cười Dream chiến, vừa nhìn 2 đứa vừa cười nham nhở. Thanh niên phóng lên, vừa cười vừa nói:

- Xin chào 2 công túa diêm dúa . Đi đâu thế này ??

- Ô anh ! À em với con này vừa đi thu tiền họ, hihi anh đi đâu thế này ?

- Anh đi lêu hêu, à đi chơi không

- Chơi gì hả a ?

- Chơi gì mà chả đc hôm nay lại vắn vẹo thế ?

- Nhận luôn !!!

2 con xe phóng đi mất hút, đi đến 1 đoạn thì đến 1 ngôi nhà, ở trong ngõ rất là kín.

Qc tọc tọc tọc tọc tọc tồcccccc...

Phùùù

- Thơm thế chẹp chẹp !!

- Thế à ?

- Còn nhiều lắm cứ ấy đi hết anh lại lấy ôi giời quan trọng gì.

- Vâng hihi. À à mày ơi – Nó quay sang dí cái đt vào tay con bạn – Chụp tao phát !

- Ờ ờ xong mày chụp cho tao nhé !

Nó làm mặt girl lạnh lùng hình sự, ngồi sát vào rồi chụp 1 cái. Vẫn là thói quen đã in sâu vào tiềm thức : Nó onl Facebook, up ảnh kèm stt nghe có vẻ căng lắm : ” Làn khói bay, mắt em cay , em quay trong dòng đời, em bay trong bla .. bla ..bla ”

Bây giờ thì đã chiều tối, nó về nhà cùng con bạn.

- Hôm nay ông bà già đi vắng đến ngày kia, mày ở đây ngủ với tao nhá.

- Ờ để gọi về ông bà già đã – Vừa nói bạn nó vừa lôi đt, bấm bấm....

” - Alô mẹ à ?

- MẸ CON CÁI GÌ , NHÀ MÀY CÓ MA À MÀ MÀY SUỐT NGÀY LƯỢN THẾ ?!

- Ô con đi ăn liên hoan với bọn lớp cũ..

- MÀY CÓ VỀ NHANH KHÔNG THÌ BẢO !

- Ô nhưng hôm nay con ngủ ở nhà bạn mẹ nhớ, mai con đi ngủ thế nhớ mẹ nhớ .. TÚT TÚT TÚT... ”

....

- Sao ?

- Ôi giờ báo về cho lấy lệ chứ tao thế nào chả đi !

- Ờ !

2 đứa cầm cùi cầm nồi cơm, rồi tìm xem trong tủ còn đồ đông lạnh đồ hộp không. Trong khi bạn nó đang lọ mọ trong bếp thì nó đứng gần , 1 tay cầm dao 1 tay chụp ảnh, vẽ mặt nhăn nhó khổ sở. Trên face của nó lại đi update 1 cái ảnh mới : ” Papa mama đi vắng, lại phải tự lặn vào bếp thôi hiu hiu ”. Vừa up lên thì có rất nhiều like và ment:

- Uầy chị đảm đang quá ai mà lấy đi chị chắc phúc cả đời nhỉ

- Đúng là vừa xinh vừa giỏi mà hâm mộ quá hiiiiiiii

- C ơi đồng ý kết bạn với em nha.

- Chao em, cho anh lam quen nhe’

8h50

2 đứa đang ngồi check facebook xem lượt sub và like của mình đã tăng đi lên bao nhiêu thì điện thoại kêu. Thằng bồ vừa chia tay mấy hôm gọi.

- Ê Ê mày tắt nhạc tắt nhạc !

- Ông bà già gọi à ?

- Đm bảo tắt thì tắt mẹ đi !!

Rồi nó nhăn mặt, khoảng 5 giây bình tĩnh thì bó bắt đầu bắt máy với 1 giọng mệt mỏi và không thể ọ hơn...

- Alo em đây..

- Cơm chưa ? đang làm gì thế ??

- Em chưa. Em cũng chẳng muốn ăn, Em buồn lắm em nhớ anh lắm anh biết không – Giọng rưng rưng mếu mếu.

- Thế à , thế mà thấy có người bảo hôm nay đi lượn lờ mặt tươi lắm mà – Giọng thằng bồ mỉa mai

- Đâu anh bị điên à ? Ai nhìn thấy đứa nào nhìn thấy ? Em ở nhà từ mấy hôm nay tâm trạng đâu mà đi chơi nữa ? TỔ SỰ BỐ đứa nào ăn tục nói phét ăn cứ* nói điêu !

- Chả tin !!

- Em nói thật mà. Anh không tin em chứ gì ?

Rồi bỗng nhiên 1 cái điện thoại nữa của nó kêu. Con bạn đang ngồi cạnh hét lên :

- THẮNG QWE NÓ GỌI NÀY !!

Nó tắt vội máy, mặt nhăn nhó chỉ tay thằng mồm con kia:

- CMM MÀY KHÔNG NHÌN THẤY TAO ĐANG LÀM GÌ À ????

- Tao tưởng mà đ” để ý !

Nó nghe máy.

- Alo em nghe anh ới

- ĐI CHƠI ĐỀ EM ÊIII – đầu dây bên kia có tiếng nhạc xập xình, với bản năng vốn có từ lâu nó biết là kiểu này lại có biến rồi, mặt hớn hở nhưng cái giọng vẫn nghe vẻ lạnh lùng hình sự :

- Ôi bây giờ hả anh, ui mà có những ai đẩy anh ??

- THẾ CÓ ĐI KHÔNG ??

- Vâng thế để em xem đã rồi em qua.

- NHANH NHÉ ! TÚT... TÚT...TÚT..

Nó vội vã nhảy ra khỏi giường, kéo con bạn đứng dậy. Chọn 1 bộ đẹp nhất ngắn nhất, khoảng 30 phút sau khi uốn éo sau gương, cả 2 đứa mới đi dc ra khỏi phòng. Nó không quên cầm điện thoại lên nhắn tin cho thằng bồ cũ : ” Em mệt quá , em nghỉ 1 tý đây, đừng gọi cho em nữa. Anh nói không yêu em nữa thì gọi cho em làm gì quan tâm em làm gì , thế nhé ! ” rồi mỉm cười ấn nút SEND với ý nghĩ trong đầu : Kiểu này chắc đang tiếc đây mà còn làm trò. Tổ sự hãm !

2 đứa lại leo lên xe và phóng đi mất hút với tâm trạng vui lắm hớn hở lắm !

Đi lòng vòng khoảng 30 phút thì đến 1 ngã tư, nó đang lại rút điện thoại ra thì con bạn nói:

- Từ từ đợi tao vào lẻ đã không nó lại dật chết mẹ mày bây giờ !

- Ờ ờ quên không để ý ! à đỗ lên trên quán trà đá kia kìa - Nó tia dc 1 quán trà đá rất là đông thanh niên ngồi, đi đến, gạt cái chân chống CÁCH 1 phút rồi hất tóc, rút con Iphone 4 ra rồi dí mồm vào nói to:

- Alo anh à ? anh đang ở đoạn nào thế em đến quán trà đá gần ngã tư rồi ! Sao , BAR XYZ Á ? LẠI LÊN BAR ĐÁY À ? VÂNG VÂNG EM LÊN NGAY ĐÂY !!

Rồi nó vỗ vai con bạn :” Đi thôi ”. mấy thanh niên ở gần đấy sầm soi với vẻ thích thú lắm, còn chị bán quán trà đá mồm mấp máy lắm bầm :

- Mẹ nhà nó tưởng nó vào uống nước !!

- Ê ê đây đến rồi dừng lại.

- ĐÂY Á ?

- Thế không đây thì đâu ?

- Tao tưởng mày bảo ở BAR nào cơ mà ??

- Ôi giờ tao nói nhầm ! Gửi xe đi !

Xe 2 đứa dừng lại ở 1 quán Karaoke. Nó bước xuống xe còn bạn nó vẫn lăm bắm cái gì trong mồm.

3. Chương 3

Ê ê đây đến rồi dừng lại.

- ĐÂY Á ?

- Thế không đây thì đâu ?

- Tao tưởng mày bảo ở BAR nào cơ mà ??

- Ôi giờ tao nói nhầm ! Gửi xe đi !

Xe 2 đứa dừng lại ở 1 quán Karaoke. Nó bước xuống xe còn bạn nó vẫn lăm lăm cái gì trong mồm.

Vừa bước quán, việc đầu tiên là nó hỏi bảo vệ :

- WC ở đâu ấy nhờ ??

- Chị đi thẳng cuối hành lang rẽ phải giúp em .

- Ok

2 Đứa đi thẳng xuống WC, nhưng vào đấy cũng chẳng để giải quyết nhu cầu , cũng chả phải để rửa mặt mũi, vì lỡ rửa nó trôi mẹ hết phấn son thì sao ?!! Nó lại làm theo bản năng, lôi điện thoại ra, đứng vào soi gương rồi 2 đứa bắt đầu chụp ảnh tự sướng..

- TỪ TỪ tao kéo cái áo đã – Vừa nói nó vừa kéo cái áo để cổ trễ xuống rồi khoanh 2 tay CHẶT HẾT MỨC CÓ THỂ để cho cái gì nó to lên thì chắc ai cũng biết !

- Rồi chụp đi !

Đang mãi mê thì có 1 đôi nữa đi vào, thấy có 2 con đang đứng ưỡn ẹo xoắn quẩy trước cái gương WC thì mới bĩu môi, ném ánh mắt khinh khỉnh: ” Bố 2 con điên ! ”. Nhưng không dám nói to vì chả biết đây là ai với ai.

Chụp ảnh chán chê rồi cả 2 mới bắt đầu đi tìm phòng.

- Đây phòng này ! - Vừa nói nó vừa mở cửa kéo tay con bạn rồi chạy vào trong rú lên thật to:

- LÊN NÀOOOOOOOOOOOOOO ÔI GIỜI ỒIIIIIIIIII LÊN LÀ LÊNNNNNNNNN YEEEEEEE YEEEEEE LÊN NÀOOOOOOOO !!!!

Mọi người trong phòng dừng hình hết để nhìn nó vừa rú ầm lên vừa uốn éo như sợi bún.

Tiếng nhạc xập xình . Mọi người vẫn nhìn nó chăm chú.

Trong đầu nó thấy khó hiểu thì con bạn nó giật giật tay rồi hét vào tai nó :

- NHẦM MẸ MÀY PHÒNG RỒI !!

Mặt nó ngẩn lại, giá như bây giờ có cái xô hay cái chậu nào thì nó cũng dội lên mặt rồi chạy đấy. Cuống quá chả biết làm gì chỉ kịp :” Ồ ” lên 1 tiếng rồi 2 con chạy ra ngoài mất hút. May mà trong phòng đấy không có thanh niên nào mạnh động không thì chả biết cuộc đời 2 em sẽ đi về đâu..

Vừa chạy ra cửa thì lần này thì có 1 người sau cửa vẫy vẫy tay : ” Ở ĐÂY E MÊI ĐI ĐÂU THẾ ”. mừng như vớ đc vàng, 2 con chạy vội đến.

- Em vừa vào nhầm phòng anh ạ ngại quá hí hí

- Ngơ ngơ. Đi kiểu gì mà nhầm phòng ? Vào đây ! – Vừa nói hấn vừa kéo tay vào trong.

Tất cả mọi người trong phòng nhìn thấy thì rú ầm lên, như sinh vật lạ. 2 em cảm thấy vui mừng phấn khởi lắm nhưng vẫn phải làm mặt lạnh để giữ hình tượng.

Ông anh ban nãy chỉ tay xuống ghế mời 2 đứa ngồi, rồi quay sang chỉ mấy thanh niên khác:

- Đây là anh A, anh B, anh C, bla bla... Toàn đội của anh hết không phải ngại ! Cứ hết mình đi !

Nhìn thấy toàn thanh niên xăm trổ, lòng 2 em bồn chồn chạy ra bắt chuyện ngay.Nghe có vẻ thân thiết lắm và rồi lại lôi cái điện thoại ra :

- Anh ơi anh ngồi dịch dịch vào tý hộ em phát – rồi nó vớ vội điều thuốc trên bàn ngậm vào mồm để lên ảnh cho giống Girl Xã Hội Boy Bò Đội.

Chụp ảnh xong nó post lên face : ” Gặp lại bạn bè anh em vui quá ! ” để ọi người nhìn vào và biết là : À con này toàn chơi với boy xăm trổ và thanh niên cứng... Nhưng thật ra là có biết đây là ai đếch đâu.

Lúc này thì đã dừng cuộc chơi, 2 mẹ trẻ đã về đến nhà. Phòng còn lại có mấy người ngồi lại nói chuyện với nhau.

- Ấy cái con vừa nãy ngon phết nhờ
- Ôi giới toàn hàng họ ph* phạch .
- Phạch thế mà có muốn choén nó không ? Chả thích bỏ mẹ ra ấy còn làm chòe. Mồm thì cứ chê bai này nọ ra vẻ lắm. Cởi quần ra thì thằng nào mà chả giống nhau. Bày đặt !
- Ờ thì .. Ờ công nhận là nó ngon đề.
- Mà nhìn có vẻ chơi bởi phết nhờ, có dễ đong không ??
- Chịu ! Tao mới quen.
- Mới quen mà hót cái là có mặt à kinh khủng vậy ??
- Ôi giới bây giờ cái tầm tuổi nó ngoan thì ít mà đú thì nhiều, có tiền có xe là ok hết !
- Thế à ?
- Thử thì biết !

Sáng hôm sau.

Vừa mở mắt thì nó quờ tay sờ vào cái điện thoại ngay. Thấy có tin nhắn và mấy cuộc gọi nhỡ, số lạ. Nó tưởng chắc là hôm qua có người xin số nó, mừng ra mặt, trong đầu nghĩ : ” Chắc lại có bò để chăn rồi ”. Đang mò dây đánh răng thì số lạ vừa nãy gọi tiếp.

Mừng lắm ! Trong lòng phấn khởi nhưng vẫn phải lấy 1 cái giọng kiêu ngái ngủ nhỏ nhẹ dễ thương :

- ư ư Ai đấy ạ ?
- Có tiền chưa ? Chị đây ai ai cái gì ?
- Ố ớ ơ ..
- Ố á gì thế chị hỏi mà đã có tiền chưa ? hôm nay là 1 tuần rồi, mà nợ nần kiểu này giết người à ?
- O chị ơi em.. tầm mai bà già em về rồi em xin. Em có em gửi luôn cho chị mà !
- Mà cò quay quá đấy .. TÚT TÚT TÚT..

Sáng vừa mở mắt ra đã bị đòi tiền, nó tự hỏi từ hôm qua đến giờ chả biết có dẫm phải cú* không mà sao đen vậy. Biết là không thể như thế này mãi đc, nó liền ngồi tra danh bạ rồi gọi điện cho từng người 1 để hỏi vay tiền nong.

Bấm phím tạch tạch.

....

- Alo anh à !
- Oi sao thế em ?
- Anh ơi anh đang ở đâu đấy anh giúp em cái này đc không ?
- Giúp gì thế ?
- Em bị mất tiền nộp học rồi anh cho em mượn tạm đc ko mấy nữa em có em gửi . Anh nhé anh nhé ?
- Anh có ở nhà đâu anh đang đi có việc ở xa từ mấy hôm nay rồi...
- Tút tut tut... Nó tắt máy, mồm lẩm bẩm : ” Động đến tiền thì sun vùi vào, hãm ”

- Alo bạn ơi dậy chưa tớ nhờ tí, cho tớ mượn tạm ít tiền
- Ơi giờ ơi chả nói sớm vừa mua quần áo hôm qua rồi !

—

- Alo , mày cho tao vay ít tiền được không ?
- Mày vẫn nợ tao 5....
- ...TÚT TÚT TÚT..

—

- Alo mày ơi cho tao mượn ít tiền có việc quan trọng lắm
- ĐCMM MÀY CÓ BIẾT BỐ MÀY ĐANG NGỦ KHÔNG HÁ ?MỞ MẮT RA ĐÃ VAY TIỀN ĐM HẢM L' !!

TÚT...TÚT...

Bây giờ nó mới ngồi thăm thía, lúc trước có tiền thì đâu đâu cũng toàn là bạn thân đủ kiểu.. Bây giờ thì..

Onl Facebook, up stt “Trong cuộc vui thì toàn là bạn. Lúc Hoạn nạn bạn như cái L** :-jj ”. Thôi thì kệ cứ đến đâu thì đến. Đang bực mình thì điện thoại đổ chuông. Em XXXZ gọi.

- Trình bày ?
- Alo chị à ôi giờ ơi chị ơi có con nó chửi chị là phò này nó còn chửi chị rẻ rách nữa này !!
- ĐM CON NÀO ?? – Máu chó đã bắt đầu sôi lên.
- Chị ra đây thì biết, chị mà bỏ qua trẻ con nó khinh chị ơi chị qua luôn nhé.
- Tao ra luôn đây !!

Đang ức chế chuyện tiền nong, lại có phi vụ này đổ thêm dầu vào lửa nên máu chó của nó đã dồn lên đến tận đỉnh đầu.

————10h45————

Lần này nó đi 1 mình, lại đến 1 cổng trường cấp 3 khác. Giờ tan học nên khá là đông. Vừa ra đến nơi thì có mấy em tóc vàng chạy ra mừng lắm. 1 số em thì thăm nhau rồi chỉ chỉ.

- Con nào ?
- Kia kìa con kia kìa.

Bọn nó chỉ tay vào 1 con bé mặt đang cắt không còn giọt máu, nhìn có vẻ chim lợn.

- Con kia ra đây tao bảo – Nó chỉ thẳng mặt.

Con bé đi từ từ ra với vẻ mặt của tên tử tù bước lên pháp trường.

- Mày nói ai là phò há con ranh này mày nói ai ??
- Ồ dạ đâu em.. em có nói gì đâu em có nói chị đâu em còn không biết chị là ai ...

Mấy đứa tóc vàng vừa nãy nhao nhao:

- Đmm thích cãi không ? Cần thiết tao lôi đứa nghe thấy mày nói ra đây không ?
- Ồ nhưng em không nói thật mà – Độ hoảng loạn tột cùng hiện lên trên mặt con bé.
- Đmm cãi ! CÁI ! CÁI – Mỗi 1 câu CÁI là kèm theo 1 tiếng Bạch nghe đến chát chúa. 1 Con choai choai nhất nhảy vào tát tới tấp vào con bé kia. Rồi 1, 2 con nữa cũng nhảy vào đánh hội đồng hay như dân gian thường gọi là ” Ăn hôi “. mấy đứa thò tay tóm áo dật ngược lên, nhưng có vẻ nạn nhân ở thế thủ, và một phần là con này nhìn có vẻ to hơn mấy con kia. Có mấy đứa trong nhóm lôi điện thoại ra quay, và mấy đứa đang hành hạ con bé kia nhìn thấy điện thoại đang hướng vào mặt mình thì như kiểu mình tỉnh

HOLLYWOOD, mặt đứa nào cũng cười thật là tươi, có đứa thì thấy vậy liền hét thật là to : ” ĐCM M LÁO À ? THÁI ĐỘ À MÀY CÓ BIẾT BỐ MÀY LÀ AI KHÔNG ”.

Có vẻ vui như hội !

Sau khi 3,4 đứa đã hành hạ con bé khổ sở chán chê thì 1 đứa tuyên bố ” THÔI, ĐÁNH THẾ CHO NÓ SỢ LÀ ĐC RỒI ”. Thế rồi đám đông tản ra, 1 số con vẫn cố nín lại để quay phim đến phút giây cuối cùng, 1 số thành phần khác thì ra về sợ sệt mấy đứa tóc vàng hung hăng kia.

Lần này thì nó hả hê lắm, cả lũ bỏ đi đến 1 quán trà sữa gần đấy và chém gió hăng say. Con bé vừa bị đánh thì đang đứng dậy và chỉnh lại quần áo.

Cả lũ ngồi trong quán và xem lại cái clip vừa quay, đứa thì up lên fb, đứa thì up lên you tube và có vẻ rất Tự hào.

Đang chém gió vui vẻ thì có 1 người đi vào, đứng trước cửa và hỏi:

- Ai vừa đánh con X ?

Bỗng tất cả dừng hình, không còn chém gió vui vẻ nữa. Tất cả ánh mắt hướng về phía người vừa nói.

- TAO HỎI LẠI ĐCM ĐÚA NÀO VỪA ĐÁNH CON NÀY ??!!

4. Chương 4

Đang chém gió vui vẻ thì có 1 người đi vào, đứng trước cửa và hỏi:

- Ai vừa đánh con X ?

Bỗng tất cả dừng hình, không còn chém gió vui vẻ nữa. Tất cả ánh mắt hướng về phía người vừa nói.

- TAO HỎI LẠI ĐCM ĐÚA NÀO VỪA ĐÁNH CON NÀY ??!!

Mấy đứa thất kinh khi nhìn thấy 1 thanh niên lăm lăm mặt như đi đòi nợ thuê đang đứng ở ngoài. Lúc bấy giờ thì những đứa vừa nãy hung hăng nhất cũng ngồi im re và có cho tiền cũng chả đứa nào dám đứng dậy mà hét kiêu : ” ĐCM MÀY BIẾT BỐ MÀY LÀ AI KHÔNG ? ” như 20p trước !

Bỗng con bé vừa nãy đi vào và nhìn xung quanh 1 lượt, mọi thứ như dừng lại khi con bé chỉ tay vào mấy đứa đang ngồi. Nó tìm đúng con loai choai nhất vừa nãy :

- Anh ơi nó kia kìa !!

Bây giờ thì đa số những đứa còn lại thì đôi chút thở nhẹ : ” May mà nó không chỉ mình ” , còn con bị chỉ mặt thì chỉ biết trở mặt ra nhìn và trong đầu đủ thứ suy nghĩ loạn lên : ” Thôi chết mẹ tôi rồi ”

- Con kia ra đây anh nhờ tý - Thanh niên đứng ngoài cửa nói và vẫy tay vẫy vẫy, đây là bản án tử hình trong ngày hôm nay đối với con bé lười choai . Nó đứng dậy nhìn mặt cả lũ với ánh mắt cầu cứu, nhưng với tình huống bây giờ thì có cho tiền cũng đổ đứa nào dám ho he.

- Dạ ?

- Đi, đi ra đây anh nhờ tý việc.

- Đi đâu ạ ?

- ĐI RA ĐÂY- Thanh niên bắt đầu gằn giọng.

Lúc này thì mấy đứa còn lại vẫn hoang mang lo lắng lắm, nhưng không phải lo lắng cho đứa bạn đang bị lôi ra mà lo lắng cái kiểu : ” Đéo biết con kia nó có khai mình ra không ?? ”

Nó bắt đầu thấy khó xử. Bây giờ không biết nên đi ra không vì ở đây là đàn chị lớn nhất, nhưng mà ra nhờ nó phang cho tuốt xác thì sao ?? Mà bị nó đánh cho giữa thanh thiên bạch nhật thế này thì còn gì là hình tượng nó xây dựng bấy lâu nay nữa..

Đang suy nghĩ lung tung thì con ngồi bên cạnh vỗ vỗ vai giật cục, làm nó giật mình quay sang gắt nhẹ :

- Cái đeo gì ?

- Chị ơi bây giờ làm thế nào chị ơi làm nào bây giờ ??

- Từ từ đừng có cuống lên, để im tao tính.

Nói thì nói vậy thôi nhưng trong đầu nó cũng đang suy nghĩ loạn lên với câu hỏi : " Bây giờ thì làm thế nào bây giờ ". Ngồi tầm 5 phút sau thì lại bị giật mình bởi đứa bên cạnh vỗ vai tiếp. Lần này thì là con khác.

- Cái gì nữa đây ?? - Mặt nó nhăn nhó.

- Ôi chị ơi bây giờ khéo con kia đang bê sê lét rồi chị xem như nào đi..

- Sao đm lăm mồm thế mà có giỏi thì ra đấy đi !

- Ui chị ơi ..

- Không ra thì ngồi im đấy cầm mồm vào yên cho tao tính.

Đến lúc này thì nó biết không thể ngồi im như này mãi được : " thôi thì thả ra đấy liệu vậy. Chắc thằng kia là con trai nó không đánh con gái đâu " và nó có đôi phần tự tin vì cái thân hình Hot Girl với khuôn mặt đã lừa không biết bao nhiêu thằng sẽ cứu được nó trong lần này. Nhưng nó đã nhầm !

Nó đứng phắt dậy, với vẻ mặt đã chuyển sắc thái sang dạng Lạnh lùng và nói:

- Chúng mày ngồi im đấy để tao ra.

Cả lũ có vẻ thấy ngưỡng mộ lắm, và tất nhiên cũng chẳng có đứa nào ngồi im ở đấy được. Tất cả bám đuôi nó đi ra ngoài.

Ra ngoài cửa thì nó mới tá hỏa vì nhìn thấy con choai choai kia đang quỳ xuống, và sau đấy là 1 phi đội toàn CÁC GIRL XẮM TRẮNG TÓC VÀNG HOE VÀ NHÌN CÓ VẼ CHẤT CHƠI NGƯỜI DỜI LẮM !!

Đến bây giờ thì nó hoảng thật rồi, nó chột thật rồi. Chẳng biết làm như thế nào nữa, bây giờ thì kiểu gì làm như thế nào ? Giá như mà vừa nãy nó xem xét kỹ bên ngoài rồi mới ra có phải hơn không. Lúc này thì ở bên kia đám đông con bé vừa nãy mới chỉ vào phía nó, cả lũ lại dừng hình và có đứa thốt nhẹ lên kinh hoàng : Ôi đm !!!!

- Mấy đứa kia sang hết đây nhờ tý !! - Thanh niên có vẻ mặt đòi nợ thuê vừa nãy nói to.

Cả đám chẳng biết làm gì hơn, chỉ biết nối đuôi nhau đi như vịt và bước chân nặng nề đến khốn khổ.

Lúc này hội bên kia mới xì xào, chỉ trỏ vào Nó, bĩu môi lườm mắt xì xầm to nhỏ :

- Ở con này nhìn quen thế !

- Lại là con này à ?

- Con này hay đi cùng đội Anh ABC cơ mà ?

- Ôi đm con phò này !!

1 em nhìn chơi nhất hội, tóc ngắn ngang vai, cổ xăm hoa văn và tay thì loằng ngoằng chữ với mấy con bướm đen nổi bật quay sang cong môi và nói:

- Bây giờ thì con này nó nói hết rồi, đứa nào bày trò đầu tiên thì bước lên đây không dừng để tao phải chỉ mặt lòi ra là đeo hay đâu !!

Mấy đứa nhìn nhau chỉ biết im lặng. Còn Nó thì là người trung gian, cũng chưa động vào người con kia nên đỡ lo và căng thẳng.

- Ô ĐM CHÚNG MÀY ĐIẾC À BỐ MÀY HỎI CON NÀO BÀY TRÒ THÌ TỰ GIÁC BƯỚC LÊN ??

Mấy đứa đang cúi gằm mặt xuống bắt đầu lí nhí:

- Kìa, nó hỏi mày đấy.

- đm im mồm vào !!

Có 1 bầu không khí u ám đang vây quanh các em, thật là khốn khổ khốn nạn. Đứng lên nhận cũng ăn đòn mà không nhận cũng ăn đòn.

- NÀY THÌ ĐÉO NHẬN - Em tóc ngắn đã thò tay tóm tóc đứng con đứng đầu, cũng chính là người " Khơi mào cuộc vui ", chỉ chờ có thế, 1 lũ đằng sau như sói đói nhìn thấy thịt gà, như những thằng bợm rượu nhìn thấy thịt chó, nhảy lên tóm tóc tóm áo và bắt đầu " trả thù ".

Mồm các chị gào ầm lên, không rõ là nói gì nhưng nghe rõ ràng nhất : " ĐM CON CHÓ CHỮA NÀY ". Tức nước vỡ bờ, bên này cũng nhảy tất vào với ý nghĩ : " Thôi cùng lắm là chết chung ". Thanh niên kia đang đứng ở ngoài, nhìn thấy cả 2 bên đang lố nhố tóm tóc nhau thì mới xông vào thò tay kéo ra và chỉ thốt lên 1 câu : " ĐM BỌN NÀY ". Em tóc ngắn bên kia thấy vậy mặt rất ngạc nhiên: " ĐM CON CHÓ NÀY NÓ BẬT NÀY "

Đang hung hăng là thế thì chả biết ở đâu 1 người chạy vào, gỡ tay với tóc mấy đứa đang dính vào nhau, mồm quát : " Này này mấy đứa này chúng mày làm cái trò gì thế ". Rồi lại có thêm những người bán hàng quán gần đấy cũng chạy ra : " Ối giời ơi, này bọn kia, này này , nào ! Ối giời ơi ".

Thấy có người can, máu hung hăng lại càng nổi lên, mồm cả đám lại gào càng to và có vẻ không chịu thả tay thả tóc nhau ra. Thanh niên kia thấy vậy liền kéo em tóc ngắn ra và nói " Thôi đánh thế đủ rồi lần sau là nó chừa, đi về ". Mặt em này thì cay lắm vì đã đánh đc cái nào đâu ?!! Nhưng vẫn phải kéo mấy đứa ra, mồm cũng ra vẻ bầu trời cao cả lắm : " Thôi thôi, này , thôi không đánh nó nữa ! Thôi, tao bảo thôi rồi mà lại ". Cả lũ nhốn nháo buông nhau ra, mồm vẫn không ngừng chửi, không ngừng chỉ mặt nhau và hăm hè.

Mọi người xung quanh tụ vào xem nhiều hơn, những người bạn này can thì vẫn bức xúc:

- Mẹ nhà chúng nó con gái con lú mà đánh nhau như giặc như ngụy !

- Chả biết con cái nhà ai mà bố láo mắt dạy, học hành không học suốt ngày tụ tập đàn đúm.

- Bọn này cứ phải cho hết lên phường .

- TỔNG MẸ HẾT VÀO TRẠI, BỐ LÁO TRẺ RANH.

Cả 2 bên trèo lên xe và lẩn nhanh kéo lại rắc rối, nhưng vẫn lườm nguýt vẻ cay cú lắm. 1 số thì lảm bảm chửi : " Máy ông bà già lảm chuyện ", đứa thì vẻ mặt lo ngại vì sợ trong mấy người đấy có 1 ai mang tên " Người quen ".

Em tóc ngắn ban nãy chỉ tay vào mặt nó :

- ĐM CHÚNG MÀY LẦN SAU THÌ CẠCH MẶT BỐ MÀY RA ĐM CHÚNG MÀY !!

Biết là chúng nó sẽ không quay lại đâu nên Nó ngoác mồm nói với theo :

- ĐMM QUAY LẠI ĐÂY !!

- CHÚNG MÀY CỨ ĐỢI ĐÂY !!

- BỐ MÀY CON PHỒOỒỒỒ !!

Cả đám nhốn nháo trèo lên xe và lủi mất hút sau đám đông những người hiếu kì vừa nãy.

—12h30—

Nó về đến nhà, trong đầu vẫn hơi lo sợ vì biết đâu chúng nó lại tìm mình tiếp thì sao ? Rồi không biết thằng vừa nãy là ai máu mặt số má như thế nào. Bây giờ thì con bạn nó ngủ mới dậy, dụi dụi mắt rồi hỏi :

- Mày đi đâu về thế ?

- Có việc !

- À mà vừa nãy có ai gọi cho tao hỏi mày đấy. Thấy bảo gọi mày không nghe máy !

- Ai thế ?

- Mày hỏi tao tao hỏi ai ?

Chắc vừa nãy mãi chiến đấu nên nó không để ý cái đt nhét trong cốp xe, nó mở ra và xem thì thấy đúng là có cuộc gọi nhờ thật. Lần này nó bấm máy gọi lại vì sợ các anh, các chị của nó gọi hoặc có chuyện gì đấy. Đổ chuông đc 5 giây thì đầu bên kia tắt máy. Nó đang định chờ chắc thằng hãm nào trêu thì đt đổ chuông, số vừa nãy gọi lại.

- Alo ai đấy.

- Alooo, à có phải em đây không nhờ

- Em nào ?

- Em anh QWE hôm qua đi hát cùng ấy có phải không nhờ ?

- Ai đấy ?

- Anh là anh C hôm qua ngồi gần em đây mà !!

- A . Ui anh ạ, ô ai cho anh số em thế ?

- Ôi giới người đẹp nổi tiếng thì ai mà chả có hê hê. Anh gọi xem có đúng không ấy mà.

- Hì hì vâng tỳ e nt cho a nhá. Em nấu cơm đã !!

- Ok emm !!

Tắt máy. Trong đầu nó nghĩ mừng thầm là có bò để chặn thật rồi.

- Ai đấy ? - Bạn nó quay ra hỏi.

- Ôi giới lắm chuyện ai hỏi làm gì con điên. Tìm xem còn gì ăn thì nấu đi.

- Mẹ nhà mày !!

Nó bắt đầu nhắn tin với người tên C lúc nãy, có vẻ vui lắm, thích lắm. Ngồi ăn cơm cũng nhắn, con bạn nó thấy vậy cũng đủ hiểu vì chúng nó là BẠN THÂN VỚI NHAU. Đang say sưa thì thằng bồ nó gọi. Bồ nó là thằng mà hôm trước nó đã lừa ngoạn mục khiến cho thằng kia tin là đã đc ” Bóc tem đập hộp hàng chính chủ ” em nó. Kể ra thằng này cũng tốt, lắm tiền và yêu nó chiều nó như bà nội. Nó nói 1 là không dám làm 2.

- Alo em nghe.

- Ăn cơm chưa em ?

- Em... em có ăn uống gì đâu, em bị ốm hay sao ấy tự nhiên mệt quá anh ạ hic hic

- Sao lại thế ?

- Em không biết thấy trong người cứ sao ấy, khác lắm.

Lúc này thì thằng bồ nó mới chợt dạ, nghĩ là NÓ CÓ THAI sau đêm hôm đấy. Thằng đàn ông nào cũng thế, kể cả yêu thật lòng nhưng trừ khi là vợ đã cưới xin đăng hoàng còn lại với những con khác ,nếu nghe đến 2 từ CÓ THAI là soán quấy lắm. Hắn ta tiếp tục:

- Hay là anh đưa em đi khám nhé ?

- Đi khám ấy ạ ? ôi anh ơi không đc đâu ai lại dắt nhau đi khám cái đấy bao giờ em ngại lắm- Nó có vẻ hiểu luôn là đi KHÁM CÁI GÌ.

- Vậy thì thế nào - Bồ nó bắt đầu

cuồng.

- Em không biết nhưng mà em thấy mệt lắm !! Hay anh để em đi khám 1m cũng đc mà ..
- Như thế sao đc ? Em biết làm sao mà khám ?
- Em biết mà em khám mấy lần....
- Há gì cơ ??
- Em bảo là em đi khám cùng mấy bà chị mấy lần rồi nên em biết mà !!
- Ủ nếu thế thì anh gửi tiền qua em tự đi nhé ? Nhưng có yên tâm không ??
- Đc mà anh , ko sao đâu !!
- Ủ vậy nhé !!
- Vâng thế nhé, iu a nhiềuuuuuuuu chụt chụt choẹt choẹt !

Nó tắt máy và hú hồn, tý thì nói hớ ra và lộ hết mọi chuyện. Trong mắt hắn ta thì nó là 1 đứa chỉ yêu hắn ta thôi, và có vẻ yêu say đắm. Nhưng khốn nạn cuộc đời hắn có biết đc sự thật em là Chuyên gia chẩn đoán bò điên.

Nó ngồi rồi nghĩ :” Mẹ, lúc đấy thì sướng lắm mạnh mẽ lắm. Giờ động đến cái thì sun hết cả vòi vào, cuồng cả lên. Bố tử sư hãm ”. Nhưng nó quen rồi, dù gì thì nó cũng vẫn moi đc tiền, mà tiền khám thai và bồi dưỡng thì cũng đâu phải là ít. Lần này nó sẽ quyết tâm trả nợ, không tiêu pha linh tinh nữa !

Nó tiếp tục nhấn tin và nối tiếp cuộc trò chuyện hằng say với thanh niên tên là C kia và chiều nay anh ấy sẽ qua đón em đi Cafe sang chảnh.

- Tý nữa mày ở nhà trông nhà nhớ !! - Nó nói với con bạn.
- Mày đi đâu ?? tý tao về bây giờ bà già gọi rồi..
- Tao đi đâu sao mày cứ hỏi làm cái gì thế nhờ, về à ? ờ thế thôi vậy.

————-5h00————

Nó vừa tắm xong và đang loay hoay với đồng quần áo xem nên mặc gì. Sau 1 hồi lẩn tẩn nó chọn 1 bộ áo khoét cổ sâu, sâu rất là sâu. Đứng trước gương nó uốn éo và không quên chụp 1 đồng ảnh và up lên Face :
” Chuẩn bị đi Cafe nào .. ”

Có rất nhiều like và mnet:

- Ủầy tối đi Bar chiều đi CF đúng là chất chơi quá đi mà.
- Chị ơi đẹp quá hihiii
- Ủầy xinh quá mà lại sang trọng quý phái nữa, suốt ngày Bar và Cafe. Chị sống cứ như TÂY, hãm mộ quá !!
- Chị mua cái áo ở đâu thế ??
- Vãi ngực to thế ăn bột nở à ? < comment=“” bị=“” xoá=“” và=“” un=“” friend,=“” block=“” luôn=“”>

Đang mãi mê up ảnh thì có tiếng pip còi dưới nhà. Nó biết là Anh ý đã đến nơi và tung tăng chạy xuống.

Thanh niên này đi SH, boy xăm trổ và nhìn rất ngon zai. Hôm nọ dưới ánh đèn mờ nó nhìn không rõ nhưng bây giờ thì đã đc nhìn kĩ hơn về thanh niên này. Có vẻ thích lắm ưng lắm. Nhảy lên xe, ngồi thật sát, áp người dí chặt vào lưng thẳng kia, cong mông lên và 2 người phóng đi.

—————
Trong quán Cf.

- Em sinh năm bao nhiêu nhĩ

- Anh đoán xem hihi
- Em chắc tầm 95,96. Mà nhìn thể này chắc nhiều anh theo lắm nhờ ? Có ngy rồi nhờ !
- Ôi anh ơi xấu như em làm gì có người yêu, mà cũng làm gì có ai mà yêu.
- Thế á ? Ôi anh chẳng tin đâu
- O thật mà em nói điều anh làm gì hihi.
- Ủ. Mà thể tỳ nữa em có rảnh không mình đi loang quanh hóng mát , hay em phải về luôn?
- Em đi thể nào cũng dc mà !
- Ủ em. mà uống nước đi !
- Vâng hihi

Nói là ngồi uống Cafe vậy thôi chứ từ nãy đến giờ nó toàn chụp ảnh cái cốc rồi chụp ảnh nó, chứ làm gì quan tâm đến nước nôi. Nó chạy sang ghế thanh niên kia, dí sát người vào và dơ cái máy lên Thật Là Cao. Nó tì vào người C , cười toe toét lắm và ấn máy chụp ảnh. Post lên fb với cái stt lừng lơ : " Yêu yêu ".

Đc 1 lúc thì cả 2 đi lượn lờ quanh quanh, đi qua những shop rồi cửa hàng.

- Ôi quần áo đẹp thế - Nó thốt lên, kéo giọng thật dài và nói thật rõ từng câu.
- Em có thích không ?
- O thích gì ạ ??
- Quần áo ấy, thích thì anh sẽ mua tặng em. Có đáng là mấy đâu.
- Ui ui nhưng mà.. mà thôi em ngại lắm ai lại thế..
- Ủ thế thôi vậy ! - Thanh niên nói vồn vện 4 câu rồi vắn ga phóng thẳng làm nó tím tái mặt mũi và trong đầu mặc định xuất hiện 4 câu : " ĐM HẮM L "

Nhưng shop thì vẫn nhiều vô kể, nó quyết định không làm trò nữa vào vào thẳng vấn đề:

- Ui anh ơi cái túi kia đẹp nhờ, ôi đẹp thế đẹp nhờ anh nhờ !

Lần này thì đã hiểu ý, hấn đi vào và trên mặt em nó có vẻ rạng rỡ hẳn. Cuối cùng thì trên tay đã có 1 cái túi do công sức đóng đưa nó bỏ ra cả buổi. Cái túi là đồ Fake 1 nhưng cũng thuộc dạng hạng sang chảnh. Trong đầu nó nghĩ : " Thằng này nhiều tiền mà dễ đóng vl "

——7h15——

Oc tọc tọc tọccc tóccccc tócccccccc.

Phùù ù

- Chẹp chẹp ngon thế thơm thế.
- Chuyên nghiệp quá nhỉ
- Ôi giờ em sắp chán rồi ấy chứ !!

Nó thường lấy những lần đi bay đi bar đi tụ tập và những lần vui chơi ra để làm chiến công và mức độ chơi của mình. Trên face book của nó la liệt những ảnh nó trong bar, trong nhà, ngậm thuốc, ngậm ống hút ..v...v.. Nó nghĩ nó biết những thứ đấy là sẽ hơn bạn hơn bè và cứ tưởng thế là hay. Nó càng phô trương ra nhiều cuộc chơi như thế thì tên tuổi nó sẽ càng bóng bẩy và đc nhiều người để ý hơn. Theo nó nghĩ thì là vậy.

Điện thoại bỗng đổ chuông. Bỏ nó lại gọi. C nhìn lướt qua cái đt rồi hỏi nó :

- Ai đấy em ?

- À bạn em gọi, đợi em tý- Vừa nói nó vừa chạy vào nhà tắm đóng kín cửa, và lại bắt đầu cái giọng thật là ọo :

- Alooooo

- Em ăn cơm chưa đang làm gì đấy ??

- Em mệt lắm em đang ngủ..

- Ngủ à ? Ừ thế thôi ngủ đi nhé !

- Vângg..

Nó tắt máy, chuẩn bị tắt nguồn thì lại có người gọi. Lần này thì là thằng Ny cũ của nó. Nó lẩm bầm :” Ngày đ’ gì không biết mà gọi nhiều vl ” rồi nghiêng răng ắn tắt.

Nếu như cách đây mấy tiếng khi mà nó chưa gặp thằng C này thì nó sẽ nghe máy vợ và tha thiết luôn đấy, nhưng bây giờ thì nó cũng chả cần. Vì có boy xăm trổ tên C đang ngồi ở đây rồi. Vừa có tiền vừa có mã nhìn lại chơi hơn mà lại đúng kiểu người nó thích, số má máu mặt thì tội gì nó phải đắn đo, suy nghĩ.

Với lại nếu cặp kè yêu đương với mấy thanh niên này, chả mấy chốc mà người đời sẽ gọi nó là : Chị. Nó nghĩ thế.

Bước ra ngoài nhà tắm thì thấy C đang chuẩn bị thay quần áo và đi tắm. Theo thói quen và nhiệm vụ , nó chạy nhẹ ra, ôm chặt lấy và tỏ vẻ ngoan ngoãn lắm. Đang uốn éo xoắn vào nhau thì máy nó có tin nhắn. Của ny cũ :

- A còn yêu e nhiều lắm mình hãy làm lại từ đầu em nhé ?

- Biến ! - Nó nhắn ngắn gọn và gửi đi, tiếp tục chuyên môn. Uốn éo ôm hôn thắm thiết thả tay cho đi chơi tự do đủ kiểu rồi thì thanh niên này cũng biết nhiệm vụ của mình. 1 tay ôm nó 1 tay thò ra kéo rèm cửa sổ. Tắt đèn !

——-9h00——-

Bây giờ thì hấn cũng đã đi tắm thật, nó ngó vào cái đt để trên bàn. Theo tính tò mò, nó mở đt lên soi mới. Có mấy cuộc gọi nhờ của cái anh QWE hôm qua rủ nó đi hát và 1 tin nhắn. Nó vẫn tò mò, và hình như không ai dạy nó : Đọc trộm tn ng khác là hư, là bố láo. Nó vẫn ắn đọc tin nhắn.

Đọc đc dòng tin nhắn thì mặt nó nghệt ra.

” SMS QWE : Hehe con lợn này bố gọi đ’ thấy nghe máy, sao hàng họ thế nào ? đã chén đc em nó chưa ??

5. Chương 5

Bây giờ thì hấn cũng đã đi tắm thật, nó ngó vào cái đt để trên bàn. Theo tính tò mò, nó mở đt lên soi mới. Có mấy cuộc gọi nhờ của cái anh QWE hôm qua rủ nó đi hát và 1 tin nhắn. Nó vẫn tò mò, và hình như không ai dạy nó : Đọc trộm tn ng khác là hư, là bố láo. Nó vẫn ắn đọc tin nhắn.

Đọc đc dòng tin nhắn thì mặt nó nghệt ra.

” SMS QWE : Hehe con lợn này bố gọi đ’ thấy nghe máy, sao hàng họ thế nào ? đã chén đc em nó chưa ??

Nó vừa bất ngờ vừa tức giận mà lại vừa tủi thân, nói tóm lại là cảm xúc của nó giờ như nổi cảm lợn, ngoáy , ngoáy, ngoáy và trợn lẫn vào nhau.

Nhưng nó vẫn bình tĩnh, trả lời lại tin nhắn :

- Sao lại chén ? là như nào ?

- Ô trời ôi vẫn chưa làm ăn đc gì à kém thế ? Thấy bảo con này dễ lắm mà ?

..

Có 1 sự tủi thân và ngỡ ngàng nhẹ..

.. Nhưng không sao , nó quen rồi. Nó quen bị người đời đem pha về nó rồi. Nhưng nó vẫn tự cho cái lối sống của mình là chả có gì sai. Nó đẹp nó có quyền yêu trai giàu trai chơi. Và nó nghĩ là phải những thằng đàn ông như vậy mới đủ đẳng cấp để đi với nó. Mà thường hay đi với trai như thế thì bị nói xấu là điều đương nhiên. Thế thôi !

Nó cầm điện thoại nhẩn lại:

- Thấy bảo dễ lắm à ? Ờ dễ thế thì sao mày không đi mà chén nó đi đcmm luôn thằng phò, thằng đàn bà, thằng đầu @\$%€%} @ • €@!&. CỨT.

Đợi cho tin nhắn đc báo gửi đi, nó tháo sim và vứt qua cửa sổ.

Nó đứng dậy, mặc đồ lại thật nhanh. Nó sẽ đi luôn kệ mẹ thằng C này ở đây, và nó đang suy nghĩ đầu tranh tư tưởng : " Có nên lấy mẹ hết tiền của nó không nhỉ ? Ví nó nhét trong quần mà quần áo lại để hết ở ngoài. Mà không, nhớ nó báo công an hoặc tìm đến mình thì sao. Hay là lấy mẹ cái đt nhỉ ? Mà cũng không đc ".

Suy nghĩ đắn đo, nó quyết định lấy bộ quần áo nhét vào túi xách, rồi đi nhẹ xuống dưới.

- Chị ơi trên phòng 203 vẫn còn người nhé - Nó nói với tiếp tân N2, rồi đi ra ngoài vẫy taxi, mất hút.

Rồi không biết số phận thanh niên kia khi tắm xong sẽ khóc bằng tiếng gì và sẽ đi về bằng kiểu gì.

Về nhà, nó đi tắm, cảm nôi cơm theo thường lệ và lọ mọ tìm mò thức ăn. Chờ đợi cơm chín.

Bây giờ thì nó mới cảm thấy thật sự tủi thân. Cái thời gian xế chiều là khoảng thời dễ làm cho con người cảm thấy chán nản và mệt mỏi. Ngồi 1 mình trong góc nhà mà nó ứa nước mắt. Nó vừa khóc vừa soi gương. Soi gương nó lại nhớ đến cái điện thoại. Và rồi nó lại làm động tác thân quen. Rút ra, giơ lên và chụp ảnh.

Nó khóc nhưng khi lên hình vẫn phải khóc sao cho đẹp, cho giống công túa diêm dúa. Nó vật lộn vừa khóc vừa cười chỉnh mặt để chụp ảnh đến khốn khổ.

Up date Stt facebook : ĐÀN ÔNG THẲNG NÀO CŨNG GIỐNG NHAU, ĐÀN ÔNG TỐT CHẾT HẾT RỒI,... Em đau, người ơi có biết nước mắt em đang rơi ... bla bla bla.

Rất nhiều like và ment:

- Sao thế này chị oi!!!! sao buồn vậy

- Sao lúc chị khóc vẫn đẹp vậy

- Ai làm em khóc thế này hả người đẹp

- Mặt xinh không đc khóc T^T

- Đm con diên khóc cũng cố mà rặn ra chụp ảnh. < comment=" bị=" xoá,=" chủ=" fb=" bị=" các=" em=" khác=" xối=" mả=" lên=" và=" vả=" phụ=" khoa=" vào=" mặt=" ,=" nhét=" vào=" mồm=" ">

Cơm đã chín, nhưng nó chả buồn ăn, hay nói thẳng ra là Không Ăn Đc. Bây giờ nó mới nhớ đến thằng nỷ cũ mà lúc vừa nãy nó hất hủi, cầm đt lên và bắt đầu bài hát cò quay:

- Alo - Đầu dây bên kia trả lời có vẻ lạnh như đá trong tủ.

- Anh à đang làm gì thế, em nhớ anh lắm - Giọng đã chuyển sang rưng rưng.

- Nhớ nhưng cl. Biến cmm đi hăm L bố mày !!

- CỨT MẸ MÀY LUÔN THẰNG PHỒ !! Tút...Tút...Tút..

Nó ức lắm, ức nhưng chẳng làm gì được, lại onl facebook và up date stt: " Đừng bao giờ tin lời hứa của đàn ông.... Có không giữ mất đừng tìm... đàn ông lăng loàn lăng nhăng là cái loại mình ghét nhất ... Nếu thực sự anh rung động trước 1 ai đó không phải em thì anh cứ đi đi....v...v

Cả tôi nó onl facebook, tôi hôm ấy có thật nhiều stt :

- Like stt random chúc ngủ ngon nào các tình yêu moahh..

Cái stt được mấy trăm like, nhưng nó phải chọn kĩ xem có những ai like, và những Hot Boy, Thanh niên xăm trổ, thanh niên Đội mũ, thanh niên trong Bar thì được nó chúc ngủ ngon, còn lại thì kệ em chúng mày !!

Thực ra thì cái kiểu cách này là 1 cách nó tự nghĩ ra để làm quen với các anh trên Fb. Vì đơn giản, 1 thằng nào đấy thấy 1 em mặt trắng ngực khủng tự nhiên chúc ngủ ngon, rồi pm ib nói chuyện thì thằng nào chẳng thích. Nếu không thích thì thôi , cũng chẳng sao.

Và thế và mối quan hệ của nó cứ dần dần được mở ra, từ nói chuyện, rồi gặp mặt, rồi đi uống nc, đi chơi, rồi đi linh tinh đâu đó. Nó thích mọi người coi nó như người lớn, nó thích mọi người coi nó như 1 dân chơi anh chị thật sự. Những cái mà người khác muốn giấu đi thì nó lại khoe ra triệt để, cụ thể như là yêu được nhiều đại gia, đang đưa được nhiều Hot boy, đi chơi được nhiều nơi mà không phải ai cũng đi được, biết được nhiều Bar, quen được nhiều Anh này anh nọ, ..v...v...

Cuộc sống của nó là thế, sáng đi học, hôm đi hôm không, tối đi chơi. Ban đầu nó cũng như nhiều bạn bè trang lứa, nhưng từ khi lên học c3, chẳng biết ai tiêm nhiễm vào đầu nó lối sống : cuộc đời màu đen, mà màu đen lại lôi cuốn ấy. Nhưng nó chưa bao giờ hối hận cả, nó cảm thấy tự hào là đằng khác. Tự hào vì lối sống của mình khiến nhiều đứa khác phải thèm thuồng. Và chưa bao giờ nó có ý định thay đổi cả.

—10h45—

Đang hăng say lướt facebook mãi mê thì có tin nhắn đến. Số lạ :

- Chào em !

Những tin nhắn kiểu này đã quá quen thuộc, nên nó kệ. Khoảng 5 phút sau lại có tin nhắn tiếp, cứ 5 phút lại có tin nhắn.

- Sao kieu the ??

....

- Cho a quen được ko ?

.....

- Dm con cho, an trộm quan ao của tao.

..

Đến bây giờ thì nó đã biết đây là ai. Nhưng nó mặc kệ và để xem thằng này làm được những trò gì.

...

- Dm con đi re tiền, tao mới mua được 1 ngày da len giuong được rồi haha.

..

- Con ranh con, dmm dung của tao bắt được.

..

- Con đi re tiền, tao vừa mới mua 1 ngày da chen' được rồi haha.

- CHÉN CHÉN CÁI LCM NHÀ MÀY ĐÃ CHÉN ĐƯỢC RỒI THÌ TỐT NHẤT MÀY NÊN NGẬM MỒM VÀ NUỐT XUỐNG ĐI CHỨ ĐỪNG CÓ Ợ LÊN NHƯ BÒ NHAI LẠI NHƯ CHÓ NHAI RỂ RÁCH ẤY HIỂU CHƯA HẢ ĐCMM THẰNG ĐÀN BÀ THỐI THÂY ?? MÀY CÓ TIN BỐ MÀY HỒI SINH LẠI GIA PHẢ

NHÀ MÀY KHÔNG MÀY CÓ TIN TAO CHO CẢ MÀ NHÀ MÀY SỐNG DẬY KHÔNG ? TẾ CMM ĐI THẮNG MỒM L- Nó nghiêng rằng nhần 1 tin và gửi lại, rồi quăng đt ra giường.

Nó khóc. Tự nhiên nó thấy tủi thân, nó thấy khốn nạn cho cái cuộc đời nó quá. Từ bé đến giờ nó bị ăn đòn nhiều chả bao giờ nhỏ lấy 1 giọt nc mắt mà tại sao bây giờ nó lại gào lên ngon lành thế này ? Sao vậy chứ ? Nó khóc âm ỉ, khóc đau khổ, và lần này nó không buồn chụp ảnh post lên face như mọi khi nữa. Nó đã tự nhủ Ngu lần này để rút knghiệm về sau và sẽ không tái phạm. Đến bây giờ thì nó mới nhớ thằng ny cũ, thằng bồ và nhớ ... nhiều. Nó thêm cảm giác gục đầu vào ngực của 1 ai đấy mà khóc, mà ngủ. Ai cũng dc...

Khóc 1 lúc chán thì nó ngủ !!!

——- Sáng hôm sau ——

Hôm nay nó sẽ đi học. 3,4 ngày nay nó không vác mặt đến trường rồi. Nhưng vì đang là thời gian học hè nên nó cũng chả quan tâm hay lo sợ gì cả. Nó tìm trong danh bạ chọn ra 1 thằng nhìn phải thật là đậm chất chơi và kêu mai qua đón nó.

Sáng hôm sau có 1 anh cười Liberty mới đét đèn đẹt đến, nó từ trong nhà hớn hở chạy ra rồi leo lên xe đi luôn. Dừng xe ở cổng trường, nó bước chân đóng đôi cao gót nghe CỘP 1 cái xuống đường, từ từ đi vào trường với dáng vẻ của Siêu sao trên thảm đỏ. Và tất nhiên bộ mặt lạnh lùng hình sự vẫn dc nó sử dụng. Nó cảm thấy như mặt nó dính 1 nghìn viên kim cương vậy. Rất trắng sáng và chói lóa. Đây là nhãn hiệu riêng của nó rồi !

Gần đấy có quán nước, mấy ông mãnh mặc áo trắng vắt vẻo đang phì phèo khói thuốc, thằng thì đá bi thuốc lào buổi sáng sớm rồi dựa người vào tường thở hồng hộc. Còn có mấy chú mồm thở khói xong cứ nhìn nhau cười vui lắm. Cười như chưa bao giờ dc cười. Cười như ma làm. Chả hiểu bị làm sao.

Có 2 thằng đang nhìn nó chăm chú, 1 thằng vỗ vai thằng bên cạnh :

- Ngon vkl nhờ ông nhờ !
- Ôi giờ con này sô nát vl. Tôi nhìn là biết ngay !
- Nát thế nó nằm ngửa mời dớp thì có thấy nát không ?
- Ờ thì ...

Lúc này Nó đi ngang qua và thấy mấy ông nhồi có vẻ soi kĩ lắm, nó biết là bọn này học lớp dưới nên hất hàm :

- Nhìn đéo gì mà nhìn tao lại móc cm mắt ra bây giờ ? Thích nhìn không ?

2 thằng ngồi im re và không dám nhìn nữa.

Ở lớp, nó thuộc dạng đàn anh đàn chị vì đa số bạn bè trong lớp nó toàn những đứa chỉ học học học và học, thấy nó suốt ngày kè kè với mấy anh to to xăm trổ là hãi lắm. Giáo viên thì nhìn thấy nó chỉ có 1 bài hát dành cho riêng mình nó dc cất lên :

- BAO NHIÊU NĂM CÔ/THẦY/TAO/TÔI ĐI DẬY HỌC MÀ CHƯA BAO GIỜ THẤY 1 HỌC SINH NÀO VÔ TỔ CHỨC NHƯ EM/CÔ/MÀY CẢ ! ĐỜI THỬA NHÀ AI CON GÁI CON LỬA. CỨ KIỂU NÀY LÀ ĐUỐI HỌC CHỨ CHẴNG ĐỪA ! VKL THẬT (vô kỉ luật)

Nó kệ, bỏ ngoài tay và từ lâu nó đã có suy nghĩ : " Xinh như mình lấy ck tây hoặc giàu là xong. Về nó nuôi. Học hành nhiều mà làm gì ". Nó đang loăng quăng trong căng tin, đi qua chỗ khu rửa tay WC nam, thấy có tiếng cười hí hí hị hị và nghe vẻ có gì đó rất là hay ho.

Nó tò mò đi vào, thấy mấy ông nhồi lớp 10 mặt lạ hoắc đang truyền mồm cái điều thuốc. Vừa thấy nó mò mặt vào, tất cả chỉ kịp " Ồ " lên 1 cái rồi dừng hình. 1 vài thằng thì chạy nhanh vào nhà xí đóng cửa chặt luôn.

Đây là cơ hội để cho nó CHỨNG TỎ CHO MẤY THẮNG NÀY BIẾT MÌNH LÀ AI VÀ NHƯ THẾ NÀO ở cái trường này.

Nó đi đến gần , mặt hình sự điều tra và hỏi:

- Thuốc gì đây ?

- Dạ Thăng Long mềm.. À Long nền .. À mềm chị ạ - Về mặt của thằng này đã tái ngoét và mềm xuất hiện triệu chứng lấp bắp.

- Thăng Long mềm à ? Xin điều.

- Ô làm gì ạ ??

- Thế chúng mày mua về để trộn với cơm ăn à mà sao ngu thế ? Để hút chứ làm gì ?

- Ô ơ vâng dạ đây - Nó chỉ xin 1 điều mà thằng này đưa cho nó cả bao. Đúng là 1 bầu trời tư cách !

- Tao lấy 1,2 điều thôi tao lấy cả bao về để trồng cây à . Xin tý lửa.

- Đây đây chị .. Toạch..Toạch...Toạch.

Nó hít 1 hơi thật dàiiiiiiiii và nói :

- Sao không lên hẳn lớp mà đốt ? chui rúc vào đây làm gì cho khổ ?

- Ôi bọn em...

Nó đi ra ngoài và thở 1 câu :

- Ôi giới sợ đeo gì..nhát chết vl....

Thấy bóng chị ấy đã đi khuất rồi, mấy thằng ở lại mới hoàn hồn và xôn xao mùa hạ thì thăm mùa xuân :

- Người nó có mùi đeo gì thơm vl mà ạ !!

Nó vừa đi ra ngoài cửa, vội dập điếu thuốc và ném vội đi, vì nói cho oai vậy thôi chứ để giáo viên nhìn thấy rồi kết nối ngay với bố mẹ nó có mà vêu hết mềm.

——10h45——

Chuyển tiết 5p. Bỏ nó gọi :

- Alo em đây

- Em à, anh bảo này. Bọn bạn a tổ chức đi biển 2 ngày 1 đêm. E đi cùng a nhớ ?

- Ô đi biển á ? Có những ai hả a ?? Biển gì biển nào ??

- Đi Thanh Hoá, có mấy thằng bạn thôi. Ở à nhưng mà em còn phải đi học nhỉ ?

- Không lớp em đc nghỉ từ ngày mai, giáo viên ốm. Em đc nghỉ mà.

- Ủ vậy anh alo sau nhé.

- Vâng, yêu anhhhh moahh moahh chụt chụt choẹt choẹt.

Bỏ nó, hơn kém nhau 6 tuổi, là 1 người thuộc dạng không phải chơi bởi, nhưng nhà nhiều tiền và nghe lời, thương yêu nó tuyệt đối. Hiện đang cố gắng bơi vào kinh doanh bất động sản .Nó không định dong đưa đá cặp với hần đầu, nhưng thấy hiếm khi có thằng nào nhiều tiền, trung thành và nghe lời tuyệt đối như thế. Nên nó đã quyết định kẹp anh này vào HỒ SƠ DỰ BỊ, PHÒNG CHÁY CHỮA CHÁY. Với cả nó nói là tuổi nó còn nhỏ, chưa muốn công khai yêu đương nên yêu nhau ko muốn ai biết. Thằng kia cũng gạt đầu lia lịa và chả bao giờ dám ý kiến gì. Nên ít khi xảy ra biến cố xô xát. Cũng khá êm đẹp.

Bây giờ nó phải nghĩ cách làm thế nào để bố mẹ nó cho đi, chiều nay là 2 ông bà ý về rồi. Nó liền chim lợn luôn con bạn thân, 2 đứa bóng bần nhau rồi gặt đầu ằm ờ.

——3h50——

Lúc này bố mẹ nó đã về. Nó hỏi thăm lấy lệ bố mẹ có mệt không ? Đi có xa không,... đc 1 lúc thì vào thẳng vấn đề chính :

- Mẹ ơi !!
- Gì ? Tao đang đứt cả hơi đây có gì nói luôn !
- Mai con đc nghỉ 3 ngày mẹ ạ !!
- Thì làm sao ? Sao mà lại đc nghỉ ?
- Ô cô giáo con bị ốm !!
- Rồi. Gì nữa ?
- Ờ con bạn con nhà nó đi nghỉ mát,.. ờ.. nó ở nhà 1 mình sợ ma mẹ cho con sang nhà nó ngủ nhớ mẹ nhớ ?
- Đi nghỉ mát sao lại bỏ nó ở nhà ?
- Vâng tại vì ở nhà còn đi học chứ mẹ !
- Sao mà vừa kêu được nghỉ ??
- Ô vâng đc nghỉ nhưng nó say xe không đi với lại nó ở nhà học. đc nghỉ nhưng nó vẫn học con này học chăm lắm !
- Đưa sổ cô mà đây !
- Đây 0989*****

Nó ngồi im, tim đập thình thịch nghe ngóng. Mẹ nó gọi điện rồi nói nói gật gật dạ dạ vâng vâng. Rồi quay ra hỏi :

- Thế con bạn mà là ai ? Nhà ở đâu ? Mà đi đến khi nào ?

Nghe thấy thế thôi là nó biết đã lừa đc nhân vật có tiếng nói to nhất nhà rồi nên nó mừng lắm, nó chém gió 1 hồi rồi đi ra ngoài. Đến 1 quán nước.

- U ơi u nói thế nào với bà già con thế ?? - Nó quay sang hỏi chủ quán, có vẻ thân quen.
- Tao bảo tao để, cho học sinh nghỉ !!
- Ôi giờ ơi con bảo U là ốm cơ mà, để gì mà nghỉ có 3 ngày U để ra quái thai à ???
- Mẹ tiên sư mà tao lại phang chết bây giờ ai để quái thai ? - Chủ quán giờ giờ cái ghê nhựt
- Áiii con nói nhầm !

Mọi chuyện êm đẹp. Bây giờ nó gọi con bạn thân sang xin phép rồi én luôn và ngay.

——7h15——

- Em đâu rồi ra đến nói chưa ?
- Em đang đi cùng con bạn ra, đợi em 5 phút ! ...Tút...Tút...Tút..

Nó đập vai con bạn : ” nhanh nhanh lên hộ tao cái ” rồi 1 đoạn thì có cuộc gọi. Cả 2 phi vào lề đường vì nhớ đang ngờ ngợ nó lại giật điện thoại thì bỏ mẹ. Thời buổi này trộm cắp giống người , biến hoá như tôn ngộ không biết đâu mà lần.

Số lạ gọi. Nó nhìn quen lắm, nghe máy :

- Alo ?
- ĐMM con đi rẻ tiền, con rẻ rách con ăn trộm...
- ẶN ẶN CÁI ĐCMM MÀY VẮN NGỬA MỒM Ặ THẰNG MẶT @&đ•¥% NÀY !!

Nó đập máy luôn và mồm không ngừng chửi rửa : ” Đm đây phải thằng đàn bà rồi ”. Lúc này chả hiểu đầu chui ra 1 đồng thanh niên cời trần đàng sau rú ầm lên :

- ỒI GIỜ ƠI KINH VL GHÊ GỒM VL EM ỒIII - rồi chúng nó cười thoả mãn lắm.

- EM EM ĐEM NHÀ CHÚNG MÀY LUÔN BỐ MÀY ĐÁNG TUỔI MẸ CHÚNG MÀY ĐẤY ĐCM CHÚNG MÀY ” - Nó quay lại gào lên

- Ô ĐEM CON RANH NÀY !!- Có thằng thốt lên.

Nhưng 2 đứa nó đã phóng đi để lại mấy thằng ắt ơ kia ở lại, nó nói với lên :

- Đéo hiểu đạo này tao toàn gặp phải mấy thằng đéo đầu ấy !!

- Mày đến hạn rồi !!

- Hạn cl ấy !!

—8h00—

Nó đến nơi, dặn dò con bạn thật kĩ , có biển phải thông báo luôn. Đc 1 lúc con bạn đi thì thằng bồ (Tạm gọi là B) chạy ra và hôn hở, 2 đứa ôm nhau nấu cháo thắm thiết no nê chán chê.

- Đi em, xe đang chờ kia rồi !!

- Đi anh - Nó hí hửng.

1 Con Inova đang đỗ phía đầu đường, nó nhìn thấy xe mới chợt nhớ ra.

- Từ từ đã anh ơi !!

- Sao thế em ? Quên gì à ??

Nó moi moi trong cái túi ra cái điện thoại dí vài tay thằng B : ” Từ Chụp em phát đã ”.

Sốt ruột lắm nhưng B vẫn phải theo ý nó thôi. Hoom nay nó mặc áo ngắn bó sát người và quần Jean. Uốn eo tạo dáng trước cái xe. Chụp chán chê mê mỗi thì 1 người ngó đầu từ trong xe ra :

- Cứ đứng đây mà chụp ảnh với nhau nhá !!

2 đứa lật đật lên xe. Vừa chui vào nó phải quét mắt 1 lượt đã, xem ” BẠN ” của bồ nó thuộc vào loại nào ! Nó nhìn xung quanh thì thấy ngạc nhiên vì không phải như nó nghĩ là toàn thanh niên ắt ơ ba ngơ, mà toàn những thằng nhìn lãng tử chuẩn men. Tóm lại là ĐƯỢC. Nó nhìn 1 lúc thì B nói :

- Đây là mấy đứa bạn anh, chơi cùng nhau, còn ở đây ai cũng nghe a kể về em rồi nên ko phải gt. Có điều bây giờ mới gặp thôi.

B nghe vẻ hãnh diện lắm vì mấy thằng bạn cứ khen nọ nhìn hiền, ngoan, xinh, đẹp.. Nói là thế nhưng tất cả trong đầu mấy đứa ở đây chỉ có 1 từ 4 chữ : ” NGON ”. Nhưng không dám nói. Và đồng hồ của chúng nó đã điểm 12h tròn !!

Xe có 7 chỗ, thì có cả nó là 5 người. Nó nhìn thấy 1 thằng đang ngồi cầm tay lái từ nãy đến giờ chẳng chú ý gì đến nó cả.

Nó nhồm lên nhìn thì thấy thanh niên này mặt lạnh lắm, cũng kiểu hình sự như nó thường làm. Rất là ngon zai và nhìn có vẻ cao to. Giây phút thoáng qua trong đầu nó loé lên : ” Chết với tao ”.

Nó đòi trèo lên ghế trước để ngồi cạnh boy lạnh lùng kia vì ghế đấy trống, mặc kệ thằng B mặt đang ngấn tưng lại ở ghế đằng sau.

Vào chủ đề chính luôn, nó quay sang hỏi :

- Anh này nhìn quen nhớ ôi quen thế như kiểu em gặp anh ở đâu rồi ấy !!

Thanh niên này quay sang nhìn nó 1 lúc cười : ” Ủ em ” rồi lại nhìn thẳng, vẫn lạnh như tiền.

..

...Và em đã biết mình yêu la la la lí là..

.....

..

Nó nghĩ lung tung lên sao thằng B chả bao giờ rủ thằng này đi cùng, mà sao thằng này chui rúc ở đâu mà nó lại ko biết ? Nó rối lắm vì thằng kia chỉ cười 1 cái thôi là nó sẽ xin chết rụng như ruồi. Nhưng nó nghĩ KHÔNG BAO GIỜ ĐC XỒN XỒN LÊN, vì nó là Hot Girl sang chảnh cơ mà.

- À anh ơi bật nhạc sàn đi anh, anh bật nhạc sàn đi em thích nghe nhạc sàn ! - Nó quay sang lay lay tay thằng này (Tạm gọi là Z).

- Ủi đợi tý - Vẫn là cái giọng lạnh lùng boy.

Nhạc bật lên, nó bắt đầu giơ tay ngoáy ngoáy, đầu lắc lắc và mồm lẩm bẩm nói linh tinh theo nhịp nhạc.

Nó cười quay sang hỏi :

- Chắc là anh hay đi Bar lắm nhờ, anh có hay lên Bar XXZ XXY không ? Anh có biết anh ABC XYZ không ??

Thằng Z chỉ cười trừ : " Ủi anh thỉnh thoảng ". Nó thấy thằng này khó hiểu vl và nghĩ : " ĐÉO ME, THẮNG NÀY MÀY GAY À ? ". Nhưng nó vẫn cứ bắt chuyện nhiệt tình lắm. 1 lúc sau thì 2 thằng ngồi sau ngủ, còn B vẫn rất tỉnh và đẹp trai. Tình hình đang như thế này thì có đánh chết cũng không ngủ đc ! Thằng B hậm hực lắm, nhưng không dám nói gì vì 1 phần nể bạn, 1 phần sợ ny..

—— Tờ mờ sáng ——

Đã đến nơi và mọi người đã tỉnh ngủ hết. Boy lạnh lùng đi gửi xe còn mấy người còn lại đi tìm KS,N2 để đặt phòng. Nó vẫn ngồi lì trên xe và nói:

- Em đi gửi xe cùng anh này, mọi người cứ đi trước đi nhớ !! - Rồi quay sang cười nhăn nhở với Z, kệ mẹ thằng B đang tím tái mặt mũi đứng ở sau !!

B đứng ở lại nhìn bóng dáng cái xe đi dần xa dần, rẽ vào 1 đường nhỏ.

6. Chương 6

Đã đến nơi và mọi người đã tỉnh ngủ hết. Boy lạnh lùng đi gửi xe còn mấy người còn lại đi tìm KS,N2 để đặt phòng. Nó vẫn ngồi lì trên xe và nói:

- Em đi gửi xe cùng anh này, mọi người cứ đi trước đi nhớ !! - Rồi quay sang cười nhăn nhở với Z, kệ mẹ thằng B đang tím tái mặt mũi đứng ở sau !!

B đứng ở lại nhìn bóng dáng cái xe đi dần xa dần, rẽ vào 1 đường nhỏ.

- Anh là bạn của B à ? sao chả bao giờ e thấy B nói gì nhớ - Nó vẫn bắt chuyện nhiệt lắm.

- Ủi chắc B không kể - Thanh niên này cười cho có lệ nhưng vẫn cứ là lạnh lùng.

Nó cau có quay ngoắt 1 phát 180 • nhìn đi chỗ khác , lẩm bẩm lí nhí : " BỐ DÍ L NÓI NỮA !! ". Có vẻ ức lắm, vì đã có thằng nào khi ngồi nói chuyện với nó mà bánh bơ đâu. Nó tự hỏi hay là thằng này có ny rồi ?! Kiểm đc chỗ gửi xe thì bồ nó nhắn tin :

- Xong chưa em về còn nghỉ ? Bọn a tìm đc N2 rồi !

- Em có mệt đâu mà nghỉ ? Em đang về ! - Nó cau lún với thằng B và nghe vẻ khó chịu lắm.

——6h45——

Lúc này thì tất cả đã chuẩn bị xong xuôi chỗ ngủ nghỉ. Cả lũ đi loanh quanh và tìm chỗ nhét cái gì vào bụng. Nó tíu tít lắm, đi bên cạnh Z có vẻ rất thân mật, B đi ngoài cùng và mặt nó như cl phải tội vậy !!

- Anh ơi xích lô này đi xích lô đi, lâu lắm em chưa đi xích lô ! - Vừa nói nó vừa kéo tay thằng Z, mặt tươi rói. Thanh niên Z này thì quay lại liếc mắt qua bạn mình, thấy thằng B vẫn làm thỉnh nên cũng thấy khó xử. Nhưng bị em nó kéo đi nên không biết làm gì. Mấy ông xích lô gọi to mời hàng:

- Anh chị ơi xích lô đê xích lô đi ngồi lên đây chờ đi ắt đi bộ làm gì !!

- Anh ơi cho bạn gái lên đây em chờ đi mấy vòng chơi chơi đi !!

- 2 vợ chồng này đi đâu lên đây em chờ !!

Mặt nó vẫn tươi rói, kéo thằng Z ngồi lên. Còn 3 đứa còn lại thuê xe đạp đạp quanh quanh cho gọi là có việc, chúng nó đang tranh nhau xem thằng nào ngồi trc thằng nào ngồi sau. B lúc này thì vẫn chưa thấy động tĩnh gì, chỉ nhìn theo cái xích lô và em nó toe toét như đc ngồi lên mui trần vậy, đang giờ giờ cái điện thoại lên và chụp ảnh nó và Z. Có vẻ rất là vui.

Đi 1 lúc thì về N2 ăn uống. Lần này thì nó đã về " Đúng vị trí của mình ", ngồi cạnh B. Thằng B lúc này nó đã nói nhiều và cười tươi hơn hẳn ! Thanh niên Z ngồi đối diện 2 đứa nó. Ăn uống vui vẻ rôm rả, nó bóc 1 con tôm sạch sẽ, rướn người qua bàn đặt vào bát thằng Z :

- Này anh này, không phải ngại đâu anh ạ cứ thoải mái đi !! - Rồi nó bẻ cái còng con ghẹ quay sang thả cạch 1 phát vào bát thằng B : " Ăn đi anh ăn ghẹ bổ lắm ", nói xong nó quay ra nói chuyện rôm rả với mọi người. Nó ngồi chủ yếu là nói chuyện, uống bia và cầm điện thoại chụp ảnh chứ chả ăn uống là mấy. Nó chụp từ cốc bia cho đến cái bát, rồi nó chạy xung quanh từ người này sang người khác để chụp ảnh. Chụp không ngừng nghỉ.

——-8h00——-

Bây giờ thì đến tiết mục tắm biển nghịch cát. Nó mặc bikini, chạy tung tăng nên mọi người xung quanh đây có vẻ mắt ai cũng tinh hơn 1 tý và mồm ai cũng cười vui lắm. Bọn bạn thằng B thì có vẻ tự tin lắm vì trong đội của mình có NHÂN VẬT NỔI BẬT. Biết là mọi người đang nhìn nên nó chạy vào 1 quán gần đây mua 1 chai nước, nhưng đi ra lại đưa cho thằng B uống vì nó có khát đâu mà uống , căn bản là tại cái quán đây có đông người đông thanh niên nên nó vào mua. B vui lắm vì thấy em nó quan tâm đến mình, chả kêu khát mà cũng mua nước. Tâm lý thật !!

- Mà em biết bơi chưa ??? - B hỏi nó.

- Em chưa !!

- Thế ra anh tập bơi cho nhớ !!

- Thôi thôi em không tập đâu, nước biển mặn lắm nhớ uống vào để mà chết à. khi nào tập thì về nhà tập ở bể bơi thôi ! Không tập đây đâu !!

- Ờ thế chưa biết bơi à ? Ngồi đây anh ra lấy phao cho - Rồi thằng B chạy về phía N2 để thuê cái phao. Cũng cách đây 1 đoạn, không xa, nhưng chạy ra đây cũng mệt phết chứ chả đùa.

B vác cái phao chạy ra hơn hờ lắm nhưng chả thấy nó đâu, nhìn ra xa thì thấy cả lũ đã xuống nước, còn em thì đang bám cổ thằng Z vùng vẫy sung sướng. B lóc cóc chạy ra và bơi cùng. Có mấy người nhìn thằng B với ánh mắt hình kính lúp và xì xầm bảo nhau : " Điéo mẹ cái thằng to đầu như này còn ôm phao , bố tổ sự thanh niên !! ".

Dưới nước sóng biển đập từng cơn, khiến người Nó đang ôm vào vai thằng Z đập vào đập ra theo sóng khiến thanh niên này cứ uốn éo người mặc dù đang đứng ở đoạn nước nông, chân vẫn chạm đất. Có vẻ khó đứng im lắm. Chắc là tại sóng !!

Đc 1 lúc thì nó nói với thằng Z :

- À anh ơi anh biết bơi không , chắc là biết đấy nhờ anh dạy em tập bơi nhớ anh nhớ ! em chưa biết bơi !!
- Vừa nói nó vừa ôm cổ chặt hơn rồi chỉ chỉ ra xa : " Ra chỗ kia kia anh chỗ này đông lắm bơi có mà đâm vào nhau à ". Lần này thì có vẻ thanh niên Z lạnh lùng đã quen mui, đi ra luôn không phải ngại. Vậy là 1 lần nữa 2 đứa nó đi khuất xa xa dần khỏi mắt thằng B !

Có 1 sự khó chịu nhẹ ..

Bơi chán rồi tất cả về N2, bây giờ đã là trưa rồi, ăn uống no say rồi về phòng ngủ. 3 thằng kia 1 phòng, còn nó và thằng B ở với nhau. Đến bây giờ nó lười dt ra, bắt đầu up ảnh lên facebook và stt đi biển, lần này thì các em trên fb thấy lạ lắm vì không có ảnh nào liên quan đến Bar Bùng hay THANH NIÊN XẤM TRỐ NÀO CẢ. Đa số là ảnh của nó và Thằng Z. Bây giờ thì thằng B mới thấy đc cái cảm giác ở gần ný cho dù cả ngày hôm nay ĐI CHƠI CÙNG NHAU. 2 đứa ôm nhau thắm thiết say sưa nấu cháo nhóm lửa thổi cơm hăng say lắm. Thằng B coi như đây là để ĐỀ BÙ cho những lúc không gần nhau từ khi lên xe tới giờ, coi như đây là 1 ân huệ cao cả lắm, ý nghĩa lắm, coi như xoá sạch khó chịu và ức chế từ sáng, còn đối đối với nó thì chỉ đơn giản là : " Ở gần nhau thì tiện thể tranh thủ ! ". Thế thôi.

Lao động hăng say và ngủ đến tận chiều tối.

—7h30—

Thấy thằng B vẫn đang ngủ, nó đi ra ngoài kiểm cái gì đấy nhét vào bụng thì thấy 2 thằng ở cùng phòng Z đã dậy. Còn chả thấy Z đâu cả. Nó đi đến vẫy 1 thằng ra rồi hỏi :

- Anh ơi em hỏi tý !!

1 Thằng chạy ra, cái mặt ngơ ngơ vừa ngủ dậy :

- Gì hả em ?? Thằng B đâu ?

- B đang ngủ anh ạ, ở mà.. Z đâu anh ??

- Nó đang tắm !!

- Thế ạ ? À mà anh ơi em hỏi tý anh Z có ng yêu chưa anh ?

- Ờ..Ờ hình như là có rồi em. Ờ nhưng mà sao lại hỏi thế ?

- À em hỏi cho biết thôi nhưng mà ng yêu Z ở đâu tên gì anh ? Anh gặp chưa anh nhìn thấy chưa ?

- Ờ anh cũng chưa thấy nhưng thấy bảo nó có ng yêu rồi !!

- Vâng thế ạ. Vâng thế thôi em hỏi thế thôi hì hì

- Ừ em. Mà đói không anh em mình đi ăn cái gì đi em ??

- Không em chưa đói anh đi đi thôi em về phòng tý đã !! - Nó vừa nói vừa cong dít lên chạy, thực ra là nó đang định đi ăn thật đấy nhưng hình như nó đã đổi ý rồi. Nó phải ĐI CÓ VIỆC.

Thằng này đi về, rồi nói luôn với thằng còn lại:

- Con này dẻo ăn thua mày ạ !!

- Sao mà dẻo ăn thua ?? - Thằng kia cũng tò mò.

- Nó hỏi thằng Z có ng yêu chưa, mà tao thấy thể dẻo nào con này cứ bám lấy thằng Z là thể dẻo nào ?

- Thế á ? Mà công nhận con này cũng ngon nhưng mà tao nhìn con này kiểu gì chả bao nhiêu thằng rồi ! Mà nó hỏi thằng Z à ?

- Ờ dẻo hiểu sao tự nhiên nó hỏi, mà tao thấy con này cũng bám vào thằng Z suốt !!

Thằng kia cũng chỉ biết tặc lưỡi :

- Chắc lại có biến rồi !!

Nó đi về phòng, thay quần áo thì thấy thằng B đã dậy, đang ngồi và cầm vào cái dt của nó. Điện thoại của nó là vật bất ly thân và không có ai ngoài nó đc động vào. Nhìn thấy thằng B vừa cầm lên thì nó phải giật lại ngay, vì CÓ NHIỀU THỨ trong đấy lắm. Thằng này khó hiểu nhưng cũng chả có ý kiến ý cò gì !! Nó chỉ cười hề hề lấp liếm, rồi chuyển kênh sang đề tài khác luôn:

- Anh ơi gần đây có cửa hàng tạp hoá nào không nhĩ ??

- Làm gì ?? Mua gì anh mua cho ??
- Khôngggg không cái này em mua anh không mua đc !!
- Cái gì mà anh lại không mua đc ??
- Cái này.. Đùa em đã bảo là không mua đc mà.. Cái này.....cái con gái ý !!
- À , ôi giờ ở thế thì hình như đi cách đây 5,6 nhà bên tay trái !
- Thế à, thế em đi mua đã, rồi em đi xem cái này luôn !!
- Ủ em !!

Nó đi ra ngoài, thăm nghĩ thằng này ngu và dễ lừa vkl vì trưa nay vừa liên hoan xong mà có thấy gì thấy bị làm sao đâu !! Khả năng là thằng B bị mệt mỏi và lú lẫn do làm việc nặng và vận động quá sức !

Nó ra ngoài, bắt 1 cái taxi và đi ra 1 quán Cafe nào xa xa N2 này 1 tý. Vừa chui vào xe thì ông lái Taxi này quay ra sau, quét mắt từ đầu đến chân rồi cười nham nhở và nói ngọt sớt :

- Em đi đâu đây em ?
- Ông này trạc trạc tuổi bố nó chứ chả ít và nghe giọng nói kết hợp với nụ cười đang loe trên mặt ông ta làm nó gai hết cả người, nó nghĩ trong đầu : " Khiếpppp ĐM thằng già này bệnh vl !! ". Nó nói :
- Cháu đi quán Cafe bác xem có quán nào thì đến đấy.
- Thế em đi mỗi mình thôi à , lên quán trên đầu đường trên kia nhớ !
- Cũng đc ! - Nó khó chịu và nói ngắn gọn.
- Ủ thế để anh chở đi !!

Trên đường đi xe chạy rất chậm, ông này mới bắt chuyện bằng cái giọng tỏm lợm hơn vừa nãy và đ' thể nào mà ngửi đc :

- Thế em đến nghỉ mát à đi 1 mình à em ?
- Không, đi với nhiều người !

Trong đầu ông lái xe nghĩ : " Nhìn thế này chắc lại tiếp viên hàng họ chứ đéo gì đi với nhiều ng mà lại 1 mình ra Cafe , mẹ. làm trò con phò ". Chả riêng nó, với cái xã hội vẫn cổ hủ như bây giờ. Tầm tuổi này, chỉ cần mặc quần áo ngắn 1 tý thôi, loè loẹt 1 tý thôi, tóc có màu 1 tý thôi mà cứ kiểu ăn nói bạo mồm 1 tý là kiểu gì trong đầu 10 người nhìn vào sẽ có 7,8 người nghĩ : " Phò "!! Nhưng đa số những người như vậy vẫn không bao giờ hiểu đc khái niệm như thế nào thì đc gọi là "PHÒ" chỉ biết a đua theo đám đông :” Ở tao thấy giống phò thì tao bảo là phò thì có làm sao có chết ai có mất mát cái gì”. Nhưng sự thật là bây giờ ĐÃ ĐANG TRÁ HÌNH GIỐNG NGƯỜI và đa số nhiều người ĐANG CỐ THAY ĐỔI ĐỂ GIỐNG ĐI !

Đi 1 lúc thì đến quán Cafe, cũng cách cái N2 1 đoạn xa. Nó nhìn đồng hồ tính tiền rồi đưa 1 tờ 50k và nói :

- Không cần trả lại đâu !

Ông này bật đèn xe lên rồi quay ra đằng sau để lấy tiền, lúc này có ánh đèn nên lão có thể nhìn rõ hơn, mồm lại loe ra to hơn, gờ tay ra để lấy tiền và sờ vào tay nó, mắt không rời khỏi CÁI ĐOẠN GẦN CỔ ÁO và nói:

- Em uống nước 1 mình à có cần anh vào uống cùng cho vui không rồi anh với em đi tâm sự !!

Nó rú lên :

- KHIẾPPPPPP ĐMM THẮNG L !! - rồi mở cửa đi thẳng, mồm lảm bảm : " Đéo hiểu loại tỏm vl ". Lão này chuyển sắc mặt thái độ luôn, nói với theo:
- GỐM Đmm làm trò. Bỏ con đi!!
- ĐI CÁI ĐCM NHÀ MÀY !!! - Nó cố quay lại gào lên, mọi người xung quanh giật mình và nhìn nó.

Vào quán Cafe, nó gọi đồ uống và lôi điện thoại ra gọi cho Z:

- Alo ?

- Anh à, anh ơi đây chưa anh đang ở đâu em nhờ anh cái này đc không ?

- Nhờ gì e ?

- Anh đi lên đây rồi em có cái này nhờ anh 1 tý, anh đi lên Cafe XXZ nhé, đi thẳng lên hỏi là đến nơi ! Mà đi 1 mình thôi đừng nói ai biết nhé bí mật quan trọng lắm !

- Ủ đây a lên luôn đây.

Nó cười và ra vẻ đắc ý lắm. Bây giờ nó mới để ý là trong này cũng có rất nhiều thanh niên đang nhìn nó. Theo thói quen đã ăn mẹ vào máu nó rồi, nó sẽ ọi ng ở đây biết nó LÀ AI và NHƯ THẾ NÀO. Nó cầm điện thoại bấm bấm linh tinh, 1 tay dí vào tai nghe như đang gọi cho ai, 1 tay lôi trong túi ra bao thuốc mà nó chả động đến bao giờ, rút 1 điếu và châm. Nó nói đủ cho 1 góc người ngồi gần nó nghe thấy:

- Alo em à ,Ồ thế sao rồi tình hình tiền nong thế nào rồi, ôi giờ ời có bốc bát họ mà lâu thế, sao , thằng ABC hay ở Bar XYZ đấy á, ôi giờ bảo nó cứ cò quay đến lúc đừng có trách tao á, rồi lại đéo ra gì đâu, sao, còn con XYY đấy á, thế á, thế thì đánh chết cm nó đi, bố lão trẻ ranh, ờ , ờ rồi thế thôi nhá, ờ ờ !

Nó bỏ đi xuống, làm mặt lạnh tỉnh bơ. Lúc này mấy thanh niên vừa nãy có người thì nhìn nó với vẻ thích thú lắm, có thằng thì lảng lảng đi ra ngồi bàn khác. Và 1 số người thì chỉ nhìn nó và nhếch nửa môi.

Z đã đến, nó vẫy vẫy tay cười toe toét. Mấy thanh niên vừa nãy ngồi gần bàn nó thấy có 1 thằng nữa cao to đến ngồi bàn nó thì chuyển bàn sang chỗ khác hết. Z ngồi xuống hỏi:

- Ờ..sao em ? Có chuyện gì ?

- Ôi giờ thì anh cứ gọi nước đi rồi từ từ đã sao mà vội thế ?

Z nhìn quanh 1 lượt thì thấy quán rỗ đông mà tự nhiên mấy bàn bên cạnh chả thấy ai nên chả hiểu sao. Cafe mang ra, Z ngoáy ngoáy cốc cafe uống 1 ngụm rồi hỏi:

- Chẹp Chẹp.. Thế có chuyện gì nhờ ??

- Khiếp thế em muốn mời anh đi uống nc không đc à mà anh khó thế ?

Bây giờ thằng Z mới hiểu câu chuyện, nó cười trừ rồi không nói gì nữa. Mặt đã bớt lạnh hơn. Nó lại bắt đầu cầm cái đi lên, kéo ghế dịch gần Z dí sát đầu vào rồi chụp ảnh. Up lên facebook Check in BAR ABCD với cái stt : " Xả stress cuối ngày ".

Lúc này B đang ở N2 gọi đồ ăn lên tận phòng ngồi 1 mình. Đang ăn thì thằng bạn bên phòng kia gọi điện. B lau lau tay xuống ga giường rồi nghe máy:

- Sao gì đấy ?

- Mà đang đâu đấy ?

- Tao đang ở phòng đây sao thế ?

- Nói nhỏ thôi. Nỵ mà đâu ?

- Nó đi mua...à nó đi ra ngoài rồi.

- Nhưng mà đi đâu ?

- Đi đâu nhưng mà hỏi để làm gì ??

- Tao có cái này muốn nói nhưng nỵ mà đi đâu mà phải nói thật.

- Khổ quá nhưng làm cái gì ??

- Thế nó đi đâu mà mà không nói đc ?

- Khổ quá nó đi mua cái đàn bà cần mua đc chưa hỏi đéo gì không biết !!
- Thế á ! Thế nó mua ở trong quán Cafe à ? Cafe giờ bán cả cái đấy nữa à giờ tao mới biết !!
- Là như nào ? - B khó hiểu.
- Tao vừa đi mua mấy thứ linh tinh về làm quà biếu cho con em ở nhà, thấy nó đi vào quán Cafe !
- Ôi giờ ời thì nó vào uống nc thì có làm sao ??
- Nhưng mà... Mà sang đây tao kể cho !

B chạy sang, 3 thằng coi trần đóng cửa trong phòng. Có 2 đứa con gái phòng bên cạnh nhìn thấy với ánh mắt khó hiểu chả biết 3 thằng làm gì mà đóng cửa trong đấy.

- Mà có thấy ny mà biểu hiện gì không ? - 1 thằng lên tiếng.
- Biểu hiện gì là biểu hiện gì ? Nói thì nói mẹ ra đi lảm chuyện - B bắt đầu sốt ruột.
- Mà có thấy nó hỏi gì hay liên quan gì thằng Z không ?
- À.. ờ thì mà cũng thấy đấy. Mà thấy sao thì tao thấy thế !!
- Xong vừa nãy nó vừa hỏi tao thằng Z đã có ny chưa, mà đm tự nhiên hỏi thế làm gì. Mà vừa nãy tao thấy nó vừa vào Cafe đấy, thằng Z cũng đi ra ngoài luôn rồi nó không nói là đi đâu !!

Câu chuyện cứ thế dài ra.30p sau thì phòng 3 đứa mở cửa, B đi về phòng của mình.

— 9h45 —

Nó và Z đã ngồi hơn rất lâu rồi, câu chuyện toàn là nó khơi ra và nói tiếp, Z chỉ ngồi nghe, cười rồi gật. Vẫn cái vẻ lạnh lùng boy. Chả hiểu sao Nó lại thấy thích cái kiểu bắt cần này của Z, vì nó chưa gặp thằng nào ngồi nói chuyện với nó mà mắt không chăm chú nhìn vào mặt nó cả. Không mặt thì mồm, không mồm thì ĐOẠN GẦN CỔ ÁO ! Nhưng thằng này thì không , ngồi nói chuyện mà cứ nhìn vào cốc Cafe. Có lẽ là Z đã có người yêu thật à không quan tâm đến người đang ngồi trước mặt nữa !!

- À mà anh !!
 - Ơi sao thế ?
 - Anh chắc có ny rồi nhờ hề hề đi với a cả ngày mà e vẫn chưa biết
 - À... Ừ em.
 - Ai làm ng yêu anh chắc sướng lắm đấy nhờ chắc yêu thấm thiết lắm ấy nhờ !
 - Ừ em. Cũng bình thường thôi sướng gì đâu !!
- Nó cười trừ. Đây là lần đầu tiên nó biết thế nào là ghen với 1 con đàn bà khác. Và lần đầu tiên nó gặp 1 thằng mà nó cho là ĐÉO GIỐNG BÌNH THƯỜNG như thế này.
- Ừ mà, thôi muộn rồi anh em mình đi về đi muộn rồi !- Nó nhìn cái điện thoại để xem giờ
 - Ừ về thôi. EM ƠI THANH TOÁNNNN !!
 - Không, em mời ! - Nó nói vội.
 - Thôi em ai lại thế !!
 - Không, em bảo là em mời, có dịp sau anh mời em cũng đc ! Anh không phải lo ! Em với anh còn gặp nhau dài dài !

Nói rồi nó xách túi ra thanh toán. Và đây cũng là lần đầu nó muốn mời 1 thằng đàn ông đi uống Cafe !

Nó bảo Z vẫy taxi, nhưng hình ảnh của ông già vừa nãy loáng thoáng trong đầu. Nó rùng mình, nói với Z:

- À anh ời thôi mình đi bộ, đi bộ biển át, em cũng thích đi bộ nữa. Đi bộ cho khoẻ anh ạ !
- Ừ thế cũng đc. Nhưng em có đi đc không thế ?

- Ôi giỏi sao mà không đi đc !!

2 đứa vừa đi vừa nói chuyện vui vẻ lắm, từ trên trời dưới đất đến tận trong hang sâu, Nó cứ khơi ra cho thành câu chuyện hết. Đi đc 1 đoạn thì nó nhăn mặt :

- Ôi anh ơi , mỗi chân lắm !! Không đi nữa đâu !!

- Em vừa bảo đi đc mà ? Thế anh gọi xe nhá ?

- Không không không chui vào cái taxi đâu. Đang mát. - Vừa nói xong nó nhảy lên lưng Z luôn: " Anh công em đi anh là đàn ông lại để em đi bộ à " . Nó chuyển kênh đổi giọng luôn! Z cũng biết công thôi chứ biết làm như thế nào. Bây giờ Z mới cảm nhận đc hết cái thân hình đường cong của nó ôm quần chặt sau lưng. Nó thì ôm thật chặt, và chặt hơn ở những chỗ cần thiết. Có mấy xe taxi đỗ bên đường, mấy người ngồi trong xe bàn luận :

- Nhìn kìa !!

- Công nhau nữa đm lắm chuyện cái bọn thanh niên.

- Kiểu này về sớm hết lưng con ạ !!

- Nhưng mà sớm lưng kiểu này tao cũng công.

Cả đám cười khục khặc với nhau. Lúc này tự nhiên nó thì thâm vào tai thằng Z:

- Em yêu anh !!

- Thế ai yêu thằng B - Thằng này bật cười.

- Kệ chứ. Nhưng mà em nói thật đấy !!

- Anh chả tin !!

Nó nhăn mặt, suy nghĩ khó hiểu : " Thế này là đéo nào ? Nó nói thế là như nào ?? Sao nó lại nói thế ?? ". Nó nói tiếp:

- Thật mà Em yêu anh thật đấy không đùa đâu!!

Dường như cái câu này nó đã cho đi chơi khỏi miệng bao nhiêu lần rồi nên nó thở ra nhẹ mà tự nhiên lắm .

- Anh chả tin đâu !!

Nó lại nhăn mặt, không biết làm ntn và thấy khó hiểu vl.

- Anh không tin à ? Đi, đi vào kia !! - Nó chỉ tay vào 1 cái N2 bên đường. Thế mà thanh niên này cũng đi vào thật !! Trong đầu nó mừng thầm và nghĩ chắc thằng này không chịu đc nữa rồi, làm trò thế thôi chứ làm sao mà vô lý thế đc. Cả 2 đi vào, thuê 1 phòng rồi chui vào đóng cửa. Z chui vào phòng tắm, nó đang ngồi ở giường thì tin nhắn của B đến:

- Em ơi muộn rồi em đang ở đâu chưa về à ?

- Em đang tô tượng.

- Giờ này tượng nào mở ? Tô ở đâu ?

- Anh không tin em à ?

- Anh tin nhưng em ở đâu đêm hôm rồi giờ này còn ở ngoài đường !

- Kệ em. Tỷ em về !

- Em cứ như thế anh không chịu đc nữa đâu !!

- Tùy !!

Nó nhăn gón gón vậy thôi, rồi lấy làm lạ tại sao hôm nay thằng này lại giở chứng thế ? Rồi nó tắt nguồn luôn.

Lúc này B ở trong phòng cứ đi ra đi vào, cầm máy nhắn tin với thằng bạn vừa này :

- Này tao bảo !

- Sao ? mày hỏi nó chưa nó bảo như nào ?

- Tao hỏi đang ở đâu thì bảo đang đi bộ, xong nó bảo tở về, tao bảo không chịu đc nữa nó bảo tùy ! Thế là như nào nhờ ??

- Thế là như nào á ? Thế là như này này mày sờ lên đầu xem có thấy cái gì nhon nhon không ? Gọi lại cho tao.

Đọc tin nhắn B cũng không biết làm thế nào, hần gọi điện luôn:

- Đây sao ?

- Mày ra ngoài đi thằng lên trên chỗ cái Taxi màu xanh, 2 bọn tao đang đứng trên này. Lên đây rồi tao ày xem cái này !

Dập máy vội vã đi lên trên đường. Hoá ra từ tối 2 chú kia đã soi kĩ và bắt thóp thằng Z rồi, bây giờ là gọi lên để xác thực câu chuyện. Chuyện đó đến ai ngờ !!

——- 11h00 ——

Nó đang ngồi đợi Z , trong đầu nó nghĩ miên man: ” Bỏ mày tưởng thế nào, làm trò. Lúc cởi quần ra thằng đó nào mà chả giống nhau ! Có ny hay không thì cũng thế thôi, bày đặt cảnh cáo. Sĩ diện, HẢM L ” .Nó cười có vẻ tự mãn lắm, rồi nó cũng mất dần niềm tin vào đàn ông , nó nghĩ thời buổi này không thể tin đc thằng nào !! Đợi Z tắm vẫn chưa xong , nó sốt ruột đi xuống tiếp tân và lấy đồ ăn vì tối nay nó chưa bỏ cái gì vào mồm, toàn nước là nước. 1 lúc sau nó cầm mấy gói bim bim với mấy cái bánh, mấy chai nước lên. Phòng của nó nằm tít cuối cùng hành lang, mà mấy phòng xung quanh cũng đóng cửa kín mít. Vừa đẩy cửa bước vào, Z đã ôm lấy chặt lấy nó, ngấu nghiến như chết đói nhìn thấy xôi gấc. Nó cũng đã đợi giây phút này từ lâu rồi, buông túi bim bim xuống và nó quấn chặt lấy, đôi tay nhuần nhuyễn nó giật cái khăn đang quấn ngang người thằng Z. Bao nhiêu những thứ lạnh lùng, lịch sự lãng tử hình sự mà nó nhìn thấy ở Z giờ chả còn, thay vào đây là 1 thằng đàn ông bình thường đang trong N2 với 1 đứa con gái. Chấm hết ! Vậy là bản chất đã lộ rõ, cứt trâu thì vẫn cứ chỉ là cứt trâu chứ không thể thành Socola đc ! Nó đẩy nhẹ Z ra: ” Từ từ đã em đã đóng cửa đâu “, rồi nó với tay ra ngoài cửa. Nó đứng khựng lại, mắt trợn lên ” Ồ ” 1 tiếng rồi ngã ra đằng sau.

Bỏ nó đang đứng ngoài cửa, mắt nhìn thẳng vào thằng Z đang trần như nhộng rồi nghiêng rằng :

7. Chương 7

Nó đẩy nhẹ Z ra: ” Từ từ đã em đã đóng cửa đâu “, rồi nó với tay ra ngoài cửa. Nó đứng khựng lại, mắt trợn lên ” Ồ ” 1 tiếng rồi ngã ra đằng sau. Bỏ nó đang đứng ngoài cửa, mắt nhìn thẳng vào thằng Z đang trần như nhộng rồi nghiêng rằng :

- ĐM 2 ĐỨA CHÚNG MÀY !!

Z vội vàng nhặt cái khăn quấn lên người, mắt vẫn nhìn thằng B xúc động không nói nên lời. Còn nó thì vẫn ngồi dưới đất , mặt đã bắt đầu biến sắc và trong đầu nó không thể nào mà nghĩ gì đc vào lúc này. Thằng B lao vào Z, cái vẻ mặt tắc nghẽn như ngày thường của B giờ biến dạng 1 cách kinh khủng khiếp, mặt đỏ lên mắt long sòng sọc : ” BỐ GIẾT

MÀY ĐCM MMMMM ” .

Trong khoảnh khắc Z chỉ biết giơ tay lên chống đỡ. Nhìn 2 thằng giằng co

nhau, Nó không biết phải làm gì và cuống cuống chạy đến chui vào tách 2 thằng ra. Nó kéo tay thằng B ra rồi hét lên:

- BỎ RA, THÔI BỎ RAA !

Bồ nó bây giờ trợn mắt lên nhìn nó. Có 1 sự ngạc nhiên nhẹ.

- BỎ RA, LÀM CÁI ĐÉO GÌ THẾ ? HÁ ?

Nó đã quyết định đập bỏ thằng bồ mà bấy lâu nay quan tâm yêu thương nó hết mực để chạy đến bên 1 thằng mới gặp 1 ngày. Vì thằng B yêu nó, chứ KHÔNG PHẢI LÀ NGƯỜI NÓ YÊU ! Nó nghĩ đến bên người mình yêu thì chả có gì là sai cả ! B vẫn đứng đấy, sắc mặt không còn đỏ như gà tây nữa, chỉ nhìn Nó đang ôm chặt lấy thằng bạn

của mình rồi nhếch nửa môi :

- Rồi cuộc đời chúng mày cũng đáo bao giờ khá lên đc đâu !!

B quay lưng đi ra ngoài bình thản, bước chân đều đều bỏ lại 2 đứa sau lưng và nó chửi vớ theo : " KHÁ KHÁ CL ! ".

Lúc này 1 số phòng bên cạnh đã sáng đèn, có người ngó ra xem có cái gì mà ầm ầm lên thế. Nhưng chả thấy gì vì xong hết rồi còn cái gì mà thấy ?! 1 Lúc sau thì lại trở về về yên tĩnh như thường. Phòng của nó và Z cũng đóng cửa. B và 2 thằng bạn đã xuống dưới tiếp tân:

- Chị ơi em trả phòng luôn. Em không thuê nữa giờ em có việc phải đi rồi ! - Vừa nói B vừa đưa 500k và bảo không cần trả lại tiền thừa. Hoá ra lúc Nó và Z chui vào đây thì 2 thằng kia đã lên thuê 1 phòng cùng hành lang. Chuyện này cũng đáo ai ngờ !! Nhân viên N2 thấy vậy cười tươi lắm, tiễn 3 thằng ra tận cửa rồi cười thầm:

- Mẹ , vợ đc phải thằng lăm tiền thơm vl vừa vào đã ra !!

3 thằng đi về phía N2 của cả nhóm, rồi thu dọn đồ đạc , thanh toán hết tiền ăn uống ngủ nghỉ, ra xe và đi về. 2 thằng kia hơi do dự:

- O.... thế còn 2 đứa kia ?

- Thế mày có về không ? Về thì lên xe không thì đứng đây đợi chúng nó !

Tất cả chui lên xe. Xe lăn bánh rồi đi mất hút trong đêm. Chả có từ nào để tả tâm trạng của thằng B bây giờ cả, hần lên xe ngồi ghế sau cùng rồi nhắm mắt lại.

— 1h15 —

Nó và Z vẫn đang trong phòng, bây giờ nó đã bình tĩnh lại và coi như chưa có gì xảy ra, còn Z thì ngồi im không nói gì. Nó quay sang và hỏi :

- Có cái gì đâu mà anh cứ căng thế nhờ ? Gớm nữa. Đấy anh cũng biết rồi đấy, em có yêu nó đâu mà.. !

Z vẫn im lặng, quay sang nhìn nó 1 lúc. Băn nã lại trỗi dậy, nó là nhu cầu sinh lý của mỗi người rồi, vả lại bây giờ Z và nó đang nằm với nhau, cho tiền cũng chả nằm im đc, trong đầu hần nghĩ : " Thôi kệ đến đâu thì đến, tạm thời giải quyết việc trước mắt đã ". Câu chuyện muôn thuở mà ít ai tránh đc, CÁI L HÚT HỒN ĐÀN ÔNG !! 2 đứa tiếp tục lăn vào nhau, Z thì thăm vào tai nó :

- Ừ thôi không có gì đâu em !

Nó vui lắm, nó hỏi :

- Thế bây giờ anh đã thấy là em yêu anh chưa em nói thật mà anh không tin.

- Ừ rồi anh tin rồi. Giờ thì anh tin rồi. Anh cũng yêu em lắm !!

Và nó quyết định từ giờ phút này trở đi, Z SẼ CHÍNH THỨC LÀ NGƯỜI YÊU CỦA NÓ. Rồi Z sẽ đưa nó đi lêu lêu, sẽ đưa nó đi học, sẽ lên Bar cùng nó mỗi tối, sẽ dẫn nó đi mua sắm các kiểu.

Tóm lại là nó rất ưng thằng này.

Cả 2 cơ thể quẩn lầy nhau.

Tắt đèn !!

— Trưa hôm sau —

Tỉnh ngủ, Nó mở mắt ra và nhìn sang bên cạnh. Bất chợt nó thốt lên : ” Thôi chết cm tôi rồi !! ”, nó hoảng hốt bật dậy, chạy vào nhà tắm mở tung cửa ra, rồi nhìn xung quanh, độ hoảng loạn sợ hãi tột cùng ! THANH NIÊN Z ĐÃ ĐÓNG PHIM MẮT TÍCH !! Nó cuống cuống tìm túi xách và lục tung lên. Điện thoại và tiền vẫn còn. May quá !!

Nó đi xuống dưới rồi hỏi:

- Chị ơi cho em hỏi tý ng yêu em đi đâu rồi chị ??

- Ở đi từ sáng sớm mà em.. Ở chị tưởng ..

- Tưởng gì ạ ? thế anh ý đi có nói gì không chị ?

- Không ! Trả tiền phòng luôn cả ngày hôm nay luôn, rồi bảo vẫn có người đang nghỉ trên đây nên không phải lên !!

- Vâng thế em cảm ơn !!

Nó nói rồi đi ra ngoài. Lúc này trong đầu nó hoang mang và lo sợ, mồm chửi rủa. Nó đi về N2 mà cả lũ đã thuê hôm qua nhưng không vào, chỉ ngó ngó. Thấy chủ N2 đi ra thì nó chạy đến :

- Chị ơi, chị ơi !!

- Ơi sao thế ? - Chủ n2 nhận ra nó luôn.

- À chị ơi 3 thằng bạn em đâu rồi chị ? Chị thấy đã dậy chưa hả chị ?

- O, trả phòng về từ đêm qua rồi !!

Nó không tin vào tai mình nữa. Nó hoảng loạn, lôi vội cái đt ra. Nó tìm số thằng Z, ấn gọi..

- THUÊ BAO QUÝ KH....

Nó tắt máy, nghiêng răng rít lên : ” ÔI ĐCMMM.. ”. Chủ N2 vẫn đứng đấy không hiểu chuyện gì, nó chào rồi đi thẳng. Bây giờ nó đang lạc ở Thanh Hoá, cách nhà nó rất xa và nó không quen 1 ai ở cái đất này cả.

Thậm chí nó còn chả biết đường nào hướng nào để đi về. Nó tìm trong danh bạ, người đầu tiên mà nó gọi là con bạn thân .

- Aloo ? - đầu dây bên kia trả lời !

- Aloo mày đang ở đâu thế ?

- Tao đang ở nhà. Sao ? về chưa bà già mày vừa gọi đấy , tao bảo là tầm chiều mày về . Thế về chưa ?

- Về về đéo gì nữa tao đang không biết về kiểu gì đây - Giọng nó đã rưng rưng.

- Là sao ? Là như nào ? Mày làm sao ?

- Tao bị chúng nó bỏ lại ở đây rồi !! - Nó vừa khóc vừa kể lại mọi chuyện. Con bạn nghe xong cũng rất lo, nhưng bây giờ 2 đứa đang cách nhau cả mấy trăm KM, cũng chả biết làm thế nào. Đầu nó đang căng như dây đàn. Bạn nó nói giọng ngập ngừng :

- Hay.. Tao bảo ông bà già mày ..?

- Không ! Không đc bảo ! Đm kiểu gì thì cũng không đc nói cho ai biết !!

- Thế thì bây giờ biết làm thế nào ??

- Tao không biết .. Mày xem thế nào cứu tao với !!

Nó hoảng loạn thật sự rồi, nó đang bơ vơ đất khách, nó không biết bám víu vào ai. Khốn nạn.

Nếu không về đc nhà thì nó sẽ sống kiểu gì ? Rồi cuộc đời nó sẽ về đâu.

- Bây giờ như thế này nhé !! Nín đi khóc lóc giải quyết đc cái đéo gì bây giờ. Trong túi mày còn bnhiều tiền ?

- Để tao xem đã... Còn hơn 1tr !! - Nó lấy lại bình tĩnh gạt nước mắt rồi lục cái ví.

- 1 tr à... Mà.. Tao cũng có bao giờ mò đi Thanh Hoá đâu..đéo biết xe cộ như thế nào nữa ...

- À từ từ đợi tao đã !! Tý tao gọi lại..

Nó tắt máy , tra danh bạ. Nó quan hệ với nhiều thanh niên chơi bởi và anh chị như vậy, nên nó nghĩ kiểu gì chả có người giúp nó đc !! Nó vừa đi vừa lục tung danh bạ lên. Tìm và gọi Anh ABC, đây là người đầu tiên nó ấn gọi vì thanh niên này nó quen từ lâu rồi, cũng 1 thời đồng đưa chán chê. Và nó cũng đã đôi lần đi chơi xa với hắn, nên nó nghĩ

chắc hẳn sẽ cứu vớt đc nó trong lúc này. Ấn máy gọi, đưa lên tai và chuông vẫn đổ nhưng không thấy nghe máy. Nó sốt ruột lắm, cứ bước đi thẳng và bước chân càng ngày càng nhanh. Gọi nhiều cuộc mà vẫn không nghe máy, nó lẩm bẩm cau có : ” Đm đéo hiểu Làm cl gì mà đéo nghe máy không biết ” ! Nó chuyển sang gọi người khác, tra danh bạ 1 loạt, bấm bấm rồi dí lên tai.

Đang lóng ngóng thì không biết ở đâu ra bàn tay tóm lấy cái điện thoại trên tay nó và giật luôn cái túi đang đeo bên vai. Nó giật mình, trong tíc tắc quay sang bên cạnh thấy 2 thằng mặt mũi bịt khẩu trang kín mít đã cầm gọn cái túi và đt của nó. Nó thất thanh hét

lên:

- ÁÁÁÁ CƯỐPPPPPP CƯỐPPPPPP ĐCM BỌN KIA CƯỐPPPPPP CƯỐPPPPPP !! ĐM THẲNG KIAAAA , THẲNG KIAAAAAA !!

Vô ích, 2 thằng đã phóng tít mù bỏ lại nó đang gào thét đằng sau. Lúc này nó mới nhận ra trời đã nhá nhem, và nó đi ra đường cái lúc nào không biết. Mọi người xung quanh thấy vậy xúm đến, 1 2 người rờ xe máy đuổi theo.

Nó ngồi xuống đường và khóc. Nó khóc âm ức, đáng thương tội nghiệp. bây giờ thì hết, xong rồi. Điện thoại không có tiền cũng không thì chắc chỉ có đợi ng ta gửi xác nó về thôi, hết cách để đi khỏi đây rồi !!

Nó sợ hãi lấm lét nhìn xung quanh cầu cứu, mọi người nhìn nó bằng ánh mắt soi mói và trong đầu nghĩ : ” Đi ngoài đường còn bày đặt điện thoại thì nó chả giật cmm mất là đúng rồi, ngu thì phải chịu. Mà nhìn người kiểu này ăn mặc thế này xong đi dọc đường giờ này lại còn túi xách lủng lẳng điện thoại rôm rả thế thì không đi cũng là điểm ! ”.

Vậy đây ! Đôi khi con người ta cứ nghĩ mình có khả năng của siêu nhân thần thánh chỉ cần nhìn qua 1 cái là có thể biết rõ 1 con người. Và họ chắc chắn tin tưởng tuyệt đối vào cái đôi mắt của họ.

Nó ngồi khóc, khóc âm ức, khóc hoảng sợ, khóc tuyệt vọng, nó cứ khóc như vậy thôi vì không khóc thì chả lẽ nó cười ? không khóc thì nó biết làm gì ? Nó cứ ngồi bên lề đường như vậy cho đến khi có 1 người đi đến và hỏi:

- Sao thế em ơi bị giật à chúng nó có đánh không ? Rõ khổ, đi đứng phải cẩn thận chứ , người có làm sao không em ?

Nó ngược lên, nhìn thấy 1 chị chắc là hơn nó mấy tuổi, nó bắt đầu giơ tay lên bám lấy :

- Chị ơi, em bị giật đồ bây giờ em mất hết tiền rồi em bị lạc bạn nữa chị giúp em vớiiiii : ((

Vậy đây, cuộc đời nó chưa từng cầu xin một ai, bây giờ nó thì đang lồi thối lếch thếch giữa 1 chỗ đông người và đang khóc lóc xin lòng thương hại của người ta. Khốn nạn cho nó, không phải lúc nào cuộc sống cũng đẹp như nó nghĩ và theo ý như nó muốn.

- Ôi giờ ơi khổ chưa em thôi đứng dậy xem nào, rõ xinh xắn thế này.. Thôi, đi vào đây đã- Chị ta vừa nói vừa kéo nó dậy.

Nó mừng lắm và vội vàng đứng dậy ngay.

Chị này ăn mặc có vẻ là người sang trọng, nhìn cũng rất xinh đẹp và có dáng dấp của 1 người mẫu. Nói tóm lại là NGONVL.COM !! 2 người đi vào 1 quán trà đá gần đấy. Mọi người nhìn nó bằng ánh mắt hình kính lúp, soi từng góc ngách trên cơ thể nó và quay

ra xì xầm với nhau ác lắm. Nó vừa ngồi xuống thì chị kia hỏi luôn :

- Thế, nhà ở đâu em ? Lạc kiểu gì mà lại ra đây ?
- Dạ em ở tận HN cơ, em bị lạc bạn. Chúng nó đi về hết rồi - vừa nói nó vừa mếu
- Ô thế à ui trời. Rõ khổ mà sao xa vậy tí HN à ? Thế bây giờ em tính sao làm thế nào ?
- Em cũng không biết chị ơi nhưng chị giúp em với không em chết mất chị ơi.
- Thôi thế thì thế này, chị ở gần đây. Nếu em như này thì về ở tạm với chị đêm nay rồi tính!! Nha . Chứ con gái con lúta đêm hôm ngoài đường nó bắt cóc rồi nhờ làm sao thì sao ?
- Ôi vâng chị ơi vậy thì chị giúp em với em cảm ơn chị lắm !!

Nó như đang chết đuối mà vớ đc cái thùng vậy. 2 người đứng dậy trả tiền rồi bắt taxi đi mất. Mấy thanh niên ngồi ở lại bĩu môi với nhau :

- Đéo mẹ. Lạc kiểu đéo gì tận HN vào đây cái con này bị điên à ?
- Ôi giờ biết đâu đc đẩy khéo lại phò phạch ở đâu dạt về rồi làm choè vậy chứ nhìn mặt nó ranh thế lạc lạc cl !!

Xe đi đến 1 ngõ nhỏ, 2 người chui ra và đi sâu vào trong. Vừa đi chị ta vừa nói :

- Ồ.. Chị ở trọ với mấy con em. Nhưng mà ôi giờ toàn đùa dễ tính lắm không phải lo đâu em ạ .
- Vâng thế nào cũng đc chị ạ em dễ ở lắm !

Nó lo lo trong bụng : " Chẳng biết đây là ai mà cũng chẳng biết người thế nào mà nhờ đâu nó lừa mình thì bỏ mẹ. À mà giờ thì còn đéo gì mà lừa. Mà lại con gái với nhau chắc cũng chẳng sao đâu. Thôi kệ ". Không kệ nó cũng chẳng làm gì đc vì bây giờ nó còn biết làm gì nữa ? Có chỗ ăn ngủ đêm nay là tốt lắm rồi !!

Lúc này đã đến nơi. Đây là 1 xóm trọ nhỏ, thấy 2 người đi vào dân xung quanh soi kính lúp, nhưng nó kệ vì thôi chắc lạ nên họ soi, với cả chắc tại nó xinh

quá. Nó nghĩ thế. Đi vào sâu thì đến 1 cái phòng nhỏ, chị ta đẩy cửa vào rồi vẫy vẫy nó :

- Vào đây vào đây em !

Vừa bước vào thì nó thấy có 3 đứa con gái đang nằm ôm nhau ngủ, phòng thì khá là rộng đủ cho cả nó nếu nó ở đây, nhưng mà xung quanh thì toàn là quần áo vứt linh tinh. Nó nhăn mặt : " Đm ở đéo gì bẩn như cái chuồng lợn thế này ! ". Chị ta lay lay mấy đứa nằm trên giường gọi dậy. 3 đứa con gái chặc chặc tuổi nó mở mắt ra dụi dụi rồi cần nhăn :

- Để em ngủ tý đã cả đêm qua đã ngủ đầuuuuuuu...
- Dậy đi dậy chị có việc đây. Dậy điiii ngủ nghe gì nữa.
- Khổ quá cái gì !! - Con này bật dậy rồi nhìn thấy nó đang đứng cuối giường, quay sang hỏi ngắn gọn :
- Ai đây ?
- Bạn chị, khổ quá gọi 2 con kia dậy !!

1 lúc sau thì cả lũ đã dậy hết. Chị này mới ngồi xuống chỉ nó :

- Con bé này ở HN, nó bị lạc bạn nên không về đc, mà nó lại bị giật mất túi với đt. Chị thấy khổ thân nó quá trời thì tối rồi nên bảo nó về đây tạm 1 đêm rồi tính. Chúng mày dọn lại cái nhà cửa đi nhìn khác gì chuồng lợn không !

3 đứa ngồi ở giường nhìn nó từ đầu đến chân 1 lúc rồi nói:

- Ờ thế ngồi xuống đây em.. Không phải ngại, thế sao lại bị lạc mà lạc kiểu gì thế ? Mà ăn uống gì chưa ?

- Dạ em chưa..

- Ủi đợi chị nấu tạm mỳ tôm à ăn. Ăn tạm nha !

- Vâng vâng ời giờ ăn gì mà chả đc ạ !!

Ăn uống xong xuôi nó mới bắt đầu tỉnh lại. Mấy người ở đây hỏi nó nhiều lắm, hỏi xem đi đâu mà bị lạc, rồi bị mất nhiều tiền không, rồi định về kiểu gì..

- Thế em định về kiểu gì đây hả em ??

- Em.. em cũng chưa biết chị ạ nhưng mà chị giúp em với không em cũng không biết làm kiểu gì.. chị xem rồi giúp em với !

- Ủi thế để chị xem , khổ. Rõ xinh xắn thế này mà lại .. thôi em ngủ đi, à quần áo của chị lấy tạm mà mặc rồi quần áo em chị giặt cho, đi tắm đi rồi nghỉ !

Nó vâng dạ, đi vào trong nhà và thăm nghĩ sao lại có người tốt đến vậy, hoá ra những người này vẫn chưa tuyệt chủng !

Lục cái tủ quần áo thì toàn thấy quần áo ngắn , chả thấy có 1 cái nào gọi là quần áo

dài cả. Chắc đây là tủ quần áo mặc ở nhà. Thôi kệ có còn hơn không. Mặc tạm rồi ngủ !

——Sáng hôm sau——

- Em.. Em ơi.. Em.. Dậy đi emm.. Em ơi !

Nó mở mắt tỉnh dậy thấy chị ta ngồi bên cạnh, nó mệt quá ngủ đến tận trưa. Khổ sở chật vật mãi nó mới dậy được, chị ta nói tiếp :

- Ờ ... Chị hỏi rồi, hình như là xe cộ giờ ra HN phải đi sớm cơ. Chứ bây giờ muộn rồi.. Mà tiền đi lại vé xe đắt lắm.. Chị thì cũng không có chứ có chị giúp em ngay .

- Ồi thế bây giờ phải làm thế nào hả chị ơi, tiền xe bao nhiêu ạ ?

- Ủi...đắt lắm ! À hay như thế này nhé ! Bây giờ em cần tiền đúng không ? Phải có tiền mới về đc chứ đúng không ?

- Dạ vâng ! rồi sao nữa hả chị ??

- Ủi bây giờ như thế này.. Chị có 1 ông anh... Em.. em chỉ cần đi chơi với ông ý 1 lần thôi rồi ông ý sẽ cho em tiền .. Nhé !!

Nó giật mình vội bật dậy rồi lắc đầu :

- Không không chị ơi em không thể đc đâu ! Thôi em đi đây em đi luôn chị ạ !

Chị ta kéo tay nó :

- 1 lần thôi em không sao đâu rồi em có tiền về rồi cả tiền tiêu thoải mái nữa mà em !!

- Không chị ơi thôi em xin phép em đi luôn ..

Rồi bắt nạt 3 con em ngồi ở giường đứng dậy , giữ lấy nó : ” Từ từ !! ”. Bà chị hất mặt nói với nó:

- Ờ thế thì em ơi..... ờ Em cho chị xin 200 tiền nhà em ở đêm qua.

- Ồ em.. em lấy đâu ra tiền !!

Nó đang định chạy ra ngoài cửa thì 3 con kia đã kéo tay nó lại :

- Thế đmm tưởng bố mày ày ở không đấy à đm con ranh con ?

Nó bất ngờ và giờ mới vỡ lẽ ra, nó nhìn bà chị mà hôm qua đã cứu giúp nó bây giờ lại là con phù thủy tởm lợm.

Chị ta nói tiếp :

- Đéo có tiền thì cởi quần áo ra, quần áo mày đang giặt trong kia kìa . Đm cởi ra rồi tao ày đi !!

Nó định rú lên thì ăn ngay 1 cái tát ngon lành căng đét khiến nó ngã ngửa xuống đất.

- Mày có thích gào lên không ? đcmm mày có tin bố mày hô xung quanh người ta đánh vỡ mặt mày ra không hả đm con ranh này !! Cái loại mày từ đéo đâu đến thì ai ngta giúp mày ? Đứng dậy NHANH !!!

Nó lật đật đứng dậy ôm mặt vì cái tát vừa nãy, nó van xin nhưng bây giờ thì ai thương nó. Bây giờ thì còn ai cứu đc nó nữa !! Chị ta nói tiếp :

- Mày không đi thì có cl tiền mà về nhé ! Mày nghĩ tiền trên trời rơi xuống à ? Ngồi im đấy đm kêu lên bố mày rạch cmm mồm đấy !!

Nói rồi chị ta rút đt ra rồi bấm bấm gọi cho ai đấy, dí lên tai và nói nhỏ :

- Aloo, vâng. Em đây.. Vâng vâng 1 lúc nữa anh qua nhé.. Con bé này mới anh ạ.. Vâng người HN mà..Chắc là thiếu tiền.. Học sinh mà ... Vâng vâng thế nhé anh qua luôn cũng đc.. Ôi giờ có phải như mấy con kia đâu.. tiền nào của nấy mà.. vâng vâng thế nhé . Vâng em chào anh !!

8. Chương 8

Nó nghe thấy vậy bắt đầu lo sợ, 2 chữ HOẢNG LOẠN hiện lên trên mặt nó. Bây giờ phải làm gì? Làm cách nào ? Làm sao ?

1 lúc sau có tiếng gõ cửa, chị ta chạy ra hớn hở. Đứng ngoài đấy là 1 thằng cha béo ú, bụng phát phệ. Khéo bằng tuổi bố nó rồi chứ chẳng ít. Nhìn thì có vẻ là giống SẾP. Rất lịch sự và tri thức. Lão ta vừa nhìn thấy nó thì mắt như đèn pin, sáng lên và có vẻ như nếu há mồm ra lưỡi phải dài xuống tận chân mắt. Lão và chị ta nói chuyện đc 1 lúc thì vẫy nó đi ra ngoài. Nó như 1 con chó bị xích cổ dắt đi vậy, lê từng bước từng bước khốn khổ. Giờ này ở ngoài chả có ma nào cả. Vắng tanh. Ở đầu đường là 1 chiếc oto, 3 người chui vào và chiếc xe đi mất hút. Bên kia đường có mấy người xì xầm:

- Kinh hôm nay có cả oto đến đón cơ !

- Ủi giờ ơi mấy con này khéo chúng nó còn trèo lên cả máy bay ý chứ !!

- Mai kia nó còn lên cả tên lửa !!

Cả đám cười mỉa mai.

———2h00———

Xe dừng ở 1 ngôi nhà cũng khá là to, nhưng ở sâu trong 1 con đường vắng tanh, lão ta đi vào trong. Chị ta ghé tai nó nói :

- Vào trong đấy đi, Tao ngồi đợi ở đây.. Mà dm vớ vẩn bố mày đánh vỡ mặt. Hiểu không ?

Nó chỉ biết gật gật đầu rồi lo sợ liếc mắt nhìn quanh cầu mong 1 phép thần kì cứu nó. Nhưng đây không phải truyện cổ tích nên chả có bụt hiện lên mà cũng không bói ra cô tiên liên thiên nào cả. Lão ta đã đi ra tóm lấy tay nó kéo vào :

- Đi em.. Vào đây em đây là nhà anh mà không phải lo !

2 người đi vào và đóng cửa.

- Ngồi đây em.. ôi giờ ơi ngồi xuống đây. Sao ngờ ngác thế , ngại à , ngồi xuống.

Hắn vỗ vỗ xuống giường rồi mồm hắn loe ra cười với nó. Nụ cười tỏm lợm khả ố không thể nghĩ đc. Trong đầu hắn ta nghĩ con này ngon vl mà chả biết hàng họ ở đâu đây.

- Thế em mới đến đây à ? Đi lâu chưa em ?

Nó không nói gì vì bây giờ nó đang lo sợ hoang mang. Trong đầu nó chả nghĩ đc cái gì cả. Bây giờ có nên bỏ chạy ? Nhưng bỏ chạy nhờ con kia đang ngồi ở dưới nó có thêm người ở đâu thì sao ? Bỏ chạy nhờ đâu nó đánh cho thì mất đường về à ? Mà nó có biết ai với ai ở đây đâu ! Sự sợ hãi càng cao lên khi hắn bắt ngờ ôm lấy nó, cơ thể của 1 người đáng tuổi bố nó quẩn chặt và sự ghê tởm đáng sợ đang dâng lên tột bậc. Có nằm với 1 con lợn cũng không kinh khủng bằng ! Ẩn nấp trong cái vỏ lịch sự tri thức kia là 1 thằng bệnh hoạn, hắn sung sướng khi kéo đi từng miếng vải trên người con đàn bà chỉ bằng tuổi con hắn đang nằm trước mặt, rồi dí mũi hít hà như con sói đói và có vẻ hắn đang rất hả hê. Tất nhiên rồi, trâu nào chả thích gặm cỏ non. Mà đây lại là cỏ xanh mơn mơn nữa.

Nó đã từng đồng đưa cặp kè với nhiều thằng đàn ông và chuyện ăn nằm với nhau nó thấy quá bình thường. Nhưng bây giờ thì lại khác. Nó nằm im cắn chặt môi và nước mắt cứ thế chảy ra. Rồi chuyện gì đến cũng đến..

Ngày hôm nay nó làm đi !!

Cảm giác tủi nhục ầm ứ đang bám lấy nó, nó tự hỏi đã làm gì để bị thế này, nó tự hỏi tại sao cuộc đời bất công lại bắt nó phải như thế, rồi khi nào nó mới đc về nhà, rồi nếu không về đc nhà thì tương lai nó sẽ về đâu? Suy nghĩ miên man thì lão ta ôm nó chặt cứng, thì thào vào tai nó:

- Em mới đến đây à, thôi yêu anh đi với anh .Anh có tiền, anh có nhà, anh có xe, anh có thể cho em tất cả. Em cứ đi với anh thì không bao giờ em lo thiếu thốn. Nhớ em nhớ !

- Đi với anh liệu anh có nuôi đc em mãi không ?

- Anh nuôi đc.. Anh nuôi đc mà chỉ cần em đi với anh thôi. Muốn gì cũng đc !

- Thế nhưng m...

- À rồi ! tiền chứ gì !

Vừa nói hắn vừa móc cái ví ra rồi dí tiền cho nó :

- Tiền xong với anh không quan trọng !

Thế đấy, bây giờ có người ngủ với nó rồi ném tiền vào mặt nó nữa, nó là đi thật rồi. Khốn khổ cho các cuộc đời nó. Mọi thứ đã nỡ ép nó vào bước đường cùng . Khốn nạn ! Nhưng trước mắt bây giờ nó phải thoát ra khỏi đây đã, phải thoát khỏi cái chuồng lợn kinh khủng này đã . Mà lợn đi kiêu gì, đi kiêu gì bây giờ ? Con kia vẫn ở dưới nhà !

Suy nghĩ vội vàng 1 lúc, nó quay sang nói với hắn :

- Mà anh ơi.. Em đói quá, anh bảo chị ấy đi mua hộ em cái gì với từ sáng đến giờ em đã ăn gì đâu..

- À ờ ừ thế à, để anh bảo nó ..

- Ô nhưng mà cứ bảo là mua cho anh nhớ, với cả anh bảo là em đang ngủ !

- Ô.. Sao lại phải thế hả em ?

- Thì anh cứ bảo thế đi .. Nhớ anh yêuuuu nhớ .

- Ủ ừ thế cũng đc . đc rồi..

Hắn cầm dt lên gọi, í ới 1 lúc, rồi đặt cái dt lên đầu giường :

- Đc rồi em. Thôi nằm gần vào đâyyy..

Nó giật mình đẩy hẳn ra:

- Ố khiếp làm gì mà kinh thế.. Mà anh đi tắm đi. Tắm đi đã người bẩn lắm rồiii !

- Thôi tắm làm gì emm ?

- Khôngg anh đi tắm điiii..

- Nhưng mà đang..

- Thôiii cứ tắm đi đã. Em đợi anh tắm xong đã..

Hắn đứng dậy rồi miễn cưỡng lật đặt chui vào nhà tắm. nó chỉ chờ có thế, nghe thấy tiếng nước xả, nó nhặt cái ví móc hết tiền trong đấy ! Trong ví có 1 chiếc ảnh nhỏ có chụp hẳn ta và chắc là gia đình hẳn nữa.. Có 2 đứa 1 trai 1 gái trong ảnh. Chắc là con hắn. Nó nhìn vào và nhếch mép khinh khỉnh. Chưa xốt cho 1 gia đình.

Mở cửa thật nhẹ nhàng, nó mặc vội quần áo rồi ngó ra cửa sổ. Không có ai dưới đấy cả. Bây giờ nó phải bốc hơi thật nhanh ! Nó lủi đi xuống nhà như 1 con ăn cắp. Thật nhẹ nhàng và nhanh chóng.

- Đm nó nữa khoá cm cửa rồi !!

Nó thốt lên hoảng sợ khi vặn cái tay cửa đã chặt cứng. Lại vội vàng chạy lên, nó sờ soạng tìm trong đồng quần áo, tay nó cứ quăn lẩy vào nhau run rẩy. Đây rồi ! Trong túi quần. Nó nghiêng rặng vội vàng kéo thì lúc này có tiếng lão ta nói ra :

- Đợi anh tý anh sắp xong rồi đây !!

- Vâng anh cứ tắm đi khiếp làm gì mà nhanh thế !! Cứ tắm đi anh em mình còn cả ngày cơ mà..

Nó run run đi ra rồi phi như bay xuống dưới nhà , mở cửa rồi chạy ra ngoài, phải thật nhanh nếu không bị tóm nó sẽ không biết còn sống nổi mà về không. Cầm tiền trong tay nó chạy thục mạng, chạy nhanh hết mức có thể , chạy như chim sổ lồng, chạy như đà điểu , chạy như ch.. , chạy như chưa bao giờ đc chạy ! Nó thấy sung sướng và cả lo sợ, chưa bao giờ nó cần sự tự do như bây giờ. Nó cứ chạy mãi thôi, ra đến đường to rồi ! Bây giờ BẰNG MỌI CÁCH PHẢI BIẾN MẤT KHỎI ĐÂY NGAY LẬP TỨC !! Nhưng đi kiểu gì đây.. đi kiểu gì về kiểu gì !! Nó đang ngơ ngác chạy giữa đường thì có 1 xe oto khách lao đến, phanh khựng lại :

- ĐCMM ĐI ĐÚNG THẾ À CON ML !! TỔ BÀ MÀYYYYY

Giật mình, nó quay lại và gào to :

- ANH ƠI, ANH ƠI CHO EM LÊN XE VỚI ANH ƠI !!

Chiếc xe phóng mất bỏ lại nó đằng sau. Nó cuống cuống nhìn xung quanh. Đứng rồi, bây giờ phải vẫy đc xe. Phải vẫy đc xe về HN. Nhưng nó biết tìm biết vẫy ở đâu bây giờ. Nó có bao giờ trèo lên xe khách đi về những cái chỗ xa lắc xa lơ như này đâu ! Bỗng có 1 thanh niên mặt tươi như hoa phóng xe đến :

- Chị ơi xe ôm không chị ? đi đâu lên đây em chở chị ơi.

Nó mừng rỡ nhảy lên xe luôn :

- Đi ! Đi anh ơi đi luôn đi nhanh hộ em với !!

- Đi đâu đây chị nhể ?

- Đi HN, em về HN !!

Thanh niên này ngoái cổ lại nhìn nó :

- Há ? Đi đâu cơ ?

- Em về HÀ NỘIII anh đi nhanh hộ em với ! Anh chở em về Hà Nội !!

- Ố...con này mày bị điên à ??

- Anh ơi em về HN thật mà anh đưa em đi với !!

Hắn giãy nảy lên rồi xua xua nó xuống :

- Đi xuống ! xuống. Xuống mau đm con L này !!

- Ô anh ơi .. Anh ơi anh chở em đi rồi bao nhiêu em cũng trả mà !! Em có tiền !! Anh ơi chở em đi với !

- Đi đi cl biển mẹ đi con điên. Bảo thằng bố mày chở mày đi ấy !! Đmm nữa bố mày chưa mở hàng !

Thanh niên này cau có phóng đi mất hút, nó tuyệt vọng nhìn ráo hoảnh xung quanh. Có 1 chiếc xe khách nữa đi đến, nó vội chạy ra giữa đường vẫy xe. Xe dừng lại, có người ngó ra :

- Đây là xe du lịch em ơi xe không bắt khách em ơi !

- Vâng em cũng đi du lịch mà anh ơi !! Anh ơi em lạc bạn em rồi em không về đc ! Anh cho em đi với em ở HN mà !!

Anh ta lắc đầu rồi rút cổ vào. Nó quỳ xuống đường, nước mắt nó cứ thế chảy vì hoảng loạn tột độ :

- Anh ơi em xin anh, anh cho em về với em bị bỏ lại ở đây rồiiii.

Thấy nó quỳ ở đường khóc lóc thảm quá, mấy người trên xe mới nói :

- Thôi cho nó lên xe đi !

- Cho nó lên đi chú ơi nhìn khổ thân !

- Cho nó lên đi !!

Xe mở cửa, mọi người vẫy vẫy nó : " Lên đây cháu ơi ". Nó vội vàng đứng dậy và nhảy lên xe. Thoát rồi. Nó đc cứu rồi .

Trên xe toàn ng già già và mấy đứa trẻ con. Mọi người thấy thế liền hỏi han xem thế nào mà lại lạc ở tận đây, rồi nhà ở đâu...

Trần tĩnh 1 lúc nó dựa đầu vào ghế. Nhắm nghiền mắt lại, vẫn còn 1 chút sợ hãi, chân tay vẫn đánh tiết canh. Ngồi trên xe nó suy nghĩ lung tung, mắt đỏ rồi mắt cả điện thoại về nó dùng kiểu gì ? Rồi không biết tình hình ở nhà như thế nào, liệu con bạn nó có nói với nhà nó không, mãi nghĩ nó ngủ đi vì mệt, hình ảnh lão già béo vẫn quanh quẩn.

Ngủ đc 1 lúc, nó mở mắt ra và hỏi khi nào mới đến nơi, nhưng mọi người nói còn lâu lắm ! Bây giờ nó mới bình tĩnh đc. Ngồi trên xe nó nhìn xa xa ra ngoài cửa sổ.

Nó nhớ lại cái cảnh mấy tiếng trc' khi vẫn còn nằm chung 1 giường với 1 lão người mà nó chưa hề gặp, rồi nhớ lại lúc hắn ném tiền cho nó. Đông đưa cặp kẻ với nhau vì tiền là 1 chuyện, còn ngủ với 1 ng lạ hoắc chả quen chả biết 1 lần rồi cầm tiền lại là 1 chuyện khác. Nó vẫn không tin những gì đã xảy ra. Nước mắt nó lại chảy.

Nó đã làm đĩ !

—8h—

- Đến nơi rồi em êiii dậy đi em ơi ..

Nó giật mình mở mắt, nhìn thấy xe đã dừng. Đến nơi rồi ! Về nhà rồi ! Vậy là nó thoát rồi. Nó vội vã moi tiền ra dí vào tay thanh niên này, chả cần biết là bao nhiêu. Rồi nó xuống xe cảm ơn rồi rít. Mừng rơi nước mắt. Vậy là nó đã đc về nhà. Đi xuống đường, bây giờ đã là tối rồi, nó bước đi thật nhanh, móc trong túi ra và đếm lại tiền. Hơn 4tr. Nó lẩm bầm : " Đúng là thằng ngu, già đầu còn ngu ! ". Nhưng nếu không ngu thì chắc đến bây giờ nó vẫn gào thét tuyệt vọng ở trong nhà của hắn. Bây giờ nó sẽ về nhà luôn, nó muốn về nhà và lên phòng tắm rửa ngay bây giờ ! Nó vẫy taxi rồi đi mất hút.

Nhà nó đang sáng đèn, nó hồi hộp lo sợ nép ở ngoài cửa. Liệu nhà nó có biết gì không, nếu biết thì như thế nào ? Đang mãi dự đoán thì mẹ nó nhìn thấy rồi chạy ra :

- Ôi giờ ơi con này mày vào đây MÀY VÀO NGAY ĐÂYYYY

Vừa nói mẹ nó vừa lôi nó vào, bố nó đang ngồi ở ghế, nhìn thấy thế liền chạy ra. Mẹ nó cầm cái chổi dưới nhà lên đập đập xuống nền nhà rồi chỉ thẳng mặt bố nó :

- ĐỨNG IM ĐÂY !!

Bố nó khựng lại. Đứng im nhìn nó. Lúc này mẹ nó mới lôi cái bộ quần áo con trai ra ném xuống rồi gào lên :

- MÀY ĐƯA THẲNG NÀO VỀ NHÀ ?? MÀY LÔI LÔI ĐƯA NÀO VỀ NHÀ HÁ CON RANH NÀY MÀY LÔI ĐƯA NÀO LÀM GÌ MÀ LẠI BỎ CẢ QUẦN ÁO Ở ĐÂY ??

Nó giật mình nhìn xuống thì hoá ra đây là quần áo của thằng C mà nó cầm về, nhưng quên không vứt đi. Đúng là chả cái ngu nào như cái ngu này. Nó lẩm bẩm : " Thôi ăn L rồiiii ". Mẹ nó nói tiếp :

- Thế mày đi đâu ? Mày đi đâu cả mấy ngày hôm nay ?? Mà tao tưởng cô giáo mày để tao đến thăm, nhưng cô mày đã lấy chồng đéo đâu mà để với chả chữa há con ranh này MÀY ĐI ĐÂUUU. ? NÓI !!

- Ô.. con.. con..

- Ôi giờ ơi.. Đây này, quần áo mày đâu mà ăn mặc như con cave thế này ? Mày đi đâu mấy ngày mà ăn mặc kiểu này ? Mày làm gì ???

- Ô.. con..

Thấy nhà nó ầm ầm, mấy người gần nhà quanh đấy chạy sang xem. Thấy thế thì liền nói với mẹ nó :

- Ôi giờ ơi con chị á, cũng không phải vừa đâu. Thấy toàn đi chơi với mấy cái con áo ngắn đến rốn, tóc thì xanh đỏ tím vàng ấy.. Toàn lủ ngợm học hành chả học suốt ngày đàn đúm !

- Mà mấy hôm chị đi toàn có thằng nào đến đón đi ấy đi đến tối đêm mới về mà toàn mấy cái thằng xăm trổ kín cả tay đầu trộm đuôi cướp ấy nhìn ghê chết đi được !

- Ôi giờ chị mà không dạy nó từ bây giờ là hồng sớm !

Nó nghe mà ức lắm nhưng chả làm gì đc. Vì mẹ nó có bao giờ nghe nó đâu, đáng tin nhất chỉ là : " HÀNG XÓM, NGƯỜI TA ". Mẹ nó nghe thấy thế rồi chỉ thẳng mặt nó rồi quát:

- Mày cút ra khỏi cái nhà này ! Tao đéo có cái loại con cái mất dạy như mày !! Biến ngay không tao nóng mắt tao xiên chết mẹ mày giờ !! BIẾN !!

Nó nhìn bố nó vẫn thấp thỏm trong nhà, rồi nó lại khóc. Nó làm mọi cách để về nhà, nó suýt lên nóc tủ cũng chỉ để về nhà, còn bây giờ thì mẹ nó lại đuổi nó đi. Nó gơ tay gạt nước mắt rồi quay lưng đi thẳng :

- CON KHÔNG VỀ CÁI NHÀ NÀY NỮA !!

- MÀY ĐI ĐC THÌ ĐI LUÔN ĐI !!

Nó đi ra ngoài cổng, mấy người hàng xóm thấy vậy liền nói với nhau:

- Đấy , đấy ! Con với chả cái thế đấy

- Ôi giờ ơi bây giờ không dạy thì hồng sớm thôi.

- Sớm muộn gì !! Hồng rồi.

Nghe thấy vậy nó quay sang gào thật to :

- MẤY BÀ IM MẸ HẾT ĐI LẮM MỒM !!

- ÔI GIỜ OI nó còn chửi cả em nữa này ! - Bà này thốt lên.

Mọi thứ đã quá sức chịu đựng của nó rồi. Nó quyết định sẽ đi khỏi cái nhà này ..Nó nghĩ nó đủ lớn để tự lo cho bản thân mình rồi và từ lâu nó đã muốn đc tự do như thế.

Vậy nên NÓ SẼ DẠT NHÀ !!

Nhưng mà đi đâu ? Đi đâu bây giờ ? Máy móc cũng chả có mà gọi. Bây giờ phải tìm cách liên lạc. Bắt taxi nó đi ra quán nét. Ngồi trên xe nó suy nghĩ lung tung rồi tự hứa với bản thân sẽ KHÔNG BAO GIỜ về nhà nữa.

—8h30—

Quán nét giờ này rất đông, nó bước vào. Mùi thuốc lá, mùi hơi người, mùi tạp nham hổ lốn không thể tả đc chính xác là cái mùi gì . Nó vẫn mặc cái áo 2 dây và cái quần ngắn tũn, ai cũng nhìn nó và soi từ đầu đến chân. Mấy thanh niên ngồi gần nhau thì thầm :

- Ôi con này mới hay sao ấy ông ạ !
- Chắc thế mà con này cũng ngon phết nhờ !
- Ôi sời phò thì con nào chả ngon , dẻo ngon lấy cứt mà nhét vào mồm !!

Ngồi 1 lúc nó online facebook, pm ngay cho con bạn thân.

- Eeeeeeee
- Sao thế ? Mà đang ở đâu ? Sao dt lại thuê bao ?
- Tao về rồi. Dt mất. Vừa về nhà chửi nhau vs bà già. Tao đi dạt rồi
- Sao lại thế ? Thế là như nào ?
- Ôi giờ thế là cãi nhau rồi bà ấy đuổi tao đi chứ làm sao..
- Thế à căng nhờ ?
- Ủi chán vl..
- À mà tỵ lên bar không ???
- Có những ai ?? Nhưng mà... Tao đang mặc quần áo cộc đây đm đéo có quần áo mà mặc nữa cơ !!
- Qua nhà tao mặc tạm quần áo của tao cũng đc. Mà đang đâu tỵ tao qua đón ?
- Ôke lên trên quán nét gần trường đi ! Nhanh nhá !
- Rồi lên luôn đây !

Đang mải mê thì có 1 thanh niên vỗ vai nó, nó giật mình quay ra sau thì thanh niên này nói :

- Đi, đứng dậy đi em. Hết bao nhiêu rồi ?
- Nó đang ngơ ngác chả hiểu hết cái gì và đi đâu. Thanh niên này nói tiếp :
- O kìa đứng dậy đi tiền net hết bao nhiêu anh trả cho !
 - O.. sao lại thế ? đi đâu ?
 - O thế còn đi đâu nữa ! - nói xong thằng này dí mồm vào tai nó thì thầm - Thế không cứu nét à ??

Lúc này nó mới hiểu ra, nó trợn mắt và mồm nó cong lên :

- Ô đcmm cứu cứu cl à cút ngay đm thằng ml
 - O.. đm con này đéo đi thì thôi làm đéo gì phải rồ lên. Bố tổ con phò. Hãm L !
- Nói xong thanh niên này đi mất. Nó vẫn chửi với theo :
- Phò phò lcmm thằng ml rẻ rách !!

Trong quán net có tiếng thốt lên :” ÔI VL !! ”. Mấy thằng quanh đấy khó hiểu :

- Ô con này bị sao ấy nhờ ?
- Không biết. Hay là đang đợi thằng khác ???
- Chắc thế ! Đéo hiểu.

Nó lại ngồi xuống và chat tiếp. Thấy đồng thanh niên đang nhìn nên nó quay ra gọi to :

- À anh gì ơi cho em bao thuốcccc với cả chai Stingggggg vớiiiiiiii !

Mọi người nhìn nó với ánh mắt biến hình. 1 số thằng cười với nhau : " Con này vl phết nhè ".

Nó ngồi vắt vẻo, phì phèo điều thuốc gỗ phím tạch tạch. Nó nghĩ bây giờ thì nó là tâm điểm chú ý của cả quán rồi. Nó hãnh diện và tự tin khoe cá tính lắm. Nó onl facebook và up stt : " Giờ lớn rồi, tự lo cho bản thân đc rồi, sẽ ra ở riêng". Vừa up stt lên lại có 1 người nữa vỗ vai nó, nó quay lại chửi :

- ĐCM THẮNG L NÀO NỮA ??

Tim nó ngừng đập khi thấy 1 con tóc ngắn ngang vai, cổ xăm hoa văn còn tay thì loằng ngoằng chữ và mấy con bướm đang nhìn nó :

- ĐCM M ĐI RA ĐÂY TAO BẢO !!

9. Chương 9

Nó ngồi vắt vẻo, phì phèo điều thuốc gỗ phím tạch tạch. Nó nghĩ bây giờ thì nó là tâm điểm chú ý của cả quán rồi. Nó hãnh diện và tự tin khoe cá tính lắm. Nó onl facebook và up stt : " Giờ lớn rồi, tự lo cho bản thân đc rồi. Mình sẽ ra ở riêng". Vừa up stt lên lại có 1 người nữa vỗ vai nó, nó quay lại chửi : - ĐCM THẮNG L NÀO NỮA ??

Tim nó ngừng đập khi thấy 1 con tóc ngắn ngang vai, cổ xăm hoa văn còn tay thì loằng ngoằng chữ và mấy con bướm đang nhìn nó :

- ĐCM M ĐI RA ĐÂY TAO BẢO !!

Nó ngồi im nghĩ trong đầu : " Thôi quả này chết cm tôi rồi ! Sao lại gặp nó ở đây không biết ! ". Đúng là ma xui quỷ khiến, có duyên không hẹn cũng gặp lại. Nó đã gặp lại đúng người quen rồi . Khổ thân nó, vừa mới hí hửng tối nay đc đi ăn quẩy thể mà bây giờ lại gặp bọn này ở đây chắc chúng nó phang cho xoắn vào như quẩy mất thôi. Nó cứ ngồi im đấy mặc kệ con tóc ngắn đã đi ra ngoài.

Nó vội vàng nhìn vào list fb, nhưng mà con bạn nó out rồi, nó pm các thanh niên xăm trổ của nó cầu cứu.

- Anh ơi
- Ơi em ?
- Anh đang ở đâu đấy lên quán nét gần trường em em nhờ 1 tý đc không ?
- Anh đang bận 1 tý khoảng tiếng nữa nhé !

Nó lẩm bẩm : " Đợi tiếng nữa thì bét cmm xác à ị'. Lúc này con tóc ngắn lại đi vào và trợn mắt lên nhìn nó. Thôi lần này nó đành phải đi ra đấy thôi, chấp nhận số phận vậy. Lại bộ mặt của tử tù ra pháp trường, nó đi chậm nhất mức có thể, ước gì bây giờ nó biến thành con gì nhỏ nhỏ biết bay để lẩn mất hút khỏi đây. Bây giờ các thanh niên thi nhau nhìn ra ngoài và nhón nháo. Ở quán net, chỉ cần có 1 người kêu lên : " ĐÁNH NHAU KÌA ! " là toàn bộ từ già đến trẻ sẽ lùa nhau chạy ra ngoài nhanh hơn cháy nhà, thậm chí cháy nhà chưa chắc đã thoát ra đc nhanh như thế ! Tất cả mọi người tay đang lăm lăm cái điện thoại để ghi lại những khoảnh khắc vàng hiếm có này. Nó đi ra ngoài thì thấy 1 lũ tóc vàng hung hăng đi cùng em tóc ngắn ở cổng trường hôm nọ, mấy đứa này nhìn thấy nó đi ra thì rú lên cười :

- Ôiiiiii giờii ơiiiii đm nhìn nó ăn mặc kiểu đéo gì kìaaaaaaa

Tất cả ánh mắt đổ dồn vào nó, 1 số em cũng đã giờ cao chiếc điện thoại thân quen. Vừa nhìn thấy vậy nó giật mình nghĩ trong đầu : " Thôi đm chết rồi, có chết cũng không để chúng nó quay phim đc ! ". Em tóc ngắn bây giờ như 1 siêu sao trên thảm đỏ, hất mặt đi ra :

- Con kia ra đây bố mày hỏi ! Hôm nọ con nào chửi bố mày thích ý kiến thái độ gì ? RA ĐÂY ĐCMM !

Dám đồng thanh niên trong quán nét nhốn nháo : ” Kìa kìa quay đi đánh rồi !! ”. Nó đã chuẩn bị tinh thần, nhưng vẫn đứng im tại chỗ. Em tóc ngắn đi lừ lừ ra, đang giơ tay định tóm lấy nó thì có tiếng người nói to vào :

- DM CON KIA !!

Tất cả mọi người giật mình quay ra thì thấy 2 thanh niên SH xăm trổ cùng 1 đứa con gái nữa đang dựng xe chạy vào. Mấy người quanh đấy nhìn thấy vậy liền xì xào : ” Ôi quả này đánh nhau to rồi ! ”. Là bạn nó, đúng bạn nó rồi. Nhìn thấy thế nó vẩy vẩy rồi mặt lại tươi như hoa, cười toe toét. Bây giờ thì nó là người cầm chương và to nhất ở đây rồi. Nó hất mặt lại với em tóc ngắn rồi chỉ chỉ tay xuống chân, mắt nhú nhú :

- Muốn gì mà bước ra mẹ mày đây này !!

Em tóc ngắn ngớ người, đi lù lù móc điện thoại ra bấm bấm rồi dí lên tai 1 lúc : " Alo anh à , anh đang đâu đấy lên đây nhanh hộ em cái ! ". Nhìn thấy em tóc ngắn đang gọi điện , nó liền chạy ra rồi giằng tay :

- Màyy gọi ai ? Há đcmm màyy gọi ai con phò này ??? Màyy gọi aiii ??

Lúc này 2 thanh niên kia mới chạy vào kéo tay nó : " Thôi thôi em, thôi đánh nhau giải quyết đc cái gì , thôi em ơi ! ", nhưng có người can nó lại càng lồng lộn lên :

- Không, anh bỏ em ra, anh bỏ em ra hôm nay em cho con này biết xác ở đây luôn đem con ranh này, anh bỏ em raa !

Bạn nó nhìn thấy thế cũng nói vào :

- Anh cứ bỏ nó ra , đm con kia phải đánh vỡ cm mặt nó ra ấy đm con phòòò !

Mấy em tóc vàng bây giờ đang đứng xa xa đám đông ra như người lạ, im re và mắt đảo xung quanh, 1 đứa quay sang nhìn em tóc ngắn :

- Chị ơi bây giờ thế nào , nó gọi 2 thằng nữa ra kìa giờ như này không ăn đc đâu !

- Từ từ để im đây tao đang gọi anh ABC, đm con rẻ rách này nữa !!

2 thanh niên xăm trổ vẫn đang giữ nó, nó nói to : ” Anh bỏ em ra đã để em dạy mấy con ranh con này ” rồi quay sang nhìn mấy đứa tóc vàng và tìm con nào vừa nãy cười to nhất. Nó chỉ mắt 1 đứa :

- ĐEM CON NÀY MÀY RA ĐÂY BỐ MÀY BẢO !

Con này giật mình từ từ đi ra và quay đầu lại nhìn em tóc ngắn với ánh mắt cầu cứu, nhưng tóc ngắn thì mắt vẫn dán vào cái đt bấm bấm gọi là mẹ mẹ chúng mày. Con bé đang ngơ ngơ đi ra thì bị nó giơ tay tát 1 phát căng đét vào mặt, mồm nó gào to lên :

- ĐCM CON RANH CON NÀY CÁI THÁI ĐỒ L GÌ THẾ ! THÁI ĐỒ À !

Tất cả mọi người ồ lên, mấy đứa tóc vàng vẫn đứng im nhìn. 2 thanh niên kéo nó ra rồi xua xua tay :

- Thôi em ơi thế thôi đi rồi !

Nó bị kéo ra ngoài, mắt vẫn tròn lên chỉ tay thẳng mắt con vừa đc ăn tát :

- Bỏ mày dẻo thích đánh trẻ con đâu nghe chưa lần sau cách mặt bố mày ra đem ranh con bố lão chả nhẽ bố lại rạch cmm mồm mày bây giờ !

Em này mắt tái mét lại, mắt trố lên nhìn nó ra vẻ oan ức lắm rồi quay lại nhìn em tóc ngắn .

Nói xong rồi nó đi ra xe cùng con bạn và 2 thanh niên kia rồ ga. Cả 4 người mất hút. Các thanh niên trong quán nét ở lại thì xì xầm : " Đm tưởng đánh nhau to lắm ". Em tóc ngắn đã thôi không bám loạn cái đt lên nữa, mồm

lắm mồm : " Đm mày cứ đợi đấy ". Mấy em tóc vàng bây giờ mới di chuyển rồi xúm vào em tóc ngắn :

- Chị ơi nó đi rồi kìa !

- Cứ để im đấy, chẳng qua hôm nay nó đi cùng 2 thằng kia thôi. Con này tao đéo đánh nó tao đéo làm người.

Rồi cả lũ lại kéo nhau đi về. Cuối cùng thì vẫn chưa làm ăn đc gì cả.

—9h30—

4 đứa phóng trên đường về nhà bạn nó, lúc này thanh niên đang chở nó mới hỏi :

- Sao mà kinh thế hung hăng thế em ?

- Xuýt, mấy con ranh này may em không rạch mồm chúng nó ra ấy, bố láo nó quen mấy con phò !

Bây giờ nó mới soi kĩ đc thanh niên này, nhìn cũng to cao ngon zai phết đấy mà cũng lại là boy xăm trổ cưỡi SH nữa. Đúng vị nó rồi, tuyệt vời !!

Đi 1 đoạn thì đã đến nhà bạn nó, cả 2 xuống xe riu rít chạy vào nhà và quay lại nói :

- Đợi em 1 tý nhớ em thay quần áo rồi em ra luôn hihi.

2 con chạy vào trong nhà rồi 1 mạch chui vào nhà tắm, nó bắt đầu make up các kiểu, lấy 1 cái áo cổ thật là trẻ đã treo sẵn trên đầu và mặc cái quần bó sát sần sật. Nó ngắm nghía chán trong gương rồi bắt giắc sờ vào túi như 1 thói quen. Nó tìm cái điện thoại để chụp ảnh lên facebook nhưng mà chợt nhớ ra là mất mẹ nó đt rồi còn đâu. Bây giờ không có fb thì nó biết check in Bar búng với up stt tâm trạng kiểu gì, rồi những lúc đứng trước gương thì noa biết khoe ai. Thật là thảm hoạ ! Đang mải mê thì bạn nó gọi :

- Mày ăn cái đéo gì trong đấy mà lâu thế ở nhà luôn nhá !

- Đây từ từ tao ra luôn đây !

Nó lật đật chạy ra , vừa vuốt vuốt tóc vừa hỏi :

- À mà 2 thằng này là ai thế ??

- Ny tao với cả bạn ny tao. Thấy mày ko có ai đi cùng nên tao gọi đi cho vui.

- Nhìn cũng đc phết nhờ !!

- Ủ cũng đéo biết đc !

Cả 2 vội vàng chạy ra, bố mẹ con bạn nó đang ngồi trong nhà nhìn thấy vậy rồi ngó cổ nói với theo :

- Đem hôm rồi chúng mày đi đâu đấy ??

- CON ĐI ĐÂY 1 TÝ TÝ NỮA CON VỀ !!

Rồi leo lên xe và mất hút.

Vi vu trên đường quen thuộc, cái không khí gần bó với nó đã lâu giờ nó lại tha hồ hít hà. Nó thề với bản thân là sẽ không đi đâu xa cùng bọn vớ vẩn nữa. Ngu 1 lần thôi là đủ rồi, bây giờ là lúc để cân bằng lại cuộc sống của nó.

Nó lại là Hot Girl sang chảnh, không phải là con lỏi thôi léch thếch như hôm qua nữa. Chúng nó vừa đi vừa hớn hớn cười tươi nói chuyện rôm rả nhưng cứ đi qua chỗ có đông người thì chả ai bảo ai, mặt 2 đứa lại lạnh đi, người cong lên. Còn 2 thanh niên kia thì cười tươi lắm. Ngồi sau là hot girl cơ mà. Trên đường đi 4 người nói chuyện rôm rả lắm, Thanh niên đang chở nó (Tâm gọi là T) thì dọc đường đi hỏi han kiểu :
" Em là bạn của em kia à , em tên gì nhà ở đâu có hay lên Bar chơi không.. v..v. Chào hỏi cho lấy lệ vậy

thôi chứ trong đầu hẳn nghĩ : ” Kiểu này thì chỉ có mấy con hàng họ đồng chí với nhau chứ lệch đi đâu đc ! ”, còn Nó thì cũng bắt chuyện thật là nhanh và kiểu thân quen từ lâu lắm rồi.

—11h45—

- Kìa kìa chúng nó kìa !

- ĐÂY ĐÂY EM OI !!

Nó đã có mặt trong Bar ! Đi đến đây còn có thêm mấy người nữa cùng đội của 2 thanh niên lúc nãy đang gọi rồi vậy vậy, ai cũng nhìn nó với ánh mắt hình kính lúp, soi từ đầu đến tận móng chân. Rồi lần lượt từng người mời rượu, hỏi thăm : ” Em là bạn người này người này à, em tên gì nhà ở đâu ... ”. Làm quen nước nôi lời thôi đc 1 lúc thì 1 thằng nhắn tin cho T :

- Con nào đây ngon thế ! Đâu ra đấy ??

- Đéo biết. Bạn con kia. Tao cũng có biết đâu vừa mới quen.

- Đm thế là lại có bò cười rồi còn gì . Ngon vL nhìn cũng đc đấy

- Ôi đm chuyện. Không đc mà đi cùng tao à.

Cả bàn rôm rả vui vẻ lắm, nó uốn éo nhún nhảy theo nhạc dưới ánh đèn mập mờ huyền ảo của Bar khiến thằng

nào mắt cũng sáng như đèn pin và không khí trong bàn nóng hổi lên . Mấy thanh niên hỏi xin số nó, nói là : ”

Có gì anh em mình dễ liên lạc, lần sau gặp nhau rồi lại Bar bùng tiếp. Trước lạ sau quen...v.v.. ! ”, nhưng nó đâu có biết là mấy anh đang bổ sung thêm danh

sách Họ Hàng. Nó sung sướng lắm vì ở đây ai cũng coi nó cao giá như siêu sao vậy. Nếu có đt nó sẽ cho số ngay, nhưng tiếc quá lại chả còn cái gì để làm phương tiện chặn bò nữa. Bây giờ mà có cái gì chụp ảnh đc thì có phải là lại có 1 đồng thanh niên trong bar đc xuất hiện trên facebook của nó không. Bỗng nhiên T đi đến gần nó rồi lôi đt ra :

- Anh em mình làm kiểu lên phây bức phát nhè !

Ôi thôi thế này là hiểu nhau quá rồi, chí hướng tư tưởng lớn gặp nhau, nó vội vã gạt đầu ngay. Cả 2 dí đầu vào rồi mặt đứa nào cũng lạnh lùng hình sự để

lên ảnh cho nó sang. Nó thì ra sức ưỡn cao ngực lên cho thật là rõ như kiểu sợ người khác ko nhìn thấy vậy.

- Face của em là gì ấy nhỉ để anh kết bạn ??

- Face em là.. À mà a đưa đây e tìm cho.

- Ủ xong kết bạn xong tag ảnh vào em nhớ !

Vậy là facebook của nó lại có thêm 1 boy xăm trở mới đét. Niềm hạnh phúc nhỏ nhoi chỉ như vậy thôi .

—2h15—

Lúc này cuộc vui dần tàn, người ai cũng đã ngà ngà có tí men. Tất cả chào nhau ra về, mấy thằng nhìn T với ánh mắt thèm thuồng vật vã và suýt xoa với nhau : ” Bây giờ mà choén đc con này nhờ chẹp chẹp ”.

2 bóng xe lao nhanh trong tối, lúc này nó đã ngồi gần hơn 1 tý. Rồi bên xe kia con bạn nó nói :

- Mà anh ơi bây giờ vẫn sớm, về nhà chán lắm không về nhà đâu ! Em không về nhà giờ này đâu chán chết !

- Thế đi đâu em ?

- Đi đâu cũng đcccc mà. À hay là kiếm cái gì nghịch cho qua đêm đi cho vuii, hôm nay có cả con bạn em nữa !

2 thanh niên gật gật đầu, tất cả đều vui vẻ và phi vào N2 bên đường luôn.

Lúc này T hớn hỏ lắm, hấn rút đt ra và nhắn tin luôn với thằng vừa nãy trong bar:

- Tình hình là con này dễ choén vl mày ạ !
- Sao sao đc chưa ? Ôi thế thì cũng đéo ăn thua nhờ.
- Ôi giời ơi cứ vào tay tao thì có chạy lên quận. hehe thế đã nhé.
- O từ từ... Thế đm đá quả lể đấy à ?
- Cứ từ từ rồi đâu sẽ vào đấy mày không phải ngại .Thôi té đi tao còn có việc.

Nhắn xong cái tin T khinh khỉnh bấu môi:

” Đợi đấy mà bố mày mang à đớp ”.

Vậy đấy, quanh đi quẩn lại cũng chỉ sống với nhau bằng vẻ mặt bề ngoài, chứ nội tâm con người thì ai biết.

Trong phòng kín cửa, 4 người chụm đầu vào nhau, nói chuyện vui vẻ và toàn triết lý cuộc sống với nhau, rồi bàn tán về thằng này người nọ. Rồi nói với nhau xem sống phải thế này thế nọ thì mới thế lọ thế chai, rồi thì nói về chuyện gia đình, bản thân, rồi nói luôn cả sang những chuyện như hôm nay bên Mỹ có

khủng bố đánh bom bao nhiêu người chết..v..v..

Ngoài trời đêm tối vẫn yên ắng, trong phòng thì mù mịt, vui buồn lẫn lộn đủ thứ thập cẩm tâm trạng của 4 con người.

ĐÊM- là thời gian hoàn hảo để dành cho tất cả những cuộc vui chơi tụ tập. Vốn dĩ ban đêm cuộc sống không hề bình yên và im lặng như nhiều người từng nghĩ. Ban đêm mới chính là lúc con

người ta vật lộn với nội tâm của chính bản thân mình, ban đêm mới chính là lúc con người ta suy nghĩ nhiều nhất. Vui cũng nhiều, đau khổ cũng có nhưng chẳng biết bày tỏ với ai. Vậy nên dần dần những cái cảm xúc tự phải chịu đựng đấy trở nên nhiều hơn, dần dần thành những tâm trạng riêng , khoảng lặng của mỗi người !

Nó bắt đầu thấy nhớ bồ của nó, nhớ những lúc nó không nhéo bắt bồ nó đi mua đủ thứ, nó nhớ những lúc trợn mắt lên là bồ nó im re, rồi bây giờ không biết bồ nó đang làm gì ? Không biết có nhớ nó không ? Chưa bao giờ nó từng có ý nghĩ là sẽ nhớ nhưng hấn dù chỉ 1 phút, nhưng bây giờ mọi thứ lại hành hạ dày vò nó. Nó nghĩ cứ như thế này thì khi nào mới có 1 thằng mang đúng nghĩa NGƯỜI YÊU ? Rồi nó nghĩ

về mẹ nó, không biết có nhớ có đi tìm nó không ? Đến người quan trọng nhất còn muốn ruồng bỏ xua đuổi nó thì nó biết phải làm thế nào ? Nhưng nó bị

đuổi đi cơ mà, nó sẽ không về nữa. Nó sẽ ọi người thấy nó tự sống đc ngoài cái xã hội này. Nó sẽ tự lo đc. Suy nghĩ 1 lúc nó nhìn sang thấy bạn nó và thanh niên kia đã chui lên giường từ lúc nào, T cũng đứng dậy tắt đèn rồi ngồi xuống hỏi nó :

- Thế em đi như này không sợ ný à ?
- Ôi giời em đã có ný đâu, mà làm gì có ma nào nó yêu emm..

Nói đến đây nó bất giác nhớ đến thằng C, rồi nó lại im lặng đề phòng.

- Thế à , xinh thế này mà không có ný á ?
- Vâng em nói thật mà !
- Thế hay là anh tán em nhớ !!

Nó giật mình nhìn lên, trong đầu nghĩ : ” Ở đm thằng này cũng có duyên vl ”, nó cười rồi nói :

- Ôi giời bây giờ em chẳng tin đàn ông nữa đâu, toàn ng ế đui thôi. Em cũng chẳng muốn vớ vẩn yêu đương qua loa.

- Ô thế em nghĩ anh là loại người như thế cơ à, anh có phải trẻ con đâu mà. Gì thì gì chứ yêu đương là phải tử tế.

- Chả tinn..

- Em không thử sao mà em biết đc !

- Nhưng mà em đang dạt nhà rồi, liệu anh nuôi đc em không thể ??

- Không vấn đề !

1 người có tình nhưng lại cần tiền, 1 người có tiền nhưng lại cần tình, 2 người gặp và tìm đến nhau, vậy là trao đổi cho nhau để lấy thứ mình cần. Bi kịch của tình yêu. Nó chưa xót và đành chấp nhận đánh đổi vậy, vì bây giờ hiện tại nó đang cần 1 thằng đàn ông có thể cưu mang nó, với lại bây giờ cũng chẳng còn gì để mất nữa cả. Vậy là nó đồng ý :

- Vâng thế cứ thử vậy !!

10. Chương 10

1 người có tình nhưng lại cần tiền, 1 người có tiền nhưng lại cần tình, 2 người gặp và tìm đến nhau, vậy là trao đổi cho nhau để lấy thứ mình cần.

Bi kịch của tình yêu.

Nó chưa xót và đành chấp nhận đánh đổi vậy, vì bây giờ hiện tại nó đang cần 1 thằng đàn ông có thể cưu mang nó, với lại bây giờ cũng chẳng còn gì để mất nữa cả. Vậy là nó đồng ý :

- Vâng thế cứ thử vậy !!

Lúc này T sung sướng lắm, hần cười thâm trong bụng và nói :

- Ờ mà em ơi thôi đi ngủ thôi anh mệt quá !

Nó nhếch nửa môi và nghĩ : ” Đm đưa bố mày đi chơi 1 hôm đã sồn sồn rồi”. Bây giờ nó sẽ không vấp ngã như những lần trc’ nữa, nó nhận ra đàn ông đến khi đã đánh chén no say chán chê thì nó lại là đồ hết hạn sử dụng. Nó quay sang nói :

- Ô thế anh lên giường ngủ đi em chưa buồn ngủ !

Thanh niên này ngơ ngơ 1 lúc rồi lại ngồi xuống ôm nó kiểu siết chặt khó rời lắm , tay hần vừa luôn lách hần vừa thì thâm vào tai :

- Thôi em muộn ròi riiiiii nằm ngủ cùng nhau luôn cho dễ ngủ !

Nó giật mình đẩy T ra:

- Em hét lên bây giờ. Vớ vẩn, thôi anh đi ngủ đi !

T vội buông ra, miễn cưỡng lủi thủi trèo lên giường tiếc nuối. Hần nằm quay vào trong, mắt thao láo vì có buồn ngủ đêch đâu, mà cũng không ngủ đc. Đang nằm vật vã thì có tn của thanh niên vừa nãy trong Bar đến :

- Sao rồi tình hình xong chưa lâu thế tao chờ mày hơi lâu rồi đấy !

—— Sáng hôm sau ——

2 đứa kia đã mò dậy, thanh niên T và nó thì thức đến sáng. T ngoảnh mặt ra thấy nó vẫn đang ngồi đấy rồi vươn vai ưỡn ẹo :

- Oàiiiiiiiiiii...Ngủ đc giấc sướng thậtttt, đỡ mệt hần .

Nhưng thật ra thì nằm quay mặt vào tường cả đêm thế chứ có ngủ đc đêch đâu. Nó nghe thế quay ra nhìn thấy mắt T lồi cả ra và thâm hết cả vào, nghĩ trong đầu :” Đm sĩ diện ”.

Các thanh niên kéo nhau xuống trả phòng, dắt xe rồi phóng đi mất. Nó đã ngồi sát hơn vào T và ôm thật chặt. T sung sướng vận tay ga phóng nhanh hơn. Đang đi thì bạn nó gọi :

- Thế giờ mày đi đâu đâyyy ?

- Tao...

- Về nhà anh !!

Nó chưa nói hết câu thì T cắt ngang, bạn nó nhìn 2 người cười nham nhở :

- Ấy dà kinh. chip chip. Thế thôi tao về luôn đây nhớ.. Anh ày em về luôn đây !

2 xe tách nhau ra đi 2 hướng. Ngồi trên xe nó và T chém gió rôm rả 1 lúc thì đến nhà T. Đây là 1 căn nhà cũng gọi là tương đối to, nó ngược mắt nhìn và thích thú : ” Nhà giàu vl ”. T mở cổng kéo nó vào, nó chột đứng khựng lại và hỏi :

- Ô mà.. Nhà anh có ai ở nhà đấy ??

- Ôi giờ làm gì có ai, ông bà già anh đang đi ngủ mát rồi, nhà cũng chả có ai.Vào đây em.

Tuyệt vời !

Bước vào nhà nó ngó nghiêng đủ kiểu, suýt soa sao nhà thằng này buôn thuốc phiện hay sao mà giàu thế, soi mới linh tinh 1 lúc thật lâu. T vẫy nó :

- Em đi tắm không đi vào rồi tắm đi !

- Em có mang quần áo đâu mà tắm với chả tiếc.

- À ừ nhĩ. A tắm xong rồi a với e đi mua quần áo !

- Vâng thế cũng đc hì hì.

Nó quàng tay qua vai T hôn chụt 1 cái, T chộp lấy thời cơ vòng tay đang định ôm nó luôn thì nó đẩy ra :

- Thôi anh đi tắm đi !

T cười thâm và nghĩ chắc phải chán con này lâu đây.

—— 8h30 ——

Tắm xong rồi, cả 2 đóng cửa đi ra ngoài. Ngồi trên xe nó hí hửng. T đưa nó đi sắm sửa linh tinh, nào là quần áo giày dép các kiểu đả điếu. Nó vui lắm vì tự nhiên vớ đc thanh niên này, thanh niên T cũng vui lắm vì tự nhiên chán đc Nó.Tóm lại cả 2 đang rất Hạnh Phúc !

Mua sắm 1 lúc thì T có điện thoại, hần nghe máy dạ vâng vâng dạ rồi dẫn nó đến 1 quán ăn.

- Ông anh anh gọi vào đây ăn sáng đã rồi về em nhoe !

Nó gật đầu đi vào, cả 2 vừa mới bước chân vào cửa thì ở góc bàn trong cùng có tiếng gọi :

- ĐẦYY ĐẦY EM ÀY !

Trong góc bàn có 2 thanh niên cời trần, cá chép hoa văn linh tinh mọc khắp người đang ngồi vắt vẻo trên ghế chằm chằm mút mút đôi đũa và đĩa lòng. 2 đứa đi vào, mọi người ngồi ở đấy quay ra nhìn nó, nó thấy vậy thì mặt lại lạnh đi mông cong lên và như đang trên sàn biểu diễn thời trang vậy. Vào bàn trong cùng, Nó nhìn 2 thanh niên này cười : ” Em chào 2 anh ! ”, 2 thằng này cũng cười với nó rồi gật gật. T quay sang nói luôn với vẻ hãnh diện lắm :

- Ờ..à mà đây là ng yêu em !

- Ô thế à ? thế thì ngồi xuống đây làm chén với anh đã !- Vừa nói tên này vừa với với tay lấy chai rượu rót 1 chén thật là đầy rồi hỏi nó :

- À mà em ăn gì gọi đi rồi ngồi đây mấy anh em cho vui !

T vội lắc đầu cười chúm chím :

- Thôi bọn em ăn rồi anh ạ !

- Ờ thế ngồi xuống làm chén với anh !

Thanh niên này kéo nó ngồi xuống , dí chén rượu vào tay rồi mồm liên tục 1 nhịp điệu :” Uống đi em “. Vừa nói hần cười hề hề rồi kéo ghế ngồi gần nó, hỏi thăm kiểu : ” Thế em ở đâu, tên gì sinh năm nhiêu, ...v...v. Lúc này T nhìn thấy mắt thanh niên đầy căng ngày càng sáng lên như núi lửa chuẩn bị phun trào đến nơi rồi, T rút đt ra dí lên tai : ” Alo em nghe anh ấy, sao , ôi bây giờ luôn á , ôi giờ ơi thế cơ à , vâng vâng em qua ngay ”. Nói xong T kéo nó đứng dậy và nói :

- À ôi mà anh ơi bây giờ em phải đi ra đây 1 tý rồi chắc để hôm khác anh em mình sau anh nhé !

- Ở đi đâu ? Ờm vừa ngồi xuống chúng mày lại đi đâu ? Công việc cái gì mà chỉ gọi cò quay anh !!- Thăng kia ngược mắt lên nhìn.

- Thôi anh ạ em có việc thật mà ngta vừa gọi em rồi thôi để lúc khác thiếu gì thời gian anh..

- Ôi giờ ơi..chán chúng mày thế.. Thế hôm nào sắp xếp sang nhà anh làm bữa nhớ?

- Vâng em đi đc em đi ngay ấy mà . thôi thế anh nhé em té đây !!

Nó đứng dậy rồi cười chào 2 thanh niên này, 2 đứa đi ra ngoài và lên xe phóng đi luôn. 2 thằng ngồi lại nói với nhau :

- Con này ngon vkl ông ạ

- Ờ công nhận, thằng này dẻo biết bắt đc ở đâu, chắc lại hàng họ rồi ..

- Nhưng mà phải công nhận là ngon vl.. con này mà vào tay tôi thì Ờm...

Thanh niên T lúc này có vẻ thái độ mập mờ khó chịu lắm, Nó quay sang hỏi :

- Ở thế có việc gì thế anh ???

- À.. ờ mà bây giờ còn mua cái gì nữa không mình đi mua nốt rồi về em !

- À vâng.

2 đứa lại ôm nhau vi vu đi thẳng. Đi 1 đoạn thì qua trường nó. Giờ này chắc vừa tan học nên học sinh đông như kiến đang tụ tập ngoài cổng. Chiếc SH đi trên đường như 1 cái xe dất kim cương đang chờ Hoàng tử và công chúa vậy, có vẻ nó tự tin lắm rồi mặt chệnh lên khoảng chục độ, mông nó cũng cong lên theo mặt, ngực cũng cong hơn mông và nhìn chả khác nào cái bản đồ Việt Nam hình chữ S cả. Có mấy ông nhồi đang ngồi ngoài cổng trường nhìn thể liên xì xầm :

- Ô Ờm con này mỗi ngày 1 thằng bạn ạ.

- Ờm con này khéo tí tí thẳng chứ ít à.

- Chắc tã cmnr !

- Chẹp chẹp.. nuốt phét chứ đùa !

Đang hiên ngang là thế bỗng nhiên có 1 con xe Wave chả biết từ chỗ thổ tả nào lao ra quẹt vào tay lái làm T lảo đảo. 2 đứa dúm dúm vào nhau, đám học sinh nhìn thấy buồn cười nhưng không dám há mồm cứ làm mặt nghiêm như đang chào cờ, 1 số đứa thì quay mặt đi để cười, T dựng xe bước xuống , thấy vậy cả lũ xung quanh lao nhao kéo nhau vào : ” Đánh nhau kia, đánh nhau ”. Người vừa quẹt vào nó là 1 thằng chắc học sinh trong trường, nhưng lạ hoắc, nó chưa thấy lần nào cả. T đi gần vào dí mồm kiểu sư tử gầm gừ:

- Ờm Ờm con mày đi đứng kiểu thế à ?

Thằng kia thấy 1 anh xăm trổ SH mặt đang hầm hầm đi đến thì vội vàng rồi rút:

- Ô anh ơi... Em đi nhầm.. em lỡ tay em xin lỗi !

- Mày có thích nhầm không ?

T vừa nói vừa đi gần vào hơn, thằng kia đã giơ tay lên che đầu. Nó thấy vậy đi ra kéo T :

- Thôi anh ơi thôi đánh gì trẻ con. Thôi anh !

Thanh niên T thấy thế vẫn hằm hè, mặt cay cú quay lưng đi ra xe. Nó đứng lại và mặt nó kiểu thông cảm lắm :

- Lần sau đi cẩn thận chứ em !

Nhìn kĩ thì thằng này khá là đẹp zai thư sinh, Nó nghĩ học trong trường này chắc bằng tuổi nó, nhưng kệ. Nó đi cùng thanh niên xăm trổ kia thì nó là chị ! Thằng kia vội vàng đứng dậy rồi dựng xe để số vội vàng rồi té mất hút với vận tốc của dân tở. Trong đám đông kia 1 vài người nhận ra người quen :

- Ô con này học trường mình mà ?

- Nó nghỉ rồi hay sao ấy hình như là đi dạt mẹ rồi .

- Kinh nhờ đi làm à ?

Mấy đứa con gái ở ngoài nói băng quơ : " LÀM PHỒ !!".

Cái xã hội hiện tại thì tạm thời nó là như thế, nếu có 1 đứa con gái đang học mà bỏ nhà đi bước chân ra xã hội, dù xinh hay xấu mà nếu có ai đẩy nhìn vào và hỏi " Con đấy nó đi làm gì ?", hỏi 100 người thì sẽ có 90 câu trả lời : " DẠNG HẮNG !!". Cái ý nghĩ đấy nó đã ăn sâu vào đầu mỗi người rồi. Những con người chịu đc thị phi và có bản lĩnh thì vẫn đạp lên mà sống, còn những ai dễ bị kích động bên ngoài mà ảnh hưởng đến tâm lý thì sẽ chết chìm trong bãi nước bọt của thiên hạ. Miệng lưỡi thiên hạ còn tởm hơn cả mồm dưới K-VE!!

Láo nháo 1 lúc thì đám đông đã giải tán, lúc này có ông bảo vệ mới cầm cái gậy dùi cui giả chạy từ trong trường ra ngó nghiêng :

- Đâu thằng nào đánh nhau để tao báo mẹ công an cho chúng mày lên phường hết !!

—————11h—————

Loanh quanh 1 tý mà cũng hết cả buổi, nó đang ôm trên tay 1 đồng quần áo, vừa đi thỉnh thoảng nó vừa đá mắt vào xem, bây giờ thì chả có gì có thể hãm đc cái sự sung sướng của nó lại, nhưng vừa ngẩng mặt lên thì tim nó muốn bay ra ngoài.

MẸ NÓ ĐANG ĐI NGƯỢC CHIỀU LẠI !!

Nó hốt hoảng cầm túi quần áo lên che mặt, vỗ vỗ vai T. T giật mình quay ra sau:

- Gì thế ?

- Anh đi nhanh lên qua đoạn này nhanh lên !!

Thấy nó cúi sát mặt vào lưng , T hiểu ý vắn ga phóng thẳng. Trong tíc tắc đi qua nhau, có 1 cái gì đấy khiến mẹ nó dừng xe, quay lại nhìn theo. Nhưng xe đã mất hút ở cuối ngã rẽ đường.

Nó nghĩ lại lúc vừa gặp mẹ nó thì thấy áy náy : " Hay là bây giờ về nhà ? Mà không, đuổi mình đi cơ mà. Không về !". Với lại đang vào tầm vui thế này thì có đánh chết nó cũng không về. Nó đi vào nhà , dốc túi quần áo ra rồi chạy vào nhà tắm. T ngồi ở ngoài chờ đợi nó và online facebook.

- Ê NÀY !

Vừa đăng nhập thấy có tin nhắn đến của thằng bạn hôm qua trong bar, T nhấn mặt gõ phím :

- Nghe rồi ?

- Sao, thế hôm qua vui không ?? Đm bố đợi mãi chả thấy ý kiến đéo gì cả. Thế hàng họ thế nào mà tao nhìn con này cũng ngon phết. Kết rồi đấy !!

- Ờ

- Mà thế nào , dễ chán không ? Thấy con kia bảo nó đang dạt ở nhà mày à ? Tình hình chén rồi thì chuyển phỏm đi thôi ? Hay lại đớp 1 mình ??

- Mày điên à, nhưng mà cứ phải từ từ đã làm đéo gì mà phải sồn sồn lên !

- Sồn L, mà tý tao qua, vừa mới kiếm đc gói ngon phết, anh em mình tâm sự hoho

- Ờ khi nào qua alo tao ! à mà này

- Hót ?

- Yêu em này cũng đc đấy nhờ, ngon phết còn gì

- Ồi đcm m điên à ? Yêu L gì phò phạch thế này ? đm chơi nhiều quá mày lú à ?

- Lú L. Hỏi thế.

- Thôi đợi tý tao qua. qua check hàng họ luôn xem thế nào hehe

- Ờ biết thế !

T out luôn facebook, mặt nhăn lại. Hấn khó chịu lắm nhưng cũng chẳng biết làm thế nào, bây giờ mà bảo là yêu thì sĩ diện lại không cho phép, mà bảo không yêu thì thằng kia nó lại lèo nhèo. Không đồng ý thì thế nào cũng mang tiếng là vì gái dãi lên bạn. Mà đến ngay cả hấn cũng đã làm ăn đc cái gì đâu. Không biết bây giờ thì phải làm như thế nào. T đang loay hoay thì Nó đã tắm xong, chạy ra đập vai :

- Em tắm xong rồi này heheee mát thế

T giật mình quay lại thì thấy Nó đang quấn cái khăn tắm ngang người, hấn vội vàng cười toe toét rồi đứng dậy ôm chặt lấy nó, hấn đã mong chờ cái giây phút này từ hôm qua và trong đầu nghĩ thế là con này chết với bố rồi. 2 đứa quấn lấy nhau, cười hí hí rồi nấu cháo thổi cơm thơm thiết lắm. T thò tay kéo cái khăn tắm đang quấn trên người Nó thì bỗng nhiên có tiếng còi xe máy ngoài cửa :

- T EIIII MỞ CỬA ANH EM ÁYY !!

Bạn hấn đã đến nơi, cả 2 đứa nghe tiếng còi xe giật mình, Nó vội chạy luôn vào nhà tắm còn T đi ra ngoài cửa, mồm mấp máy :” ĐCM PHÁ GÊM VL ! ”. Ra ngoài cổng thì thấy bạn hấn đang nhe răng cười hèn hệch, T nói với ra :

- Nhà bố có chuông thì đéo bao giờ ấn gọi gọi kiểu giật cục hãì đéo biết thế L nào cả !!

Thanh niên này chỉ cười hề hề, dắt xe vào rồi lao tọt vào nhà hấn luôn. T khóa cửa thật nhanh và đi vào nhà. Vừa ngồi xuống ghế rồi hấn quay sang T thăm thì mùa xuân luôn :

- Đm giấu đâu rồi ?

- Giấu L đi đâu đang ở trong nhà tắm kia kìa !

- Ài dà vừa tắm xong chắc lại làm nháy rồi . Đm loại bạn bè mảnh bố ghét vl

T vẫn ngồi im và cố nuốt cái cục tức xuống cổ. Nó đã thay xong quần áo, đi ra và chào thanh niên kia :

- O.. Anh ! Anh này hôm qua ở trên Bar mà !!

- Ủ anh đây chứ còn ai nữa - Mồm hấn loe ra như hoa loa kèn ra và mắt bắt đầu giật giật lên xuống. Nó mặc 1 bộ quần áo sát người và thật là ngắn. ngay đến cả T phải dán mắt vào quét qua quét lại. Thấy thằng bạn nó hăng quá rồi, T vẩy Nó ra ngoài cửa rồi thì thăm :

- Em đi mua cơm hộ anh đi, đói quá, đi đến chỗ này chỗ này rẽ phải trái bla bla..

- O .. nhưng mà đi kiểu gì ?? Nhỡ gặp bà già em thì sao ??

- Đi taxi gặp sao đc, cầm tiền đi mua luôn đi em. đói quá !!

- Thế mua mấy suất ạ ?

- Mua 2 !!
- Ô thế anh kia ..
- Nó ăn rồi !!

Nói xong T dí tiền vào tay nó và gọi taxi. 5p sau taxi có mặt và nó chui lên, đi luôn. Thấy nó đi thanh niên kia mới ngó ra ngoài hỏi :

- Nó đi đâu thế ?
- Đi mua cơm !!
- Ờ tao cũng chưa ăn. Ăn cơm xong ăn thịt sau hề hề hề

T ức lắm chỉ muốn ăn thịt thằng bạn mình ngay thôi, nhưng rồi hần vẫn nhin, nhin, nhin và cố nuốt ực cái cục ức chế nghẹn ở cổ.

—————12h30—————

Xe taxi đỗ ở 1 quán cơm ven đường. Trời nắng chang chang nên nó chạy 1 mạch vào luôn. Chủ quán nhìn thấy nó niềm nở :

- Cơm à gái ? Ăn ở đây hay mang về ?
- Em 2 suất mang về với !
- Ăn gì nhờ ?
- Đây cái này , cái này, cái này - vừa nói nó vừa chỉ chỉ vào mấy đĩa thức ăn. Lúc này có 1 thanh niên đi vào:
- Em suất cơm chị ơi , ăn ở đây nhé !!

Nó quay ra nhìn :” Ở đây là thằng vừa nãy quẹt xe mà ”, thằng kia cũng nhìn thấy nó rồi mặt biến sắc, lủi đi ra ngoài:

- Chị cứ làm xong ấy người khác đi rồi em đợi !

Xong 2 suất cơm của nó , chị chủ quán mới vẫy thằng kia vào :” ĂN CÁI GÌ VÀO ĐÂY CHỌN XEM NÀO !”, mặt hần ngẩn lại, dần dần ngu ngu lừ lừ đi vào chả nói chả rằng chỉ đứng đấy rồi chỉ tay. Nó cũng không quan tâm lắm, đi ra ngoài và vẫy taxi. Đứng 1 lúc chả có xe nào cả, trời thì đang nắng rất to. 2 phút sau có 1 xe đi vào, nó giơ tay rồi chạy ra 1 đoạn vẫy vẫy. Xe dừng ngay trước mặt nó, mở cửa ra thì nghe có tiếng con gái bước xuống xe :” Nắng dẻo chịu đc ”, cái giọng này quen lắm. Không lịch đi đâu đc. LÀ CON TÓC NGẮN HỒM QUA !! Em tóc ngắn vừa bước xuống xe, nhìn luôn thấy nó rồi chỉ tay :

- A ĐCM MÀY !!

Nó cuống quá, ném luôn 2 hộp cơm vào mặt con tóc ngắn, nó cuống cuống chạy về phía quán cơm thì thấy thằng vừa nãy lóc cóc đi ra xe máy. Thấy nó chạy hồng hộc về phía mình, thằng này hãi quá đề xe vội vàng, nhưng xe không nổ, hần thò chân nghiêng rằng đạp lấy đạp để. Em tóc ngắn lồng lộn lên đuổi theo. Nó, thằng này thì xe đề không nổ nên đạp xe hồng hộc rơi cả hộp cơm. Xe nổ máy rồi, xe hần vừa nổ máy thì Nó cũng nhảy tót lên xe : ” ANH OI CHỖ EM ĐI VỚI CON KIA NÓ ĐÁNH EM !! ”, hần giật mình phát hoảng và rồ máy luôn. Chiếc xe lao như điên bỏ lại em tóc ngắn ở sau kêu gào :

- ĐCM CHÚNG MÀY CÓ TRỐN MÃI ĐC KHÔNG !!!

Con này vội vàng lôi điện thoại ra rồi ấn ấn dí lên tai :

- ANH À , ANH VẪN ĐANG NGỒI TRÀ ĐÁ Ở ĐẤY ĐÚNG KHÔNG ?
- Ừ sao thế em ??
- ANH CHẶN NGAY CON WAVE ĐEN 1 THẰNG CON TRAI 1 ĐÚA CON GÁI CHO EM !! NÓ ĐI VỀ CHỖ ANH ĐẤY !! ĐCM NÓ NÓ ĐÁM XE VÀO EM !!

11. Chương 11

Nó cuống quá, ném luôn 2 hộp cơm vào mặt con tóc ngắn, nó cuống cuống chạy về phía quán cơm thì thấy thằng vừa nãy lóc cóc đi ra xe máy. Thấy nó chạy hồng hộc về phía mình, thằng này hãi quá đề xe vội vàng, nhưng xe không nổ, hấn thò chân nghiêng rằng đạp lấy đạp để. Em tóc ngắn lồng lộn lên đuổi theo Nó, thằng này thì xe đề không nổ nên đạp xe hồng hộc rơi cả hộp cơm. Xe nổ máy rồi, xe hấn vừa nổ máy thì Nó cũng nhảy tót lên xe : ” ANH ƠI CHỖ EM ĐI VỚI CON KIA NÓ ĐÁNH EM !! ”, hấn giật mình phát hoảng và rồ máy luôn. Chiếc xe lao như điên bỏ lại em tóc ngắn ở sau kêu gào :

- ĐCM CHÚNG MÀY CÓ TRỐN MÃI ĐC KHÔNG !!!

Con này vội vàng lôi điện thoại ra rồi ấn ấn dí lên tai :

- ANH À , ANH VẪN ĐANG NGỒI TRÀ ĐÁ Ở ĐÂY ĐÚNG KHÔNG ?

- Ừ sao thế em ??

- ANH CHẶN NGAY CON WAVE ĐEN 1 THẲNG CON TRAI 1 ĐỨA CON GÁI CHO EM !! NÓ ĐI VỀ CHỖ ANH ĐÂY !! ĐCM NÓ NÓ ĐÂM XE VÀO EM !!

Mọi người xung thấy tiếng rồ ga xe máy nhốn nháo chạy ra xem, 1 vài người chửi rủa :

- Mẹ nhà nó chứ xe cộ đi như thằng ăn cướp !!

- Đâm vào đâu mà chết mẹ hết đi mấy cái thằng đầu trâu mặt ngựa ấy !

- Chán ý thức thanh niên giờ vứt đầu hết rồi..

Lúc này 2 đứa đã đi dc 1 đoạn vào 1 cái đường nhỏ ,Nó ngồi trên xe và thanh niên kia vẫn chưa hoàn hồn (tạm gọi là N) , người run lên bần bật. Thấy thế nó vỗ vai rồi nói :

- Anh ơi thôi cho em xuống với !!

N giật mình thót cái rồi gật dạ vâng vâng, dừng xe hấn. Nó nhảy xuống rồi móc 50k chìa ra :

- Anh ơi cầm tiền mua lại cơm anh nhé em vội quá, lúc đấy con kia nó đuổi nên em không chạy kịp . Em xin lỗi em vội quá !

Thằng này rú ga phóng đi luôn, nó gọi to :

- Ơ ANH ƠIII KHÔNG CẦM TIỀN À !!

N vừa đi dc cách nó dc 20m thì có 1 thanh niên đầu cua phi ra chặn xe lại : ” Dừng xe dừng xe !! ”. Nó nhìn thấy thế liền hốt hoảng chạy lên. N hãi quá mồm ú ớ không thành tiếng, thanh niên kia mới nói tiếp bằng cái giọng hầm hè :

- ĐCM NHÀ MÀY MÀY ĐÂM XE XONG MÀY BỎ CHẠY À ??

- Ơ EM ĐAU , EM CÓ ĐÂM ĐAU Ạ ? EM CÓ ĐÂM VÀO AI ĐAU ANH !!

Nó chạy lên xem xét tình hình như thế nào thì thấy thanh niên cao to đầu cua kia đã cho thằng này ăn gọn luôn cái tát ngang mặt, nó cuống quá kêu lên :

- ÁÁÁ ANH ƠI

Mọi người dân xung quanh nghe thấy tiếng hét thất thanh của nó liền phi ra ngoài đường nhìn ngó rồi xúm vào. Thanh niên hung hăng kia vưỡn tóm cổ N xách lên và mồm không ngừng chửi :

- ĐCM MÀY ĐÂM VÀO NGTA XONG CHẠY À, CHẠY , CHẠY , ĐMM CHẠY !!

Mỗi 1 câu ” CHẠY ” và kèm mặc định 1 tiếng BÉT kêu lên. N chỉ biết ôm đầu và không nói dc gì nữa ! Nó chạy lên đến nơi vội vàng kéo tay thanh niên cao to kia ra :

- ÔI ANH ƠI ANH !! NG YÊU EM ĐÂM NHẦM VÀO ,EM XIN LỖI RỒI MÀ ANH ƠI !

Nó hoảng quá nói to lên, N đang ngồi ôm đầu cũng ngó người ra. Mọi người thấy nó đang ôm tay thanh niên đầu cua kia thì cũng nói vào :

- Thôi thôi cháu ơi đánh nó thế đc rồi, thằng kia đứng dậy mà xin lỗi người ta đi đâm vào rồi còn bỏ chạy có ngày đánh chết không ai thương !

- Thằng kia xem thế nào xin lỗi người ta đi !!

Nó ríu rít kéo thanh niên đầu cua này ra mồm vẫn không ngừng kêu lên giọng như sắp khóc : ” Em xin lỗi rồi mà !”.

Thằng kia thì lọ mọ đứng dậy, mặt tái mét không còn 1 giọt máu, đứng lên không dám nhìn thẳng vào mắt thanh niên này và không dám nói gì. Mọi người xung quanh nói vào :

- Thế xem đâm vào ngta như nào thì xin lỗi anh ý đi, rồi nặng nhẹ như nào mà thuốc thang cho ngta !!

Mặt N như sắp khóc đến nơi rồi và vẫn chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra. Thanh niên kia mới rút điện thoại ra và dí lên tai:

- Alo em à ? Anh giữ đc nó lại rồi em đang ở đâu ? Đang lên à ? ừ nhanh nhé !!

Nó nghe thấy thế liền lẩn lẩn vào đám đông và lén lút chạy ra xa xa, đổ cua vào 1 cái ngõ bé tý và đứng im trong đấy. Đám đông vẫn chú ý tâm điểm vào nhân vật chính đang ú ớ ngồi giữa đường. 1 lúc sau có 1 chiếc taxi đi đến, em tóc ngắn bước xuống mặt vẫn đỏ như gà tây. Nhìn thấy thế thanh niên đầu cua vội vàng chạy đến rồi nhìn khắp người em tóc ngắn, mồm liên tục hỏi :

- Có sao không em, đầu nó đâm vào đâu có xước xát chỗ nào không ?

Con này vội gạt tay hấn rồi chạy về phía đám đông, nhìn thấy thằng kia mặt đang tái mét và đứng không vững nữa, liền tròn mắt lên hỏi :

- ĐCMM CON KIA ĐÂU ?

N tá hoả vội trả lời ngay :

- Ơ AI Ạ , EM CÓ BIẾT CHỊ ĐẤY LÀ AI ĐÂU MÀ EM CÓ BIẾT GÌ ĐÂU CHỊ ƠI !!

- ĐCMM MÀY ĐỪNG CÓ VỐ VẮN MÀY TIN BỐ ĐÁNH CHẾT CMM KHÔNG ?

- Ơ CHỊ ƠI EM NÓI THẬT MÀ, EM ĐANG MUA CƠM THÌ CHỊ ẤY TỰ NHIÊN NHẢY LÊN CHỨ EM CÓ BIẾT GÌ ĐÂU !!

Thanh niên đầu cua nghe thấy vậy liền chỉ tay thẳng mặt :

- ĐCM NHÀ MÀY ĐÂM XE XONG BỎ CHẠY MÀY CÓ TIN BỐ MÀY ĐỐT MẸ MÀY XE KHÔNG ?

N sợ quá méo mặt vội vàng phân trần :

- ANH ƠI EM NÓI THẬT MÀ EM CÓ ĐÂM VÀO AI ĐÂU !

Em tóc vàng nhìn thấy thằng này có vẻ như sắp ỉa ra quần đến nơi rồi, trong đầu nghĩ : ” Chắc con kia cũng chả quen biết mấy cái loại như này đâu ”, rồi quay sang xua xua tay thanh niên kia :

- Thôi thôi anh ơi, nó xin lỗi rồi nhưng mà em là em bắt cái con ranh con đi cùng nó cơ !!

- Sao lại thế ? - Thanh niên này không hiểu.

- Đm đâm vào em, thằng này xin lỗi tử tế rồi nhưng mà con đẩy nó ngoạc mồm lên chửi đcm bố lão ranh con, thôi bỏ qua cho thằng này đi - vừa nói con này vừa xua xua tay - Thằng kia thôi đi về đi.

Chỉ cần nghe thấy vậy thôi, N vội vàng dựng xe lên nổ máy. Mọi người xung quanh thì chả hiểu gì cả. Em tóc vàng và thanh niên kia cũng đã chui lên taxi. Thấy vậy mọi người giải tán ai về nhà nấy.

Nó đứng trong ngõ xa xa chỉ nhìn thấy vậy chứ không nghe đc gì cả. Thấy N đang đi mất, nó chạy ra vội vấp 1 ông đang ngồi vắt vẻo trên xe :

- Chú ơi !!

Ông này giật mình rồi nổ máy phi đến luôn:

- Xe ôm à cô, đi đâu lên đây tôi chở !

- Đi theo cái xe Guây đen đen kia cháu với, đi chậm thôi !- Nó vừa nói vừa chỉ trở về phía N đang đi về phía xa.

—1h30—

Lúc này nó mò đc nhà của đã biết đc nhà của thanh niên wave đen, nó ngo ngoi vào 1 lúc rồi vấp vấp ông xe ôm :

- Đi luôn bác ơi !!

- Bây giờ đi đâu nữa cô ?

- Đi thẳng lên chỗ này chỗ này....

Đi 1 đoạn gần về đến nhà, nó mới giật mình sờ tay vào túi. Vừa nãy T đưa cho nó 200k cả tiền xe và cơm, bây giờ tiền cơm với cả bắt xe ôm lòng vòng từ nãy chắc cũng phải quá rồi, mà lại chả mua đc cơm. Nó chỉ thẳng nhà T rồi bảo :

- Chú đi lên trên đấy rồi đợi cháu vào nhà lấy tiền. Tiền ở đây không đủ !!

Ông xe ôm đi lên rồi nó chạy vào nhà. T thấy nó mới vội hỏi :

- Đi gì mà lâu thế em ? Anh tưởng bị bà già tóm rồi !! Mà cơm đâu ?

- Em đi chả hiểu thế nào mà rơi mất tiền rồi anh ạ . em phải bắt cả xe ôm kia kìa !!

- Thế à ? Thế sao không bắt taxi về đây anh trả cho. Hâm thế !!

- Thôiiii, xe ôm đỡ tốn tiền anh còn gì hì hì.

Trong giây phút này T thấy nó đáng yêu quá thế, liền mỉm cười móc ví dí vào tay nó 500k :

- Mang ra trả đi, mà chiều đi mua cái máy dùng em ạ không lần sau chả biết thế nào mà lần !!

Nó mừng lắm kiễng chân hôn 1 cái : " Yêu anh chết đi đc ", rồi đi ra ngoài. Nó giờ tờ 500k ra, ông xe ôm luống cuống :

- Ôi sao tiền to thế cô ! Tôi làm gì có đủ mà trả !!

Nó liền chỉ lên 1 quán tạp hoá cách đấy 2,3 nhà : " À thế lên đây cháu đổi

tiền ", đằng nào cũng mua cái gì đấy ăn luôn !

Trời lúc này nắng khá là to, nó nhăn mặt chạy vào. Thằng bé bán hàng độ khoảng 6,7 tuổi nhìn thấy nó hỏi luôn :

- Chị mua gì ạ ?

- Mẹ đâu em ? Em bán hàng à ?

- Dạ vâng chị mua gì ạ mẹ em trong nhà ?

Thấy thằng bé nó nghĩ : " Bé tí thế này chắc chả biết tính tiền nong kiểu gì đâu, mà lại còn tiền to nữa ", nó nói :

- Gọi mẹ ra đây em !

- Ô nhưng mà... Chị mua gì ạ? mẹ em bảo em bán hàng mà !!

- Cứ gọi mẹ em ra đây em không biết bán đâu.

Thằng bé liền gào mồm to vào trong nhà :

- MẸ ƠI RA BÁN CÔ TẾCHHHHHHH !!

Nó giật mình vội vàng ú ớ :

- Ồ em ơi không phải em ơi.. Không phải !!

Nó ngại quá mà chả biết làm kiểu gì vì thằng bé nó cứ gào lên như kiểu cho cả cái dãy nhà này nghe thấy vậy. Ông xe ôm thì cười tủm tỉm nhìn nó.

Nhục sịp !!

Mẹ thằng bé chạy ra tay dứ dứ nắm đấm vào thằng con :

- Mẹ nhà mày tao bảo mày ngoạc mồm lên thế à ? Lần sau vào hǎn nhà gọi tao nghe chưa !

Thằng bé tinh ranh cười hì hì rồi phi vào trong nhà. Mẹ nó cười rồi hỏi nhỏ :

- Thế mua loại nào em ?

- Ồ ơ.. đâu ạ em.. Không phải mua cái đấy !!

- Ồ thế à.. Chết thật thế mà thằng ranh con kia nó gào mồm lên. Thế mua gì em ?

- Em mua mấy cái bánh, bim bim cả chai nước nữa. À chị đổi tiền luôn cho em với !

Xong xuôi nó xách túi bim bim ra và dí tiền vào tay ông xe ôm :

- Cháu gửi với !

Ông này thì cứ nhìn nó rồi cười tủm tỉm không nói gì. Nó cầm mặt chạy thẳng 1 mạch về luôn.

Nó về nhà không thấy thanh niên bạn của T đâu liền hỏi luôn :

- Ồ anh ơi cái anh vừa nãy đâu ạ ??

- Nó về rồi em.

T trả lời và có vẻ nhẹ nhõm lắm. Hǎn đang hoang mang không biết mối quan hệ này thì phải làm thế nào khi mà thằng bạn mình cứ hùng hục như trâu húc mả như thế. Rồi lại đến tai ng khác, đến tai người nọ. Mà mỡ ngon mỡ thơm thì chả có mèo nào nó chê cả. Mãi mê suy nghĩ thì nó quàng vai T :

- Anh ơi ở nhà chán lắmm em thêm trà sữaa

- Bây giờ á em ?? Bây giờ đang nắng to mà ?

- Nắng thì đi taxi nhưng mà em thêm bây giờ cơ !! diiiiiiiiiiiii....

Khó có thằng đàn ông nào có thể từ chối nó cái lúc này cả. T đành đứng dậy vớ cái mũ lưỡi trai rồi đội lên đầu :” Ừ đi ị. Nó mừng lắm kiểng chân hôn chụt 1 cái : ” YÊU ANH THẾẾẾẾ !!”.

Thực ra thì nó chả thèm trà sữa hay trà sen gì cả, chỉ là mồi cho cái kế hoạch lớn hơn của nó : ĐỤC KHOÉT !

—————3h30—————

2 đứa chui từ taxi và chạy thẳng vào quán trà sữa luôn. Có rất đông học sinh đang ngồi ở đây nên nó đang chạy tung tăng bỗng đứng khựng lại và thần hình nó lại trở về nguyên dạng bản đồ Việt Nam hình chữ S, mặt lại lạnh như tiền. Quán trà sữa bật nhạc rất to : ” Mề cà chê cha lá cà chế chê chê chá lá cà BÉTTTTTTT pằm pà rà tà tà , ta tá ta tá tà ta BÉTTTTT pằm pà rà tà tà... ♪ ”. Nó vừa đi vào biu môi :

- Khiếp đi đâu cũng nhạc hàn quốc ở đâu cũng nhạc hàn quốc như lũ điên !

Lúc này có mấy thanh niên cả zai cả gái mới ném mắt nhìn nó không mấy thiện cảm cho lắm, nó thấy thế liền khoác tay T thật là chặt để gửi đến 1 thông điệp hòa bình :” Bỏ mày đi cùng thằng này đây ! ”. Mấy đứa kia đá mắt đi chỗ khác luôn.

Chị chủ quán nhìn thấy vậy liền cười rất tươi :

- Uống gì nhỉ ?
- Cho emm... Anh uống gì ? - Nó quay sang hỏi T
- Em uống gì anh uống nấy. Uống gì chả được !!
- Thế thì chị ơi... Ờ cho em 2 ca cao. Uống ở đây !
- Đợi tý có luôn.

2 người đi ra bàn ngồi đợi, nó kéo T ngồi đối diện với nhóm thanh niên vừa nãy luôn. Nó để ý kĩ thì thấy bên đấy có mấy zai tóc vàng hoe, xoăn tít. Mắt rất là to và lung linh 7 sắc đang phồng mồm trợn má dơ điện thoại lên bấm lia lịa. Mấy em gái thì vẫn cứ thỉnh thoảng ngắm soi nó. Nó thì vẫn mặc kệ. Bên bàn kia có tiếng nói chuyện :

- Ủầy ầy nhìn này ảnh tôi lên hẳn hơn trăm lai ông ạ
- Cái thằng admin page up ảnh tở lên rồi này, mấy đứa kia lại đi lai đi.
- Từ từ ngồi gần gần vào làm phát xem nào !!

Mấy thằng xì xào rồi thì nhau phồng mồm lên dơ cái điện thoại. Nó khinh khỉnh nghĩ trong đầu :” Đéo hiểu thể loại gì ” còn mấy gái bên kia thì cũng soi nó với ánh mắt khinh khỉnh :” Con này Phò trăm phần trăm ! ”.

Vậy đấy..

Trà sữa xong, chị chủ quán bê ra bàn bên kia trước , đặt xuống bàn và cười rõ tươi. Vừa nhìn thấy cốc trà sữa dc đặt xuống tất cả đều thò tay cầm cái điện thoại như phản xạ, rồi chĩa máy vào chụp ảnh tươi lắm.

Chị này mang trà sữa ra đặt sang bàn nó ” Ca cao của gái đây ỉ. Nó cười tươi rồi quay sang nói với T :” Uống đi anh ” kiểu thân thiết lắm. Mấy gái bên bàn kia nhìn thấy vậy liền bĩu môi nhưng thấy nó quay mặt qua nhìn cái là tất cả lại trở về trạng thái mặc định.

Mấy zai mắt thì vẫn cứ cầm đầu vào cái điện thoại.

Uống dc nửa chừng thì nó kéo T đứng dậy rồi trả tiền ra ngoài. Đi dc 1 lúc mấy em trong bàn mới bắt đầu rôm rả :

- Mẹ tao ghét nhất mấy cái con như vừa nãy chả lẽ lại đánh nhau trong này !
- Đm nhìn như CON PHÒ, bố tổ hãm L !
- Nhìn sô nát vl !!
- Cho tao tao cũng ỉa vào..

2 người vẫy taxi. Vừa chui vào xe T hỏi nó :

- Ờ thế bây giờ.. đi đâ..

Chưa nói hết câu thì có chuông điện thoại đến. Lại là thằng bạn. T lại mở cửa xe bước ra ngoài nghe đt :

- Sao đấy ??
- Nó về chưa ?
- Rồi . Sao có chuyện gì ?
- Đmm bố rủ trà đá chém gió không dc à ??
- Lắm chuyện thế nữa. Nặng nề một bỏ mẹ. Mà hôm nay lại gọi đi trà đá giờ chứng vl !!
- Tao rủ em xinh xinh chứ tao rủ mày à con lợn ! qua đây nhanh mẹ lên ! À tao có mấy thằng nữa đấy !!

- Ở đâu

- Quán hay ngồi ấy !!

T bực mình tắt điện thoại chui vào xe, nó thấy thế liền hỏi :

- Ai gọi thế anh ??

- Ở thằng vừa này.. Nó.. rủ đi trà đá !!

- Ồi thế thì đi ra đây đi anh.. đang chán !!

Mặt T ngẩn đi đến tội nghiệp, hần miễn cưỡng vẫy vẫy lái xe :” Đi thẳng lên trên hộ em cái ”. Ngồi trong xe mà đầu óc T căng như dây đàn, chả hiểu phải làm thế nào nữa..

Xe đi đến vào 1 đoạn đường nhỏ, dừng xe 1 cái thanh niên bạn T vội vàng đi ra mở cửa ngay :

- Đi vào đây em !!

Nó cười tít mắt và chạy vào. T ngồi lại xe vội móc ví trả tiền rồi cũng loay hoay chui ra thật nhanh. Ở đây có mấy thanh niên vừa nhìn thấy nó bắt đầu cười tươi lắm. Thanh niên kia nói luôn :

- Đây là... Bạn tao – rồi hần chỉ mấy thanh niên kia - ở đây toàn mấy thằng bạn anh ấy mà không phải ngại !

Nó cười tươi như hoa rồi gật gật vâng dạ, T lúc này mới ngồi xuống , hần kéo cái ghế dịch sát vào nó để tỏ vẻ thân mật. Đc 1 lúc thì có thanh niên móc ra bao thuốc dí vào tay T :

- Đây !!

Vừa mở ra thấy mấy điều thuốc nhăn nheo, T cười hiểu ý rồi châm lửa. Thằng bạn nhìn thấy thế mắt sáng lên giật lấy 1 điều rồi quay sang dí vào tay nó :

- À này em !!

Nó nhìn vào 1 lúc chưa kịp phản ứng thì thằng kia lại mời chào với 1 câu quen thuộc bất hủ : ” Thử đi em 1 lần không sao đâu, 1 lần không nghiện đc đâu !”. Nó cầm lấy rồi ngậm lên mồm luôn !

Mấy thanh niên trầm trồ : ” ài dà em gái máu phét !”. T lúc này có tí hãnh diện và 1 tý bực mình nhưng không biết phải làm gì, nhìn mấy thằng bạn chí cốt của mình sao bây mà sao bây giờ hần thấy căm thù đến thế !.

T ngồi nhìn thấy nó bắt đầu nhú mắt rít lấy cái điều thuốc trong ánh mắt hả hê của lũ bạn, tất cả đều cười hênh hênh nhe nhớn với nhau vui lắm. Ngồi 1 lúc thì thằng bạn cầm lấy cái điện thoại lên và nhắn tin cho T :

- Ê tao bảo.

- Gì ?

- Nó díu lắm rồi đây, bây giờ tao đưa nó đi luôn nhé mày cứ ngồi đây không thì về nhà cũng đc !

Đọc xong tin nhắn rồi bất giác T nhìn sang nó vẫn đang ngồi cười nhe nhớn. Lúc này chả hiểu tại sao T lại thấy tội nghiệp thay cho nó. Ban đầu T cũng chỉ có ý nghĩ là sẽ chặn dắt nó đong đưa chán chê rồi thôi chứ chả có ý nghĩ sẽ dài lâu. Tự nhiên hần ngồi đây và thấy xót xa, cảm xúc của hần hiện giờ lẫn lộn, 1 phần sĩ diện đàn ông, 1 phần máu ghen và 1 phần thương hại khiến hần không biết phải làm gì.

Đàn ông, đa số đều là những đứa trẻ con ích kỷ, cho dù những thứ của mình nhưng không cần đến thì vẫn nhất quyết sẽ không chịu chia sẻ cho bất kì ai, huống hồ những thứ họ đang vui sướng vì mới đc sở hữu. Hần quay sang nhìn nó và đắng cay, rồi cuộc đời nó sẽ về đâu ?

Bất giác T vội vàng kéo nó dậy rồi nói :

- Tao có việc ra đây 1 tý đã !

Thằng bạn ngơ ngác nhìn theo :

- Ô đm đi đâu ??

- Có việc !

T móc điện thoại gọi taxi, thằng bạn lúc này cũng tỏ rõ thái độ liền quay sang nói to với mấy thằng ngồi ở lại :

- ĐCM trên đời bố mày ghét nhất thằng nào gái gú mà quên cm cả bạn luôn !

- Chuẩn luôn

T nghe thấy nhưng vẫn im lặng đứng đấy. Chưa đủ hả hê, thằng kia nói tiếp :

- Mà đm vì con PHỒỒO nát mà mắt bạn thì đúng là đeo bằng con chó luôn !

T không thể kìm dc nữa, quay lại cầm cái ghế lên đập thẳng vào người thằng bạn. Mấy đứa kia thấy thế vội vàng đứng dậy và nói to :

- ÔI ĐCM CHÚNG MÀY BỊ ĐIÊN À 2 THẲNG NÀY !!

Thằng kia bị ăn nguyên cái ghế nhựa vào đầu liền cay cú đứng dậy vớ lấy cái điều cày. Mắt hấn long sòng sọc :

- ĐCMMMMMMMMMMMMMMM !!

Thấy thế mấy đứa kia vội vàng đứng dậy giằng co cái điều :

- Thôi thôi, đcm điên à ? Thôi tao đã bảo thôi rồi cơ mà !!

- ĐCMM BỎ TAO RA ĐMM BỐ MÀY CHÉM CHẾT MÀY HÔM NAY !! BỎ RAAA - Vừa nói hấn vừa giơ cái điều cày chỉ thẳng mặt T, nước điều đổ toé ra bắn linh tinh khiến hấn càng lồng lộn lên. 1 thằng thấy thế liền nói to :

- ĐCM CHÚNG MÀY NỮA !! ĐÁNH NHAU VÌ CON PHỒ NÀY À ?

T nghe thấy vậy, liền trợn mắt, quay sang nhìn nó. Nó cũng đang đứng đấy và nhìn thằng vừa thốt lên.

Trong tíc tắc , Nó lạng người đi, rồi mắt rung rung. Mặt mũi nó tối sầm vào. Phò à ? à đúng rồi, nó đã làm đi rồi còn gì. Nó chính thức đã làm 1 con đi rồi, bao nhiêu hình ảnh của 2 hôm trước ùa về trong đầu nó trong chốc lát. Nó ứa nước mắt nhìn T. T lúc này cũng bối rối không làm gì định lao vào thằng kia thì nó kéo lại, giọng nó bắt đầu run run và nước mắt đã chảy dài :

- Đi về nhà, cho em về !

Xe cũng đã đến, nó đi 1 mạch lên xe, T thì luống cuống không biết phải làm gì lúc này, liền chạy theo nó và không quên quay lại chỉ tay thẳng mặt thằng bạn :

- ĐCM BỐ NHỚ NGÀY HÔM NAY !

Thằng bạn đang vật lộn với 2 thằng kia nói với theo :

- MÀY NHỚ LẤY CÁI MẶT BỐ MÀY ĐẤY !!

Lúc này có mấy người vội vàng từ trong nhà chạy ra hỏi nhau : " Cái gì thế, cái gì thế ?".

Taxi chuyển bánh, nó ngồi im trong xe mắt hướng ra ngoài cửa sổ chẳng nói gì. T nhìn nó chua xót.

Đường về nhà tự nhiên dài quá.

——-4h30——-

Xe dừng, T móc ví trả tiền. Nó đã thôi rung rung và đứng chờ T mở cửa. 2 người chả nói gì với nhau cả. Vừa vào đến nhà T vòng tay từ sau lưng ôm nó, nó gạt ra rồi nói giọng rưng rưng :

- Em đi tắm đã.

Nó đi vào nhà tắm. T ngồi xuống ghế nhắm mắt suy nghĩ không biết vừa rồi hấn làm thế là đúng hay sai. Bỗng có chuông điện thoại đến.

- Em nghe rồi anh !!

- Ờ mày lên trên nhà anh anh anh nhờ tý !

- Vâng em lên luôn.

T tắt điện thoại rồi gọi nó :

- Anh đi đây 1 tý em ở nhà nhé ! 1 lúc nữa anh về !!

- Vâng..

Nghe thấy giọng nó có vẻ đã trở lại vẻ bình thường, T dắt xe , cài cổng và phóng đi. Hấn đi đến 1 ngôi nhà trong ngõ. Vừa đến nơi thì thấy thằng bạn cùng mấy đứa vừa nãy đã ở đấy từ lúc nào. 1 người tầm tuổi trung trung gọi T vào :

- Vào đây anh nhờ tý.

T bước vào nhà rồi gật đầu chào, người kia nói tiếp :

- Thế bây giờ anh hỏi chúng mày, làm cái đéo gì mà sô sát nhau ?

Thằng bạn lúc này mặt tỉnh bơ và nói :

- O thì em bảo rồi mà, anh em đùa nhau tý cho vui thôi chứ có làm sao đâu. Đùa quá đà ấy mà anh !!

T hơi ngạc nhiên nhìn thằng bạn. Ông anh kia quay sang hỏi hấn :

- Đm chúng mày, anh em với nhau cả làm cái trò vớ vẩn này để thên hạ nó ỉa cho vào mặt à ?

- Vâng thì đùa nhau thôi anh có việc gì đâu - T bắt đầu nói với cái giọng miễn cưỡng. Hấn nhìn thằng bạn không chớp mắt. Ông kia nói tiếp :

- Chúng mày, có việc gì thì anh em giải quyết. Việc đéo gì phải động chân động tay rồi to chuyện ra nó mất hay, hiểu không ? Thôi đi về đi còn đm tao mà nghe thấy nữa tao đánh luôn cả 2 chúng mày hiểu ko ?

Cả 2 gật đầu dạ vâng rồi đi ra ngoài. Thằng bạn nhìn T rồi nhíu mắt cười. Hấn vẫn chưa hiểu chuyện gì. T dắt xe đi về, trên đường đi đầu óc hấn nghĩ ngợi lung tung.

Lúc này về đến nhà cũng đã xế chiều, mở cổng rồi uể oải bước vào nhà, ngồi xuống ghế T gọi luôn :

- Em oiii.

Nhưng chả thấy ai trả lời cả, hấn vội đứng dậy chạy vào mở tung cửa nhà tắm cũng trống không, rồi chạy lên trên nhà tìm mọi chỗ. Tìm bắt đầu đập nhanh hơn.

KHÔNG THẤY NÓ ĐÂU CẢ !!

12. Chương 12

Lúc này về đến nhà cũng đã xế chiều, mở cổng rồi uể oải bước vào nhà, ngồi xuống ghế T gọi luôn :

- Em oiii.

Nhưng chả thấy ai trả lời cả, hấn vội đứng dậy chạy vào mở tung cửa nhà tắm cũng trống không, rồi chạy lên trên nhà tìm mọi chỗ. Tìm T bắt đầu đập nhanh hơn.

KHÔNG THẤY NÓ ĐÂU CẢ !!

Hắn luống cuống chạy ra ngoài đường ngõ nghiêng xung quanh, rồi quay lại vội vàng dắt xe và nổ máy.

—6h00—

Trời đã xẩm tối, đèn đường cũng đã sáng. Đường phố vẫn cứ hối hả, dòng đời vẫn mãi miết chạy .

Nó bước đi vô thức trên đường, không còn để ý gì xung quanh, mặc kệ cho bây giờ mẹ nó tìm thấy hay có gặp ai đánh nó chết luôn cũng đc. Nó mỉm cười suy nghĩ về cuộc sống quá khứ và hiện tại của nó, rồi sẽ về đâu ? Về đâu khi mà chính nó đã tự khoác lên 1 cái áo đơ bản thối nát ? Về đâu khi cuộc sống của nó vẫn chả có mục đích ?

Rồi nó nhớ lại câu nói vừa nãy, đầu óc nó lại rối lên. Đã biết mối quan hệ này là trao đổi qua lại, đã biết chả có tình cảm gì để có thể nói là yêu cả, đã biết là chấp nhận thân phận nhưng tại sao cái câu nói đấy lại xoáy vào tim gan nó thế, tại sao nó vẫn thường mặc kệ thị phi đập lên để sống mà lần này nó lại bận tâm quá nhiều đến vậy? À, đúng rồi, vì lần này nó thật sự là 1 con đĩ rồi mà.

Thế đấy, dù có che lấp đc mờ mịt thiên hạ thế nào cũng không thể tự lừa dối chính bản thân mình đc. Đàn bà, thường thì họ có thể chịu đc mọi dèm pha về mình 1 cách mãnh liệt nhưng 1 khi đã chạm đến cái tự trọng của họ thì bất kì 1 cái gì dù là nhỏ nhất cũng có thể khiến bản thân họ cảm thấy mình thật tội nghiệp và đáng thương. Rồi nước mắt nó lại chảy dài. Hình ảnh lão già ghê tởm lại hành hạ nó, có lẽ suốt cả cuộc đời này nó cũng chả bao giờ quên đc.

Tuổi đời nó vẫn còn trẻ để có thể làm lại, nhưng liệu có ai dám chấp nhận nó ? liệu trong cái xã hội con người đang chà đạp lên nhau để mà sống, để mà chạy lên thì có ai chịu đi lùi về phía sau và kéo nó dậy ? Con người bây giờ đa số là như vậy, họ chỉ biết nhận lấy chứ không biết cho đi, họ tính toán hơn thiệt với nhau từng tít 1, rồi cái thứ đáng để họ bận tâm chỉ là bản thân và những người thân thiết ruột thịt, còn chuyện của người khác thì cũng chả liên quan. Họ muốn cái bức tranh xã hội này đẹp hơn nhưng không bao giờ chịu bỏ những tay vào để hoàn thành cái bức tranh ấy, mà chỉ biết đứng khoanh tay đánh giá chỉ trích phê bình người họa sĩ, những người làm nên mọi sắc màu của cái bức tranh ấy. Thấy đẹp thì họ xuýt xoa nâng húng, xấu thì họ sẽ vứt bỏ luôn mà chả bao giờ chịu chỉnh sửa lại cho nó đẹp cả.

Vậy đấy, họ sống như thế đấy !

Nó vẫn cứ bước chân đi qua khắp phố phường. Hà Nội hối hả, nó tự hỏi trong cái cuộc sống bận bịu bon chen này thì liệu có chỗ nào đc gọi là yên bình ? Và rồi nó đã suy nghĩ rất nhiều, con đường mà nó đi là sai hoàn toàn, nhưng bây giờ thì không kịp nữa rồi. Vì đâu có ai dám đến gần nó để kéo nó lên. Những người đến bên nó thì lại chỉ làm cho cái hố tuyệt vọng của nó sâu hơn. Bây giờ, nó khao khát có đc 1 cuộc sống thật sự ! 1 cuộc sống bình thường thôi, vì rong chơi như thế là đủ rồi. Nó đã mất quá nhiều rồi và bây giờ nó sẽ làm lại từ đầu. Nhưng đôi khi cuộc sống không phải lúc nào cũng như ta nghĩ, không phải cứ muốn là đc. Nó tự hỏi bây giờ thì nó bắt đầu từ đâu ? với ai ? Liệu trong cái cuộc sống này có thằng đàn ông nào đủ vị tha và rộng lượng đến bên nó giúp nó làm lại từ đầu ... Nó cười nhặt cay đắng và tự trách cho số phận của mình.

Lang thang 1 lúc cũng đã khá xa, nó đành tìm 1 chỗ để ngồi. Ở đây có nhiều ghế đá và những đôi trai gái yêu nhau, những người già tập thể dục, trẻ con chạy lăng xăng, những gia đình họ đi chơi với nhau. Nó nhìn và nhớ gia đình của nó, đã mấy ngày nó đi khỏi nhà rồi. Đến cả mẹ đẻ ra nó cũng muốn đuổi nó đi. Nhìn những đôi yêu nhau nó lại cảm thấy thêm thương cái tình yêu đơn giản như thế.

Đang ngồi thì nó giật mình , có 1 người đi đến rồi gơ ra cái rổ nhỏ đựng đầy kẹo cao su mềm mấp máy :

- Mua cao su không cô ơi..

Nó nhìn kĩ thì đây cũng là 1 bà cụ khá là già, khó khăn để nói ra thành câu và sự khắc khổ hẳn rõ lên từng nếp nhăn. Nó vội vàng sờ soạn vào túi rồi móc đồng tiền thừa sáng nay ra:

- Cháu không ăn đâu, nhưng cụ cầm lấy !

Bà cụ nhát khoát không cầm và rồi định đi thẳng, nó chạy theo rồi cầm 1 phong kẹo, nó để mấy tờ tiền vào trong cái rổ nhỏ rồi lại về ghế ngồi. 1 lúc sau thì bà cụ lại quay lại, đặt tiền thừa lại ghế nó rồi khó khăn nói rõ từng câu :

- Tôi đi làm chứ tôi không có ăn xin cô ạ.

Bà cụ đi mất, nó ngồi lại và thấy chạnh lòng. Ở xa xa có tiếng trẻ con kêu lên :

- Này !! Bà điên kia, kia bà điên kia !!

- Chết ! Không đc nói thế con !

Nó vẫn ngồi đấy và cầm mấy tờ tiền nhìn ngắm, giờ thì sức hút của đồng tiền đối với nó vô vị hơn trước. 1 lúc sau nó đứng dậy và lại bước đi vội vã. Nó nghĩ bây giờ chắc thằng T đang cuống cuống lên vì sợ nó về nhà, vì sợ bao nhiêu tiền nong và công sức đang đưa của hắn đổ đi. Nó cười nhạt rồi cứ đi thẳng. Bỗng từ đâu có 2 thanh niên đi cùng chiều phóng xe lên trước 1 đoạn, 1 thằng ngó đầu lại, giảm ga và nói với thằng ngồi sau :

- Ủây, hàng kìa ! Bắt hàng không ?

Nó nghe thấy thế liền trợn mắt và gào lên :

- ĐCM CHÚNG MÀY QUAY CM LAI ĐÂY MÀ BẮT NÀY HÀNG HÀNG CL !

Mọi người xung quanh giật mình nhìn nó , 2 thằng kia mặt biến sắc và 1 đứa quay lại thở luôn 1 câu :” ĐM CÁI CON PHỒ!” rồi đi thẳng. Nó ngó lơ xung quanh tìm 1 chiếc taxi. Nhưng không có nên đành tiếp tục đi bộ. Đc 1 đoạn thì chả biết từ đâu 1 cái xe lao vọt ra từ ngõ hướng thẳng vào nó. Nó bất giác giật mình nhảy giật người lại, cái xe quệt qua tay lao 1 đoạn ra đường rồi phanh kít lại. Lần này nó không thể chịu đặng dc nữa :

- ĐCMM ĐI ĐÚNG CÁI KIỂU L GÌ THẾ !!

Trong phút giây, nó chợt nhận ra. Là thanh niên Wave đen N đây mà ! Nó vội chạy đến, N thấy thế liền hốt hoảng dựng xe lên. Nó tóm lấy vai N rồi nói :

- ĐM CẨM CHAY !!

Mọi người xung quanh thấy thế đứng lại nhìn, 1 số người sờ sờ tay vào túi tìm điện thoại. N sợ hãi nhìn nó rồi ngó nghiêng xung quanh, nó nhảy lên xe N luôn : ” ĐI !! “. Chiếc xe nổ máy nặng nhọc rồi phóng lên phía trước. Mấy người còn lại vẫn nhìn theo :” Thôi chết cm chẳng kia rồi !!”.

Chiếc xe thì vẫn đi đều đều trên đoạn đường nhưng tim của N thì đang loạn hết nhịp lên, hắn đang lo sợ thấp thỏm thì nó vỡ vai chỉ vào 1 quán nước :

- Uống nước không ? Rẽ vào kia đi

N vôi ngoắt tay lái luôn như 1 mệnh lệnh. Vừa đi vào thì chủ quán đã niềm nở :

- 2 anh em uống gì, vào đây vẫn còn chỗ đây này.

Nó đi trước rồi N lóc cóc theo sau, vừa ngồi xuống ghế thì hắt ngó xung quanh, run run hỏi luôn :

- Chị ... mà...vào đây làm gì ạ ?

- Thế vào uống nc' tâm sự tý không đc à ?

— • • • •

- Uống gì ?

- Ở.. Uống gì cũng đc !

- Uống gì cũng đc thế uống nước điều nhé ?

- 0..

- Me, ghét nhất kiểu hỏi xong uống gì cũng đc.

- .. trà chanh ..

- Chi ơi em 2 trà chanh hhhhhhhhhhhhhh

Nó gọi với ra, rồi quay lại nhìn mặt N đang rất hoang mang và có nét hoảng loạn rõ rệt. Nó quay sang hỏi tiếp :

- Thế mới biết đi xe à ?
 - Ô.. em đi lâu rồi..
 - Đi lâu rồi mà sao toàn lao vào người khác thế hay đang tập đánh bom cảm tử à ? Duyên thế !
 - Ô..em..
 - Ô iếc gì khiếp con zai đàn ông gì mà khúm núm thế ? Mà sinh năm nhiêu ?
 - Em ..94
 - 94 là hơn tuổi em rồi ! Mà 94 sao lại học ở trường đấy ?
 - Đâu em..à tở. à anh.. đi vào trường có việc thôi..
 - Thế à , mà sao nhìn em cứ phải chạy như ma đuổi thế cứ như thằng điên ấy !! À mà.. hôm trước có làm sao không ??
 - Ủ cũng không sao đâu..
 - Lúc đấy vội quá nên chả biết làm gì, hic em xin lỗi nhớ !!
- N cười trừ, cơ mặt của hắn cũng đã giãn ra hơn trước, ở phía mấy bàn bên cạnh có 1 vài thanh niên nhìn về bàn nó rồi xì xào :
- Thằng kia nhìn ngu ngu đi guây mà có con ngon vkl ông êi !!
 - Chắc 2 chị em !!
 - Tôi thấy giống mẹ con.

Ngồi 1 lúc thì nó thấy N có 1 cái gì đấy khác lạ với những thằng nó thường gặp, nó có vẻ thích thú lắm vì chưa gặp và tiếp xúc ai như thế này cả. Mà khác là đúng rồi, nó toàn đi với các boy xăm trổ cười SH chứ có bao giờ đi với thanh niên thư sinh như thế này bao giờ đâu. Nó thấy ở thằng này có 1 cái gì đấy hay hay khi ngồi nói chuyện. Hắn không dám nhìn thẳng vào mắt Nó mà toàn ngó xung quanh. Vậy là nó lại thấy 1 thanh niên nữa ngồi đối diện mà không nhìn GẦN CỔ ÁO của nó. Chán chê 1 lúc thì cả 2 đứng dậy, N vội vàng đi ra trước tính tiền. Nó nhìn theo rồi cười.

2 người lên xe, nó chỉ đường đi thẳng về nhà T. Gần đến nơi, nó bước xuống rồi hỏi :

- À có dùng phây búc không đưa máy đây em kb cái chém gió linh tinh cho vui !

N móc cái máy ra đưa nó. Xong xuôi thì thanh niên này quay đầu xe và đi về. Nó vẫy vẫy tay cũng đi thẳng luôn vào nhà.

Nó đi vào và nhìn thấy T đang ngồi ở cửa, thấy vậy hắn chạy ra rồi hỏi loạn :

- Em đi đâu thế ? em ở đâu từ tối đến giờ ? Em làm anh lo quá !

Nó cười trừ rồi nghĩ trong đầu :” Mày sợ tao về nhà mất công mày chặn à ”, rồi quàng tay qua cổ T :

- Ở nhà khó chịu em đi ra ngoài tý thôi ..

T thấy thái độ của nó đã bình thường , hắn đỡ lo lắng hơn rồi cau mặt :

- Đi đâu phải nói anh biết chứ !

Thấy T sốt vó lên như vậy, nó quay lưng đi nhếch môi.

Bây giờ đã là tối rồi, nó vừa đi vào trong nhà vừa hỏi :

- Mà anh ăn gì chưa em đói quá !!

- Anh không đói. Em đói à ? Ngồi đây anh đi mua cơm cho. Mà ở nhà đừng đi đâu nữa đây !!

Nó chẳng nói gì, T dắt xe rồi phóng đi luôn. Nó ngồi 1 mình và suy nghĩ kĩ lại cái mối quan hệ hiện tại này 1 lần nữa. Đến bây giờ thì cũng rõ ràng rồi, sau chiều nay thì nó đã biết mình cũng chỉ để mua vui cho hần, còn hần thì là cái vỏ bọc ình. Tạm thời thì nó chấp nhận việc này. Nó nghĩ có qua có lại sòng phẳng rồi nó sẽ chấm dứt luôn với T, nó sẽ về nhà ! Còn nếu về mẹ nó đuổi thì nó sẽ lại đi tiếp.

Nó vội ngồi vào cái máy tính, online facebook rồi hóng hớt linh tinh. Thấy nick của N sáng nó pm luôn và nói chuyện có vẻ vui lắm. 1 lúc thì T về, nó thấy thế liền tắt đi luôn :

- Sao anh mua nhanh thế ??

- Thì..anh tưởng em đói nên anh đi về luôn mà..

- Khiếp anh sợ em đi mất à ? – Nó bĩu môi nói bằng quơ.

T bỗng nhìn nó rồi im lặng không nói gì, hần đặt hộp cơm xuống rồi nói :

- Ăn đi em không nó nguội mất !!

- Anh cứ để đây tý em ăn.

T nằm nhoài ra giường, mệt mỏi vì chuyện chiều nay. Hần vẫn không hiểu vì sao thằng bạn lại tỏ thái độ ra như vậy, chắc là sợ. Hoặc là nể. T không suy nghĩ nữa và nằm nhìn nó đang mở cái hộp cơm ra. Đến lúc này nhìn nó ăn cơm cũng thấy đáng yêu quá thế, rồi cái bản chất của đàn ông lại nổi lên. Hần ngồi dậy rồi từ từ tiến đến nó, cúi lưng và dựa đầu vào vai nó thì thầm :

- Lần sau đừng có đi đâu thế nữa nhá làm anh lo từ chiều.

Nó dạ vâng, mắt vẫn cứ dán vào cái màn hình. T liền tiến thêm bước nữa xem tình hình thế nào rồi sẽ triển luôn. Hần quàng tay ôm nó.

- O đang ăn cơmmmm.

- Kệ.

Và rồi 2 người dính chặt lấy nhau, nó cũng đáp trả lại cái sự cố gắng mấy hôm nay của T bằng 1 cái hôn thật là say đắm nồng thắm. Còn T biết lúc này là nó đã chết với hần rồi, hần nghĩ trong đầu và cầu mong không có 1 cái gì phá đám nữa. Đây là giây phút T đã đợi, nhưng nó khác với ban đầu , thay vì hần sung sướng thì T lại cảm thấy rất tình cảm, chứ không phải là cái cảm giác dc lên giường thành công với 1 em mà mình đã mất công sức và tiền đóng đưa. Hần cũng chẳng biết tại sao lại như vậy.

Còn nó cũng nghĩ rằng coi như làm vậy là xong, chẳng ai còn nợ ai nữa.

————- Sáng hôm sau ————

Nó mở mắt ra , thấy T vẫn đang ngủ. Nó lẹ mọ chui vào phòng tắm. Rồi lại ngồi dán mắt vào cái máy tính . Bây giờ nó cảm thấy chán ngán với những thanh niên xăm trổ rồi, và nó ngồi xóa lần lượt từng cái ảnh mà nó đã làm hươu làm vượn ở các bar linh tinh với mấy thanh niên khác. Bỏ cả những cái ảnh hôm đi biển, nó chỉ để lại những cái chụp 1 mình nó. Ngồi linh tinh mãi cũng chán mà T vẫn chưa dậy, lại chẳng có gì để làm. T ngẫm nghĩ 1 lúc, nhìn đồng hồ và thay quần áo. Bước ra ngoài vẫy taxi. Nó đi thẳng đến nhà N.

Đây là 1 dãy nhà trọ, nó nghĩ chắc N là sinh viên. Nó đi vào khu nhà hôm nọ nhìn thấy T rồi ngó nghiêng. Thấy có 1 con tầm tuổi học sinh cấp 3, nó vẫy lại :

- Em ơi chị hỏi 1 tý !!

- Dạ ? - Con bé đi lại phía nó.

- Ô em trọ ở đây à ? em có biết có anh sinh năm 94 đi xe guây đen ở trong này không em ?

- Tên là N ạ ?

- Ủ chuẩn luôn. N trọ phòng nào ??

- N là con nhà bà chủ nhà chị ạ !

- Thế à , à mà em ơi em gọi anh ý hộ chị đc không ? Em lên gọi cứ bảo là chị hôm qua gọi.

Con bé vâng dạ rồi chạy đi, mồm lẩm bẩm : ” Đéo mẹ nhìn mặt trẻ ranh bằng tuổi bố mày chứ mấy chị chị em em ngọt sớt. Nhìn ăn mặc thì như còn phò ! Hãm L ”. Con này đi lên phía nhà trên rồi ngoác mồm ra gọi :

- ANH NNNN OIIIIIIIIIII, BẠN ĐẾN TÌMMMMMMMMMM !!!

1 lúc sau cửa mở , N ngó ra và hỏi con bé :

- Gì đấy ??

- Bạn anh tìm.

- Bạn nào ?

- Kia kìa - con này vừa nói rồi vừa hất mặt chỉ về phía nó đang đứng rồi lại quay sang nói tiếp - Kinh nhờ , dạo này anh chơi bởi quan hệ rộng quá, bạn xinh thế nhìn ăn chơi thế !!

N vội vã chạy ra rồi nhìn nó bằng ánh mắt khó hiểu :

- Ô... em.. có việc gì thế ? Sao biết ở đây ??

- Em cái gì chả biết.. Mà đến rủ anh đi chơi, không đc à mà khó khăn thế ? Em ở nhà chán chả có gì làm thì rủ anh loăng quăng lêu lêu tí thôi cho vui.

N gật đầu ậm ờ , vẻ mặt đã bớt ngu rồi vẫy nó :

- Thế vào nhà ngồi đợi 1 tý.

Cả 2 đi vào, con bé vừa rồi mới ném mắt nhìn theo : ” Dạo này cũng bắt đầu biết dẫn gái về nhà rồi cơ, vl chưa”.

Nó bước vào nhà thì ngó ngó xung quanh. Nhà thanh niên này cũng khá là rộng, nó hỏi :

- Nhà anh không có ai ở nhà à ?

- Có mẹ nhưng đi chợ từ sáng rồi. Chắc thế, đi đâu chả biết nữa.

1 lúc sau thì thay xong quần áo, N và nó đi ra ngoài. N gọi con kia lại và nói :

- Tý mẹ anh về bảo anh đi ra ngoài tý nhé !!

- Vâng.

2 người dắt xe ra ngoài. Vừa đi 1 lúc thì mẹ Thanh niên N đã về nhà, bà này mở cổng bước vào nhà vừa ngồi xuống thì có 1 người đến gọi :

- Chị gì chủ nhà ơi cho em hỏi thăm 1 tý.

Bà ta lẩm bẩm :” Mẹ , vừa mới đi về nhà mệt không thở đc chưa kịp đặt đít hỏi với chả thăm . Lộn ruột ”. Bà chạy ra ngoài, thấy 1 người phụ nữ tầm trung niên đang đứng ngoài cửa hỏi :

- Chị ơi, chị cho em hỏi 1 tý.. Nhà chị cho thuê trọ ạ ?

- Ừ có việc gì thế em em thuê trọ à ?

- À không chị ơi, chị cho em hỏi có con bé nào mới đến đây trọ không ạ ? Nó đi 1 mình hoặc là có mấy đứa nữa, khoảng 4,5 ngày gần đây này.

- Con bé nào ? Nhà tôi chỉ cho sinh viên học sinh có người nhà đến đàng hoàng thôi chứ làm gì có cho con bé nào thuê đâu chị.

- Vậy à.. Thế chị có thấy con bé nào nó đến đây không chị ? Cao hơn em 1 tý, nhìn người nó ca....

- Không không chị ơi.. Nhà tôi chả bao giờ cho ai lạ mặt vào đây đâu - vừa nói bà này vừa xua tay.

Người kia thấy thế liền chào vội rồi đi ra ngoài, cầm điện thoại ra rồi gọi :

- Anh ơi anh có thấy không
- Không, mà em hỏi ở đây chưa ?
- Em hỏi hết nhà trọ khắp nơi rồi mà chả thấy đâu. Không biết con này nó đi đâu nữa đây
- Cứ từ từ tìm đi đã, để qua nhà mấy con bạn nó xem chắc nó chỉ loanh quanh đây thôi
- Con gái con lúa không biết nó ở đâu mấy ngày hôm nay rồi nó mà làm sao em chết !!
- Không phải cuống lên thế, cứ tìm hết xem cuống lên giải quyết đc cái gì.
- Không thấy là em báo công an chứ không để thế này được đâu em lo lắm

Là mẹ nó. Cả nhà đang đi tìm nó ở khắp nơi. Mẹ nó tắt điện thoại, rơm rớm nước mắt rồi trèo lên xe đi thẳng.

Ngồi trên xe vì vụ, nó và N cười đùa. Khoảng cách của 2 đứa cũng đã gần hơn, N nói chuyện khá là vui và thẳng thắn. Nó cũng rất vui, lâu rồi nó không đc đi loăng quăng vui như thế này. Bỗng N quay sang hỏi nó :

- À bây giờ anh qua chỗ nhà mấy con bạn lấy đồ linh tinh, em đi cùng hay như nào ?
- Vâng thế cũng đc.

Đi đến 1 khu chung cư , N dừng xe gọi điện 1 lúc rồi kéo nó lên :

- Đi lên đây..

Cả 2 đi vào , tìm phòng 1 lúc rồi gõ cửa. Có 1 đứa con gái chạc chạc tuổi Nó chạy ra. Vừa nhìn thấy 2 đứa con này mới nhìn N hỏi :

- O...
- Đây bạn anh- rồi vẫy nó vào - đi vào đây !

Nó thấy vậy liền lắc đầu :

- Thôi em đợi ở ngoài ! Anh cứ vào lấy đồ đi .

N bước vào nhà, con kia đóng cửa lại luôn. Nó đứng ngoài ức lắm nhưng đành phải cho qua vì chả làm gì đc. Vừa vào trong phòng con này mới nói :

- Khiếp anh chơi bởi quan hệ đéo gì với cái con phò đấy thế ?
- O sao lại thế ? - N quay sang thắc mắc
- Đm cái con này phò nát, con này vợ vẫn lắm anh liên quan đây đưa gì với nó làm cái gì. Mà đừng bảo là yêu nó nhé ?
- Không em bị điên à, bạn thôi. Vừa mới quen mấy hôm mà !
- Anh mà yêu nó cạch cm mặt em ra !!

N cầm túi đồ rồi đi ra cửa, con này đi ra mặt như đâm lê. Nhìn thấy nó vẫn đứng đấy thì liền nói to :

- Anh về nhớ , về cẩn thận đi đường cẩn thận không lại bị dắt đi lạc mất thì toiiiiii

Nó đứng đấy nhìn thẳng vào mặt con này, thấy vậy N kéo nó đi :” Thôi xong rồi đi thôi ”. Vừa đi nó vừa hỏi :

- Bạn anh à ?
- À con em ấy mà..
- Nhìn thoải mái dễ gần nhĩ..

N im lặng không nói gì, 2 đứa lên xe đi về. Vẫn là cái đoạn đường đấy, nó xuống xe và cười tươi vẫy vẫy N. Hấn cũng cười chào nó rồi về luôn. Nó mở cổng vào nhà thấy T vẫn ngủ vì hôm qua T thức rất khuya và

có vẻ mệt mỏi lắm. Vừa về đến nhà nó vội nhảy vào cái máy và online facebook luôn. Thấy N online nó pm vội :

- Về nhà rồi à anh ?
- Ừ anh về rồi.
- Hôm nay vui nhỷ hihi
- Uh công nhận.
- À mà, em bảo này..
- Sao vậy ?

Nó suy nghĩ 1 lúc lâu rồi quyết định gõ bàn phím :

- Anh đi chơi với em thế này, có sợ ngta nói rồi tai tiếng gì không ?

Nó im lặng rồi chờ câu trả lời.

- Là sao ?
- Là sao á ? Nói thật thì ..đi với em nhiều tai tiếng lắm mà cũng chả tốt đẹp gì đâu, anh có thấy ...ngại không ?
- Tai tiếng gì mà ngại ?
- Tóm lại là chả tốt đẹp gì đâu.
- Như mà là gì mới đc ấy ?
- Người ta nói em là đi !

Gửi xong dòng chat, mắt nó hơi đỏ và sống mũi cay cay. Nó im lặng nhìn vào màn hình.

- Thế đi không phải là người à ?

Đọc xong dòng chữ, bất giác nó cười, nước mắt trào ra. Nó không hiểu tại sao nó lại khóc nữa. Mồm nó cười , rồi lại mếu, nó che tay lên cổ không phát ra bất kì 1 tiếng động nào. Phải chăng đây là người mà nó đợi, đây là người sẽ cân bằng lại cuộc sống cho nó. Phải chăng cuộc sống của nó đang bắt đầu có màu hồng.

Nó gơ tay gạt nước mắt rồi chat lại :

- Anh nói thật không ?
- Điều em làm gì. Không sao đâu có gì mà phải ngại. Anh chả để ý đâu.

Vậy đấy, bây giờ thì cuộc đời của nó lại như phim rồi. 1 con đi và 1 thằng thư sinh tử tế. Nó cười, nhưng mắt vẫn cứ nhoe đi.

Và em đã biết mình yêu ♡ ♡..

Lúc này T đã tỉnh, quay sang nhìn thấy nó đang cầm cúi gõ bàn phím liền nói :

- Dậy sớm thế em ?

Nó giật mình vội lau nước mắt :

- 4 5h rồi còn sớm sửa gì
- Ô thế à ?

T bỏ dậy dụi dụi mắt rồi đi ra phía nó ngồi, hấn nhoài người ra định ôm nó :” Yêuuu của anhnh đang làm gì thếế ”, nó vội gạt ra :

- Đi đánh răngggggggggggggg..

Hắn cười rồi chui vào nhà tắm, nó nhếch môi khinh khỉnh. Giả tạo.

Nó nghĩ trong đầu :” Cứ đều đều cơm no bò cưỡi như này chả mấy chốc bố mày lại ra bã ”. Nó thấy hận chính bản thân mình. Nhưng sắp rồi, nó sắp thoát khỏi cái cảnh này rồi..

T chạy từ nhà tắm ra cười hề hề rồi hỏi nó :

- Em đói chưa anh mua đồ ăn ?

- Vâng.

T hôn chụt vào má nó, nó cười nhạt rồi nhìn theo hắn đi ra ngoài. Nó sẽ kết thúc chuyện này. Nó sẽ về nhà và chấm dứt tất cả các mối quan hệ của những thằng nó đã từng quen. Hiện tại chỉ có hình ảnh của thanh niên Wave đen trong đầu nó.

Đang ngồi trong nhà thì trời mưa to, T vội vàng phóng xe vào cổng tay xách 2 hộp cơm cùng 1 đồng đồ ăn linh tinh vào. Nhìn hắn ướt sũng như người mới đi mưa về vậy, nó bật cười rồi hả hê lắm. T đi vào đặt phịch xuống rồi nhăn mặt :

- Mưa to vãi dái em ạ !

- Sao anh không mặc áo mưa ?

- Anh biết đâu đc là nó mưa đang đi thì mưa rõ to.

Rồi nó cũng chả để ý lắm. Thò tay mở hộp cơm : ” Ăn đi anh !”. T thấy nó cứ cặm cụi cái máy tính suốt liền hỏi :

- Mà.. Em làm gì mà cứ dán mắt vào cái máy tính thế ??

- O.. Anh ngủ em không dán mắt vào đây thì em làm gì, em ngồi nhìn anh ngủ à - nó nói giọng giận dỗi. T nghe thấy vậy liền nhe răng nhăn nhó :

- Thế à thế anh trả nợ - vừa nói hắn vừa giơ tay dí sát người vào nó, nó giật mình nhăn mặt đẩy T ra :

- Khiếp thôi bố ạ. Đầu óc toàn vãi ba cái vớ vẩn lúc nào cũng chỉ nghĩ có thể thôi.

Có nhiều người đầu óc hiện giờ cũng chỉ toàn nghĩ có thể thôi !:))

Nó cứ tiếp tục sống trong cái vỏ bọc giả tạo đấy. Cũng đúng thôi, vì nó nghĩ cái mối quan hệ này cũng hoàn toàn là giả tạo. Vậy chả có nghĩa lý gì mà nó phải thật lòng cả. 2 người vẫn đang ở gần nhau, nhưng đối với nó chỉ là thể xác. Còn tâm hồn của nó không ở nơi đây với T. Ăn xong thì mắt nó díp vào vì buồn ngủ, sáng nay nó dậy sớm hơn T nên bây giờ không thể nào tỉnh táo đc nữa. Nó trèo lên giường :

- Thôi em ngủ đây..

Thấy vậy T cũng leo đèo định trèo lên giường theo, nhưng nó xua tay :

- Em đi ngủ là em ngủ, anh ngủ cả ngày rồi giờ ngủ nghe gì nữa .

Mặt T ngấn tuna vào và quay lại cái ghế máy tính.

Sáng hôm sau tỉnh dậy thì nó thấy T đã nằm bên cạnh ôm nó ngủ, nó khó chịu giơ chân đẩy T ra.

Nó lại vẫy xe đi đến nhà N.

Hôm nay nó yêu đời hơn, mặt tươi tỉnh hẳn và cảm thấy có 1 cái gì đấy mới mẻ lắm. Vừa bước chân vào cửa thì nó nhìn thấy N đang ngồi ở trong nhà, và 1 người nữa chắc là mẹ hắn, đang chỉ tay thẳng mặt nói to :

- TAO CẮM MÀY QUAN HỆ CHƠI BỜ CÙNG CÁI CON CAVE Đấy NỮA !!

13. Chương 13

Sáng hôm sau tỉnh dậy thì nó thấy T đã nằm bên cạnh ôm nó ngủ, nó khó chịu giờ chân đẩy T ra.

Nó lại vẫy xe đi đến nhà N. Hôm nay nó yêu đời hơn, mặt tươi tỉnh hẳn và cảm thấy có 1 cái gì đấy mới mẻ lắm. Vừa bước chân vào cửa thì nó nhìn thấy N đang ngồi ở trong nhà, và 1 người nữa chắc là mẹ hẳn, đang chỉ tay thẳng mặt nói to :

- TAO CẮM MÀY QUAN HỆ CHƠI BỒI CÙNG CÁI CON CAVE ĐẤY NỮA !!

Nó chợt đứng khựng lại , nép ở bên ngoài. Có tiếng mẹ N nói tiếp:

- TAO CẮM, CẮM LÀ CẮM. TAO NUÔI CHO ĂN HỌC TỬ TẾ RỒI NHÌN MÀY NHƯ THỂ NÀY MÀ LẠI GIAO LƯU VỚI MẤY CÁI CON ĐI VỐ VẮN NHƯ THỂ À !!

- Ó .. mẹ..

- MẸ CON CÁI GÌ ! MÀY CỨ VỐ VẮN LUNG TUNG RỒI BỆNH TẬT ĐẦY NGƯỜI RỒI LẠI KHỔ TAO ĐẦY NÀY MÀY BIẾT KHÔNG ? RỒI ĐI CÙNG VỚI CÁI LOẠI ĐẤY CÙNG SỚM MÀ HÚT CHÍCH VỚI NHAU RỒI NGHIỆN NGẬP CHẾT CHA MÀY CON Ạ !

- Mẹ buồn cười thật đấy có cái gì đâu mà phải to chuyện lên.

- TAO THÍCH THỂ ĐẤY !! MÀY MÀ ĐỂ TAO NHÌN THẤY ĐI CÙNG NÓ 1 LẦN NỮA TAO TẮT VỐ MẶT CON RANH CON KIA RA LUÔN CHỨ ĐỪNG TƯỞNG !!

- Con đã bảo là khô...

- NGẬM MỒM ! MÀY CẢI TAO PHÒNG ? MÀY BÂY GIỜ KHÔNG COI AI RA GÌ ĐÚNG KHÔNG ? ĐẤY GIAO DU VỚI CÁI LOẠI ĐẤY RỒI GIỜ VỀ NHÀ MẤT DẠY ! CON VỚI CHẢ CÁI !

- Thôi không nói nữa.

N đi lên nhà đóng cửa, lúc này thì có tiếng đứa con gái chạy sang.

- Bác ơi anh N về chưa ạ ?

- Đấy nó đang trên nhà kia kìa. Mẹ tiên sư, con với chả cái, nấu ruột.

- Ôi giờ ơi đấy cháu đã bảo rồi mà, con này cháu lạ gì. Trước nó học cùng trường cháu mà, ôi giờ ơi á, mỗi ngày đi cùng 1 thằng, rồi học hành chả chịu học, toàn đàn đúm với mấy thằng xăm trổ đầy người bác

ạ ! Mà anh N đi cùng nó sớm muộn gì cũng hư người thôi. Thấy bảo nó còn bỏ nhà đi với cả zai cơ.

- Đấy tao nói nó có nghe đâu, rồi vớ phải mấy cái con đấy bệnh tật đầy người, cái loại này thì ngủ với trăm thằng, ẽnh ra với thằng nào xong nó bám lấy thằng N về đấy ăn vạ thì tao ăn thịt nó à !! Mà đi với mấy cái con này thì làm sao mà thành người đc !!

Nó đứng ở ngoài cổng, và nhận ra người vừa chạy sang là con bé sáng nay. Nó vội vã bước đi khỏi cái nhà ấy, bước chân của nó nhanh như đang chạy vậy, nước mắt cứ chảy ra. Nó cầm mặt mà đi, đi càng xa càng tốt. Thấy 1 chiếc taxi đang đỗ bên đường nó vội vàng chui vào luôn rồi chỉ thẳng đường

về nhà T. Lái xe nhìn thấy nó cũng thấy ái ngại. Ngồi trên xe tay nó nắm chặt vào nhau run rẩy.

Xe vừa dừng bánh nó móc tiền đặt nhanh lên ghế rồi vội vã chạy vào và ngã khụy xuống nền nhà, nó khóc nức lên ầm ục, nước mắt vẫn cứ chảy ra không ngừng.

Giờ thì chả có ai chấp nhận nó cả. Chả còn ai để nó bám víu vào đc nữa rồi. Nó lại càng tụt sâu hơn trong cái hố tuyệt vọng. Nó muốn làm lại, nhưng cuộc đời trở trêu không cho phép. 1 lần nữa nó lại bị dồn vào chân tường rồi.

Cuộc đời tươi đẹp thế đấy.

Nghe thấy tiếng khóc, T mở mắt ra và hoảng hốt nhìn nó đang nằm nức nở dưới sàn nhà. T vội vàng lao xuống và kéo nó lên, nó gật phắt tay hấn ra. T hỏi dồn dập :

- Em làm sao thế , em bị sao thế có chuyện gì !!

Nó vẫn khóc nức lên và không trả lời, chẳng nói chẳng rằng T kéo nó dậy. Thấy thế nó hét lên :

- BỎ RA !

- Ô thế em làm sao ? Em làm sao phải nói anh biết chứ !!

Lúc này nó thấy cảm thù T đến tận xương tủy, nó nhìn T rồi nghiêng rằng :

- Mà thôi đc chưa ? Mà đã thôi làm trò với tao đc chưa ? Hay còn muốn gì nữa ? Bạn mà à ? Gọi hết chúng nó đến đây bố mà cho chúng mày tất đm chúng mày !!

Nó gào lên , T phát hoảng vẫn chưa kịp hiểu chuyện gì khi nhìn thấy mắt nó đang đỏ ngầu. T lấy lại bình tĩnh rồi hỏi nó :

- Từ từ, không khóc nữa, có chuyện gì từ từ rồi nói không khóc nữa, em cứ như này anh sợ lắm !

- BỐ ĐÉO CÓ GÌ ĐỂ NÓI VỚI MÀY CẢ !

- Em bị làm sao thế ..

- Chả sao cả, tao thấy tởm mày lắm rồi mày còn định làm trò với tao đến khi nào nữa ? Mày vẫn chưa chán đúng không ? Hay mày còn truyền tay mấy thằng bố trẻ của mày nữa ? Mày gọi chúng nó đến đây, mày gọi đến đây tao cho chúng mày tất , tao cho chúng mày hết ! MÀY GỌI ĐẾN ĐÂY !!

Biết có chuyện không hay, T nhìn nó thở dài và thôi không nói nữa. Hấn ngồi xuống nhìn nó khóc. Hấn thấy trc' mặt là 1 con bé xinh xắn vô tư nhưng tâm hồn thật đáng thương, nhìn nó khóc mà hấn không khỏi chạnh lòng. Hấn thương nó ghê gớm nhưng chẳng làm đc gì.

T ngồi đấy nhìn nó, ánh mắt hấn có 1 chút đồng cảm và cay đắng. Nhưng nó trót đi quá xa rồi, nó trót đâm sâu quá rồi, hấn cũng không biết làm thế nào để giúp nó cả khi mà nó cứ giữ 1 cái khoảng cách xa như thế. Đàn bà họ thường nhầm lẫn giữa sự thương hại với giúp đỡ sẻ chia. Mà cái lòng tự trọng cao ngất ngưỡng của họ thì không cho phép bản thân mình cần sự thương hại của ai cả.

Bây giờ nó chả biết đi đâu về đâu nữa. Nó bơ vơ lạc lõng và chả biết sống để làm gì nữa.

Nó chịu thua rồi.

T thấy nó đã thôi khóc liền đi gần đến hỏi nhẹ :

- Thế có chuyện gì sao không nói anh biết ?

- Nói thì giải quyết vấn đề gì ?

- Em không nói thì anh biết giúp em kiểu gì ..

- Giúp gì ? Có giúp đc 1 con phò không bị thiên hạ nó chửi rửa nữa không ? Hay chỉ biết giúp cởi áo rồi giúp trèo lên giường ? giúp đc không ?

T ngồi nghe im lặng mà chẳng nói đc gì, thì chính hấn cũng biết nó là đi lẳng lơ rồi mà, mục đích ban đầu cũng chỉ là chần dặt nó thôi. Nhưng bây giờ có lẽ hấn yêu nó thật rồi. Nhưng nó cũng có hiểu đâu. T nhìn nó rồi nói :

- Thế có đc yêu đi không ?

Nó cười khẩy, mắt vẫn nhìn thẳng :

- Xùy, Yêu đương gì cái tầm này nữa, thích thì ngủ với nhau rồi thôi, biết em ngủ với bao nhiêu thằng rồi không ? Mà với cả em cũng có yêu anh đéo đâu.

- Kệ !

- Mà yêu kiểu lòi nhau lên giường ấy à ? Yêu cái kiểu cò mồi dắt nhau đi mua sắm vài ba cái linh tinh để về mà chén nhau ấy á ? Thế thì thằng nào nó chả yêu em. Thử yêu mà không sờ vào người nhau xem chịu đc mấy ngày hay lại vật vã lồn lộn lên !

- Đấy, rồi em cứ chờ mà xem.

Nó nhìn liếc qua hắn rồi quay đi luôn.

- Thế đã, anh đi mua cái gì ăn sáng đã đói quá ! Em ăn gì

Nó lắc đầu rồi đứng dậy, bây giờ thì có nhét vào mồm nó cũng chẳng ăn đc. T đi ra ngoài, nó kéo cái ghế ngồi vào máy tính.

Nó chả biết onl facebook để làm cái gì nữa, nhưng là thói quen mất rồi. Vừa đăng nhập thì thanh niên N đã pm ngay :

- Onl rồi hả emmm !

Mất nó lại đỏ lên rồi cố gắng trả lời :

- anh ơi em bảo này, thôi chắc anh với em không chơi đc với nhau đâu, rồi thiên hạ họ đánh giá vào em ngại lắm. Hôm qua chán rồi rủ anh lêu hêu vậy thôi, chặn facebook của em đi hộ em cái !!

- O.. sao lại thế ? Là như nào ?

- Thôi em không chơi đc với con nhà gia giáo như anh đâu. Thế nhé !

Gửi xong nó vội chặn luôn facebook của N, 1 tay di chuột 1 tay quạt ngang lau nước mắt. Cũng may là nó chưa trót yêu đậm sâu, chỉ là thích thôi. Nếu không thì có lẽ bây giờ nó đã không còn ngồi ở đây.

Nó cười và nghĩ không biết cái vòng luẩn quẩn này thì bao giờ mới kết thúc.

Nó lọ mọ 1 vòng quanh facebook, cũng lâu lâu rồi nó không để ý xem tình hình cái xã hội trên này như thế nào. Gần đây không online facebook thì lượng sub của nó không tăng nữa, ment và like cũng ít đi. Mà giờ nó cũng chả quan tâm. Đang đi di chuột thì nó nhìn thấy 1 cái ảnh của 1 thanh niên tóc vàng xoăn, mắt to thật là to và lung linh 7 màu chình ỳnh giữa màn hình .” A cái thằng hôm nọ ngồi ở trà sữa đây mà !” nó thẫn thốt lên rồi sầm soi cái ảnh. Zai này tay đang cầm 1 cái cốc trà sữa giờ ngang mặt, da thì sáng trắng hơn cả áo đc tẩy bằng javen, tóc vàng xoăn xoăn và cái mồm hắn đang chúm chím phồng phồng cùng cái dòng stt : “Ai thích F.s hơmmm? Likeee ảnh này mình sẽ random 5 người làm F.S đặt ảnh này của mình lên làm ảnh đại diện thì sẽ tỏ tình luôn nhé hihhi ”. Nó chợt rùng mình kéo cái bàn phím lại rồi ment :

- Trai hay gái ? Nhìn dị hợm đéo người đc !

Khoảng 40s sau thì liên tục có hồi âm từ cái ment của nó :

- Cảm thấy không người đc thì biến ra chỗ khác vào đây sửa cái gì ?

- Chấp gì mấy cái đứa GATO không bằng đc người ta rồi xàm L

- Có được như người ta không mà đòi bình luận đánh giá người ta ?

- Liên quan đến mày à ?

- Bố con PHỒ !!

Nó khinh khỉnh tắt cái ảnh đấy luôn.

Đang ngồi 1 lúc thì có người đi vào, nó nhìn thấy vội vàng đứng bật dậy nhìn ra. Bố mẹ thanh niên T đã về ! Nó cuống quá không biết phải nói gì. Bà này quần áo ăn mặc có vẻ hoa hòe đồng bóng. Thấy người lạ trong nhà, mẹ T hỏi :

- O.. T đâu ?

- Cháu chào bác, anh T vừa đi ra ngoài rồi bác ạ !!

- O thế cháu ..

- Dạ cháu là bạn anh T .

Nó vừa nói vừa hoang mang, mẹ T nhìn nó 1 lượt từ đầu đến chân. Nó đang mặc bộ đồ không thể ngắn hơn đc nữa và mặt mũi vừa khóc xong nên mặt nó sưng lên nhìn như vừa ngủ dậy vậy. Nhìn 1 lượt rồi bà ta đi vào nhà. Nó vẫn cứ đứng im đấy chả biết làm gì. Bố T đi vào sau, nó nhìn thấy cũng liền chào vội. Ông này ậm ờ ngạc nhiên rồi nhăn mặt nhìn nó 1 lượt. Bỗng mẹ nó đi vào trong phòng tắm rồi nhìn cái giường vẫn bừa bộn chần chừ và quần áo của nó từ cái nhỏ đến cái to thì vẫn vứt lung tung trên giường. Bà ta rút điện thoại ra rồi gọi :

- Đang đâu về nhà đi mẹ với bố vừa mới về.

Nó bây giờ chả biết làm gì, vừa ngại, vừa sợ. Tóm lại là rất hoang mang. Nó chỉ biết đứng đấy trố mắt lên nhìn còn mẹ của T đã bắt đầu nhăn nhó khó chịu.

1 Lúc sau thì T hốt hải chạy vào. Hắn nhìn thấy nó đang đứng im và mặt dần như cứ* để lâu ngày liền vẩy nó ra. Như công túa diêm dúa đang bị bắt cóc mà bỗng có hoàng tử đến cứu vậy, nó nhìn 2 ông bà gật gật đầu : " Dạ cháu xin phép " rồi đi ra ngoài. T nói nó đứng im ở ngoài này, hắn vào nhà rồi hỏi :

- Sao bố mẹ về sớm thế ? Sao không gọi điện trước cho con ?

- Về sớm thì có người chết à ?

- Ồ không.. Nhưng mà...

- Con bé nào kia ?- vừa nói mẹ hắn vừa hất mặt ra ngoài.

- Ồ.. bạn con !

- Mới đến chơi à ?

- Nó vừa đến chơi con nhờ nó trông nhà hộ luôn.

- Mày đi vào cái nhà tắm, mày nhìn cho tao xem quần áo nó treo đấy trong kia kìa, nó mang đến đây giặt à ? Rồi mày nhìn cái giường đây này , kìa, trông kìa, đấy, áo con áo to vung vãi treo đầu giường kìa kìa mày xem xem có khác gì mày treo cờ lễ hội không ? - vừa nói bà ta vừa chỉ chỉ cái giường với vẻ mặt rất không hài lòng.

T chột dạ vội nhìn rồi hắn lú lẫm vào. Bà mẹ nói tiếp:

- Nhìn thì ăn mặc lố lăng, rồi cái giống con gái con đũa ngủ đêm nhà ng khác thì thôi vứt đi, tốt đẹp gì. Mà tao nói bao nhiêu lần rồi, nhà làm ăn buôn bán mà mày mang cái giống này về rồi đen đủi ám vía ra.

- Mẹ buồn cười, con lớn rồi mà mẹ cứ làm như trẻ con ấy !!

-LỚN MẤY THÌ LỚN TAO ĐÉO CHẤP NHẬN MÀY LÔI THA GÁI NHỚ NHẮNG VỀ NHÀ !!

Mẹ T quát to khiến nó ở ngoài cũng nghe thấy. T thấy vậy liền tỏ rõ thái độ khó chịu :

- Mẹ kệ con, nói ít thôi. Đau đầu !!

- TAO KHÔNG KỆ ĐƯỢC ! NHÌN THÌ NGƯA MẮT LẮC CẮC TRÔNG CHẢ GIỐNG AI NHÌN NGƯỜI LỚN THÌ NHƯ NGẬM HẠT THỊ !!

- TỪ GIỜ NÓ Ở ĐÂY VỚI CON ĐẤY !!

- TAO ĐUỔI, TAO KHÔNG CHỨA CHẤP MẤY CÁI LOẠI VỐ VẮN , CÁI NHÀ NÀY KHÔNG PHẢI LÀ CÁI NHÀ TRỢ CHO CHÚNG MÀY THÍCH ĐẾN THÌ ĐẾN THÍCH Ở THÌ Ở THÍCH ĐI THÌ ĐI !!

- KHÔNG THÌ THÔI CON RA NGOÀI Ở VỚI NÓ !

- Thằng này mày vừa phải thôi nhớ - Bố hắn bây giờ mới lên tiếng.

- MÀY ĐI LUÔN ĐI !!

Nó đứng ở ngoài và lại 1 lần nữa nghe thấy những lời cay độc mà ng khác nói nó. Nhưng lần này nó không khóc, nó chỉ cười nhạt rồi tự nghĩ những lời này sẽ còn theo nó lâu và lâu nữa. T hăm hăm đi ra ngoài cửa rồi dắt xe ra ngoài:

- Ngồi lên .
- Đi đâu ?
- Cứ ngồi lên
- Nhưng mà đi đâu đã
- ĐCM TAO BẢO NGỒI LÊN XE !!

Thấy T quát to như vậy nó sợ hãi rồi lóng ngóng trèo lên. Nó chưa bao thấy T tức giận bao giờ và hiện tại nhìn hắn như con quái thú vậy. Còn nó là người đẹp. Chiếc xe rồ ga rồi đi thẳng, nó e ngại quay đầu nhìn mẹ T đang đứng trong nhà.

——10h00——

Nó ngồi sau T và không dám nói gì, và cũng không hiểu tại sao hắn lại làm như thế. Nhưng bỗng nhiên nó thấy trong lòng vui vui. 10 giờ trưa trời đang nắng rất to, người tham gia giao thông rất là đông và đa dạng. Chiếc xe SH đang đi trên đường thì đằng trước có 1 người phụ nữ bật kín mít chống nắng từ đầu đến chân, đèn xi nhan của chiếc xe đằng trước vừa bật lên thì cả cái xe cũng rẽ ngoặt 1 phát sang ngang, T bỗng bóp cứng phanh xe và 2 người dúi vào nhau. Người ngồi trên xe đằng trước nghe thấy tiếng phanh xe thì bỗng giật mình, chống chân và quay ra đằng sau :

- Ô hay cái bọn thanh niên này hay nhè, đi đứng kiểu gì thế người ta xi nhan rồi đây thầy !!

Nghe thấy vậy nó liền bực tức nói lại:

- Chị xi nhan cái kiểu gì vừa bật lên rồi 1 phát sang ngang thì bố em cũng chẳng tránh được !! Chị đi kiểu Việt Kiều à ??

Bà ta bỏ cái kính râm ra đang định lấy hơi thì nhìn thấy mặt T như sắp muốn nổ ra đến nơi rồi, mắt hắn nhìn thẳng và nghiêng chặt răng. Thấy vậy bà ta lại đeo lại cái kính và đề ga đi thẳng :” Cái bọn này đi đường sợ thật”. T vẫn lừ lừ không nói gì, hắn lại vặn ga đi tiếp.

1 lúc sau thì đến 1 N2 ven đường, hắn dừng xe rồi vẫy nó :” Đi tạm vào đây đã !”. Mặt T đã bớt cau có, nó đi theo sau hắn vừa vào thì có 1 bà chị chạy ra có vẻ thân quen :

- Ôi giờ ơi lâu lắm mới gặp dạo này đi đâu mắt hút thế ? Chị tưởng mày chết ở đâu rồi !!
- Em ở nhà. Mà chị cho em 1 phòng đi, đôi đơn cũng đc !
- Đây đi vào đây, mà ng yêu kia à nhìn trắng trẻo xinh gái nhờ, vào đây em !! - chị ta vẫy vẫy rồi dí cái chìa khoá vào tay T, chỉ lên trên tầng.

Nó nhìn ngó rồi nghĩ trong đầu : ” Khách quen nhà nghỉ thì cũng ra gì đấy !”.

Cả 2 lên trên tầng và mở cửa bước vào trong phòng. Nó nhìn T 1 lúc rồi hỏi :

- Thế giờ.. ở đây à anh ??
- Tạm thời là như thế !!

Vậy là T đã bỏ ra ngoài cùng nó, hắn đã không để nó bơ vơ 1 mình. Nó ngồi nhìn T khó hiểu, nó vẫn chưa hiểu dc T là người như thế nào. Nó im lặng nằm xuống giường và suy nghĩ vẩn vơ. Ngủ thiếp đi lúc nào không hay..

——3h00——

Mở mắt tỉnh dậy, nó quay sang nhìn T vẫn đang ngủ. Bỗng dưng nó thấy hụt hẫng, nó nhận ra T đang cố gắng lo cho nó, ở ngay bên cạnh đây mà nó vẫn đi tìm, người nó cần ở ngay đây mà nó không thấy. Nhưng rõ ràng 2 người đến với nhau nhanh chóng như vậy thì làm sao nảy sinh tình cảm dc ? Nó vẫn chưa hiểu rõ,

nhưng 1 điều hiển giờ nó biết T không phải là người như nó nghĩ. Nó đã đánh giá 1 người qua vẻ bề ngoài, cũng như thiên hạ đã nhìn vào nó, nó vẫn cứ nghĩ đàn ông đến với nó chỉ vì vui vẻ vài chục phút với nhau.

Mọi chuyện rồi tung lên và nó không hiểu đc. Nhìn T nằm ngủ giường bên kia mắt nó lại ướt đầm. Nó lại khóc, nó chui lên giường nằm ôm T và khóc. Nó lại không kìm nổi cảm xúc vì từ trước đến giờ chưa bao giờ nó đc như vậy cả, đc 1 người đàn ông vẫn thầm thiết bên nó sau những lần chần gối.

Đàn bà họ buồn cười thế đấy. Có thể vừa vài tiếng trước còn cầm thù ghê tởm đến tận xương tủy nhưng rồi giờ lại sống chết say đắm là chuyện bình thường. Đàn bà họ nghĩ 1, nói 2 nhưng thực ra lại muốn 3, đàn ông không thể hiểu đc nội tâm 1 người đàn bà, mà có hiểu thì cũng chẳng bao giờ là đủ. Bởi vậy mới nói đàn bà là 1 điều gì đầy huyền bí và thật quyến rũ, và cũng là thứ đáng yêu và đáng sợ nhất trên đời.

T đang ngủ thì giật mình tỉnh dậy, mặt hấn ngơ ngơ khi thấy nó đang ôm chặt mình khóc. Lần này T không nói gì, chỉ ôm nó vậy thôi.

2 người im lặng nằm cạnh nhau, dù không nói 1 lời như dường như đang có 1 sự đồng cảm sâu sắc. 1 thằng đàn ông chơi bởi lâu lẳng, 1 con đàn bà dĩ điểm và tai tiếng.

Đúng cảm sai đc đi đâu. Nỗi nào úp vung nấy.

Nằm 1 lúc nó hỏi T :

- Anh ơi..
- Sao thế ?
- Ngủ với anh xong anh có bỏ em ở lại không ?
- Sao lại hỏi thế !
- Ngủ với đi xong rồi họ cũng đứng dậy đi về mà...
- Thế em là đi à ?
- ...vâng..
- Anh còn đủ tiền, anh có xe, anh đủ điều kiện vậy em cứ làm đi của anh đi !!

Vậy đấy, nó ôm T thật chặt rồi 2 người quấn lấy nhau, 2 người đã đến gần với nhau cả thể xác lẫn tâm hồn. Khoảng cách giữa nó và T đã không còn nữa. Nó cầu mong cuộc sống sẽ cho nó 1 lối thoát thật sự vì nó mệt mỏi quá rồi. Và lần này, 2 người đã yêu nhau.

—7h30—

Chuông điện thoại của T kêu. Là thằng bạn hôm nọ gọi. Hấn nhắc máy :

- Alo ?
- Alo mà đang đâu đấy ?
- Tao.. đang ở gần nhà. Sao thế ?
- Chính xác là ở đâu ? Sao trắng gì có quà mang qua xin lỗi bạn hiền đây hehe.
- Tao đang ở N2 trên đoạn chợ XXX.
- Oke lên luôn.

T tắt máy, nó thấy thế liền hỏi :

- Ai thế anh ?
- Thằng hôm nọ.

Nghe thấy vậy nó ngáp ngừng:

- O.. Thằng.. à anh ý qua đây à ?

- Ừ...

- Qua đây làm gì ?

- Anh không biết !

Vừa nói xong thì có tiếng gõ cửa, T đi ra mở cửa và thấy thằng bạn đang đeo 1 cái túi đứng ở ngoài :

- Hề hề ở đây làm gì thế

- Vừa cãi nhau cả bà già.

- Mà đi vào trong đã tao thiết kế cái này..

Thấy thằng bạn có úp mở T cũng tò mò.

Thanh niên kia vừa vào nhìn thấy nó ngồi ở giường, hần lúng túng :

- Ờ..em cũng ở đây à !

- Anh !

Nó gật đầu chào, T đóng cửa rồi hỏi :

- Thế có chuyện gì thế ?

- Ời giời ơi cứ ngồi xuống đây.. à cài cái cửa vào cái..

T cài chặt cửa và thấy thằng bạn lôi ra trong túi cái chai C2 :

- Ngồi xuống đây đã !

Nó và T nhìn thấy vậy liền biết là kiểu này lại có biến rồi, 2 người ngồi xuống gần hần. Hần lộ mọ hí hửng rồi vừa nói :

- Ời giời có gì đâu, hôm nay vợ đc quả mang qua đây gọi là có tý xin lỗi thôi, hôm nọ tại đang có cái kia nên đeo thể kìm lại đc. Mà tao nóng tính thì mày chơi với tao mày biết rồi đấy. Còn anh em chơi với nhau cũng lâu, vì mấy cái lật vạt này mà không nhìn mặt nhau nữa lại chửi ra gì. Thôi thì hôm nay coi như xin lỗi thằng bạn với em gái, có gì bỏ qua hề hề.

Thì ra là thằng bạn có quà xin lỗi, T nhìn nó cười. Cái gì bỏ qua đc thì nên cho qua. T nói :

- Ời giời đeo mẹ mày lắm chuyện lắm nữa.. Nhưng mà thiết kế quả này là hơi chuẩn đấy !

- Chuyện.. À quên ở đây có bài không ?? Đéo có bộ bài lại mất cả vui.

- Đào đáo đâu ra !!

- Ời giời quên mất, thôi để tao xuống lấy bộ bài. Làm nốt đi !

Nói xong hần đi ra mở cửa, T nói với nó :

- Thằng này, nó thỉnh thoảng vợ vẫn thể thôi chứ cũng tốt tính em ạ.

- Vâng..

- Thôi nó cũng xin lỗi rồi, có gì bỏ qua cho nó !!

- Vâng em cũng chả để bụng đâu mà..

- Ừ..kia mở cửa nó em !!

Có tiếng gõ cửa, Nó đi ra kéo cái chốt rồi cái cửa bật ra :

- NGỒI IM HẾT XUỐNG !!

14. Chương 14

Thì ra là thằng bạn có quà xin lỗi, T nhìn nó cười. Cái gì bỏ qua đc thì nên cho qua. T nói :

- Ôi giờ đéo mẹ mày lắm chuyện lắm nữa.. Nhưng mà thiết kế quả này là hơi chuẩn đấy !

- Chuyện.. À quên ở đây có bài không ?? Đéo có bộ bài lại mất cả vui.

- Đào đéo đâu ra !!

- Ôi giờ quên mất, thôi để tao xuống lấy bộ bài. Làm nốt đi !

Nói xong hắn đi ra mở cửa, T nói với nó :

- Thằng này, nó thỉnh thoảng vớ vẩn thế thôi chứ cũng tốt tính em ạ.

- Vâng..

- Thôi nó cũng xin lỗi rồi, có gì bỏ qua cho nó !!

- Vâng em cũng chả để bụng đâu mà..

- Ừ..kìa mở cửa nó em !!

Có tiếng gõ cửa, Nó đi ra kéo cái chốt rồi cái cửa bật ra :

- NGỒI IM HẾT XUỐNG !!

Nó hét toáng lên rồi ngã ngửa ra đằng sau. Có 4 thanh niên đang dí cái dùi cui nổ tanh tách thẳng mặt nó. T nhìn thấy vậy cuống quá làm đổ chai nước. Thủy tinh vỡ bắn tung toé.

- NGỒI IM TẠI CHỖ !!

Xong rồi, T nghĩ trong đầu lần này thì xong thật rồi. Công an ! Là công an vào bắt đc quả tang tay hắn vẫn đang xúc. Lần này thì không thể chạy đi đâu đc nữa . Nó ngồi dưới nền nhà mặt cắt không còn giọt máu, sự hoảng loạn tột độ hiện rõ. Nó vội bò về phía T. Tiếng tách điện lại kêu lên ngay bên tai :

- TAO BẢO NGỒI IM TẠI CHỖ !! VỤT CHẾT BÂY GIỜ !!

Nó khóc thét lên rồi co rúm người vào ngồi im. 1 lúc thì trong phòng đã có thêm rất nhiều công an nữa.

T ngồi trên giường, 2 tay bị còng chặt. Nó thì vẫn chưa hoàn hồn chỉ biết ngồi nhìn T. 1 ông bác tầm tuổi cũng đã trung trung cầm cái quyển sổ đi đến ngồi gần T.

- Tên gì ?

- Dạ...cháu tên T

- Nhà ở đâu ?

- Dạ ở đường XXX số nhà XYZ..

- Ai kia ? - Ông này nói rồi hất mặt về phía nó.

- Dạ... Người yêu cháu..

- Thật không ?

- Dạ thật ạ ..

- Bao tuổi ?

- Dạ.. 17

- 17 tuổi mà lôi nó vào đây rồi chơi bời như này ?

-

1 thanh niên đi lại gần cái túi mà thằng bạn đã để lại kéo khoá đồ tung ra rồi kêu lên:

- Chú ơi, có cả cân tiểu ly chú ạ !!

Cả T và nó vừa nghe thấy liền trợn mắt quay ra nhìn, trong cái túi là cái cân tiểu ly cùng 1 đồng túi nilon nhỏ đang đổ vung vãi trên sàn nhà, có tiếng leng keng của kim loại và thủy tinh vỡ.

- Còn có cả bình ga với nhiều ống lăm !!

Thấy thế T hốt hoảng kêu lên :

- Ơ CHÚ ƠI, KHÔNG PHẢI CỦA CHÁU ! KHÔNG PHẢI CỦA BỌN CHÁU !!

- Thế không phải thì của ai vào đây ??

- CỦA THẰNG KIA, KHÔNG PHẢI CỦA CHÁU !!

- Thằng nào ?

- BẠN CHÁU, NÓ VỪA CHẠY RA NGOÀI !!

Nói xong rồi 2 đứa bị dắt ra ngoài. Bà chị chủ N2 thấy thế đứng ở ngoài ú ớ 1 lúc sợ hãi rồi tất cả đi hết xuống nhà. 1 người gọi chủ N2 lập biên bản, bà này méo mặt đi vào. Lúc này ở ngoài đường rất đông, vừa nhìn thấy nó và T bị dắt xuống mấy người liền xì xào:

- Khiếp cái thằng kia xăm trổ nhìn ghê chết đi được .

- Đúng rồi, phải nhốt hết cái lũ này vào, để nó ngang dọc ngoài đường rồi có ngày lại đâm chém giết người chứ chả đùa à. Nhìn trông đầu trộm đuôi cướp gai hết cả mắt.

- Trông con bé kia thì rõ xinh xắn, tiếc thật.

- Tổng hết vào tù !!

Lần đầu tiên nó bị bắt đứng ra giữa bàn dân thiên hạ như thế, lần đầu tiên nó là 1 con ” Tội phạm ” bị công an dắt đi. Nó hoang mang, sợ hãi và hoảng loạn nhìn xung quanh. Mọi người thì vẫn cứ nhìn nó và chỉ trỏ. Có nhiều người đi ngang qua cũng dừng lại ngó nghiêng : ” Có cái gì mà đông thế hở bác ?”.

Cả 2 lên xe.

——8h30——

Lúc này về tạm giam, khi công an đã tra hỏi mọi thứ về nó và sự việc xong xuôi, nó và T bị cách ly riêng biệt, ngồi đây 1 mình và xung quanh là 4 bức tường. Nó lo lắng và sợ hãi, nó lo cho T rồi lo cho bản thân, không biết có bị vào tù không, mà nếu phải vào tù lúc này thì chắc nó sẽ không sống đc mất ! Nó lại khóc, khóc vì sợ hãi, khóc vì ảm ức bị oan. Nó vừa mới chỉ tìm đc cái mà đc gọi là tình yêu, sự bình yên của nó, cuộc đời nó chỉ vừa mới mở lối sang 1 con đường khác, nó mới chỉ vừa hi vọng mong manh về cái tương lai tốt đẹp. Vậy mà giờ nó lại ngồi ở đây, cách xa T. Nó ngồi đây và cầu mong không có chuyện gì xấu xảy ra với cả 2 người, nó cầu mong cái gia đình khá giả của T sẽ cứu đc hần lần này, nó cầu mong cuộc đời đừng lấy mất đi người đàn ông đã đến bên nó. Bây giờ nó chỉ biết cầu mong và hi vọng thôi. Nó chỉ làm đc thế vào lúc này.

Đêm nay thật là dài..

— Sáng hôm sau —

Vừa chớp mắt 1 lúc thì nó đã bị đánh thức, 1 người vào mở cửa rồi dắt nó ra. Nó thấy bố mẹ nó, rồi cả bố mẹ của T đang ngồi ở ngoài. Vừa nhìn thấy

thế , mẹ nó bật khóc rồi hỏi sao lại ra nông nỗi này, mấy ngày không gặp, nó thấy người mẹ nó đã gầy đi, mắt sưng và da tái đi rõ rệt. 2 mẹ con thấy nhau thì nước mắt cứ chảy vậy thôi. Mẹ nó hỏi dồn dập mấy ngày ở đâu, ăn uống kiểu gì, nó thì vẫn chỉ ngồi đấy thảnh thơi nhìn sang bố mẹ của T. Còn 2 người đây nhìn nó với 1 ánh mắt khinh khỉnh. Và nó cũng chẳng dám nghĩ đến những điều tiếp theo nữa. 1 lúc sau thì nó đc về, nó vừa vui vừa sợ rồi hỏi mẹ

nó :

- MẸ ! SAO CON LẠI ĐC THẢ ?? CÒN ANH T ĐÂU ? T ĐÂU MẸ ?

Mẹ nó chỉ nói là nó chưa đủ 18t nên đc về và theo dõi, còn T thì chưa biết. Nó nghe thấy vậy thì hoang mang lắm. Cũng chả biết gì về mấy cái này nên nó đành nghe theo vậy. Bây giờ thì nó đã đc về nhà, nhưng khác với suy của nó hôm qua. Đang vào lúc này thì nó làm sao có thể nằm nhà thanh thoi đc.

Vừa về đến cổng, mấy người hàng xóm nhìn thấy nó rồi xì xầm với nhau :

- Đây, bỏ nhà đi xong bây giờ bị bắt trong nhà nghỉ với cái thằng nào thấy bảo nhìn trông trộm cắp lắm !!

- Thì đang học, chả biết làm gì thì phải vào đây chứ không thì kiếm đâu ra tiền !!

- Con hư là tại mẹ, nhà không dạy thì chả hư là đúng.

- Rồi cái loại con gái thế này á , có đứa nào thần kinh mới ngó vào.

Nó nghe thấy nhưng mặc kệ vì giờ nó chả buồn nói nữa, mẹ nó thấy thế thì mở cổng thật nhanh rồi kéo nó vào nhà. Ngôi nhà vẫn thế, chả có gì thay đổi cả. Đồ đạc mọi thứ vẫn vậy. Nhưng đối với nó bây giờ căn nhà này là 1 nơi cô đơn đến đáng sợ. Vừa ngồi xuống, mẹ nó đã hỏi luôn :

- Sao mày đại thế con, mày biết mày đi mấy hôm mà tao mất ăn mất ngủ không ? Hôm nào tao với bố mày cũng đi tìm, rồi không biết mày rúc vào cái xó xỉnh nào rồi mày làm sao. Mày biết tao khổ sở không !!

Rồi mày đi như thế này thiên hạ nó chửi tao không biết dạy con kia kìa, mấy hôm nay đi đâu cũng khép nép, đi đâu cũng nhục nhã mà mày có biết đâu !!

Mười mấy năm tự nhiên mày đc như thế này đây à , mày phải biết nghĩ ẹ mày chứ ! Vừa nói mẹ nó vừa meo meo rồi khóc tu tu như trẻ

con, bố nó thì ngồi im lặng không nói gì. Vậy đây, con đại thì cái mang. Mọi thứ nó gây ra bây giờ thì chỉ có mẹ nó là người gánh chịu cả về vật

chất lẫn tinh thần. Những lần nó gây ra 1 tội lỗi gì, thiên hạ chỉ độc mồm chỉ trích mẹ nó. Nhưng nó có biết đâu. Nó vẫn cứ vô tư, rồi nghĩ rằng chỉ có nó là

người bị trách móc, nhưng nó có biết đâu mẹ nó lại là người chịu nhiều đắng cay nhất. Tất cả mọi tội lỗi chỉ đổ lên đầu mẹ nó. Nhưng bây giờ nhận ra thì

cũng đã quá muộn rồi. Giờ thì giải quyết đc gì nữa, việc thì đã làm rồi, tai tiếng thì mẹ nó cũng đã nhận. Nó lại nước mắt ngấn dài, giờ thì nó thương mẹ nó lắm, nhưng chả làm gì đc. Giờ hối hận cũng chả làm đc gì cả. Rồi mẹ nó lại hỏi tiếp :

- Thế thằng đấy là thằng nào ? Nó đã làm gì mày chưa ? Sao mày lại đi cùng nó ? mày đi cùng nó hay mày bị nó lừa ? tao đâm đơn cho nó một gông bỏ mẹ nó đi !!

Nó nghe thấy vậy liền giật mình quay sang :

- CON ĐI THEO , MẸ MÀ LÀM ĐƠN CON CHẾT TRƯỚC MẶT MẸ CHO MÀ XEM !!

- Nhưng mà thằng đấy là thằng nào..

- NGƯỜI YÊU CON, CON NÓI RỒI ĐÂY MẸ MÀ LÀM GÌ CON CHẾT CHO MẸ XEM !! Nó gào lên hoảng sợ, mẹ nó nghe thấy vậy cũng không nói gì nữa. Nói xong nó lên trên nhà. Cái phòng nhỏ đầy đủ của nó bây giờ đây lại trông thật

đáng sợ. Mọi vật vẫn im lìm, sự cô đơn bao trùm. Trong đầu nó bây giờ chỉ nghĩ đến T. Rồi không biết T sẽ như thế nào nữa.

Nằm dài cả ngày, mắt nó cũng đã sưng mọng lên. Nó chả buồn ăn uống gì nữa. Suy nghĩ 1 lúc thật lâu nó vội vàng bật dậy rồi ngồi vào cái máy tính

online facebook. Nó tìm con bạn thân, T và Nó gặp nhau cũng qua con này. Vừa online thì bạn nó đã pm ngay:

- Mày đang ở đâu ? đc về rồi à ? anh T đâu đc thả chưa ? Mà sao lại bị tóm ?

- Mày đang ở đâu, bây giờ không nói qua đây đc. Mày qua nhà tao luôn đi..

- Ok qua luôn đây.

1 lúc sau thì bạn nó đã đến, có tiếng mẹ gọi ở dưới nhà, nó vội chạy xuống gọi với ra :

- Bạn của con ! Mẹ cho nó vào đi.

Bạn nó đi cùng 1 thanh niên nữa, thanh niên này mặc cái áo dài tay trong khi trời đang rất là nóng. Nó vẩy cả 2 lên tầng, mẹ nó đứng ở dưới ái ngại nhìn theo.

Vừa vào trong phòng, nó chốt cái cửa vào và thanh niên kia cởi vội cái áo dài ra :

- Đùa nóng vl em ạ !!

Hoá ra hắn đang cố che 2 cái tay kín hoa văn của hắn. Rồi bạn nó hỏi dồn luôn :

- Thế làm sao ? Làm sao mà bị tóm ? Làm sao mà mày lại đc thả về !!

- Hôm qua đang ở

nhà T thì ông bà già T về đuổi rồi cả 2 ra N2. Mày biết cái thằng hôm nọ đánh nhau với T không ??

- Biết ! Thằng đấy tên X ! Rồi sao nữa ??

- Nó cầm cái túi đến rồi bảo là có đồ mang ra nói chuyện vụ hôm đấy, ngồi 1 lúc nó kêu chạy xuống lấy bài thì công an vào thế bị tóm luôn, đến bây giờ thì đéo thấy nó đâu nữa !

Vừa nghe thấy vậy thanh niên kia thốt lên :

- Ôi thôi thế đm em ơi ăn quả dứa rồi ! Đm nó dứa em với thằng T rồi, mà trong túi nhiều đồ không ??

- Em không biết, nhưng lúc ngồi đấy thấy đồ ra có cả cái cân, rồi nhiều ống với túi lắm..

- Thế đúng cm nó rồi ! Đcm ăn quả dứa chưa ! Mà có đủ cân túi ống iếc thì là thành đại lý buôn bán cm rồi !!

- Em cũng không biết ! nhưng anh ơi liệu kiểu này có bị làm sao không anh, liệu có bị đi tù không anh - Nó đã bắt đầu rưng rưng.

- Anh có biết đâu, còn xem xem nhiều không đã. Nhưng mà đm đúng là thằng đấy không ?

- Đúng nó, em nhầm làm sao đc.

- Thế sao lúc tạm giam không khai ra ?

- Em nói rồi nhưng họ bảo phải điều tra rồi xem xét xác thực mới biết đc.

- Ủ thế để anh biết vậy đã..

Vừa nói xong hắn cầm cái dt lên và gọi:

- Alo anh à, em đây. Anh ơi thằng T bị ăn dứa rồi, đcm nó bị thằng X cầm đồ lên phòng thằng T trên N2 rồi bỏ ở đấy ,em đang ngồi nhà ng yêu thằng T đây !

- Ng yêu nó đc về à ?

- Vâng đc về rồi..

- Có chuẩn là như thế không ?

- Chuẩn rồi mà !!

- Mày qua nhà anh đi cho tiện.

Hắn tắt máy rồi nói với con bạn nó :

- Bây giờ em ở đây, anh đi xem như nào.

- Vâng !! Anh ơi như nào thì gọi luôn cho em nhé anh nhé, ngồi nhà sốt ruột lắm nhưng em không đi đc !

- Rồi rồi.

Hắn mặc cái áo, đi xuống nhà chào hỏi qua loa rồi đi mất.

—5h00—

Chiếc xe phóng đến ngôi nhà hôm nọ mà T cùng với bạn hiền đã đến để nói chuyện. Đến nơi thanh niên này bước vào và chào hỏi :

- Anh !!

Vẫn là ông anh trung tuổi hôm

nọ đang trong nhà, thấy thế liền gật đầu :

- Ờ thế như nào rồi vào đây xem

nào !!

- Còn như nào nữa, thằng X nó cầm đồ lên, mà thấy bảo trong túi có cả cân kiềng rồi ông với cả túi nữa cơ mà.

- Đm thế thì đậm rồi.. Mà thằng X cũng lặn mất rồi à ?

- Em không biết, nhưng không thấy tăm hơi nó đâu cả.

- Đm hôm nọ thấy bảo 2 thằng đánh nhau, tao đã gọi chúng nó đến hỏi rồi. Thằng X thì bảo không việc gì, thằng T cũng thế. Thế mà đem chúng nó lại làm cái trò mèo này !!

- Đm anh ạ, bây giờ như thế này đm em xin lỗi anh chứ em phải đi lùng thằng này !! Đem nó làm thế là đéo đc !

- Mà mấy đứa chúng mày thì thằng nào cũng là anh em tao, bây giờ lại như này chúng mày làm tao khó xử..

- Nhưng mà nó làm cái trò này thì anh em gì nữa hả anh ? Anh em thì nó đã không làm như thế đem nó em cay lắm rồi. Thằng T thì em như ae ruột, giờ thấy thế em lại đứng nhìn thì thiên hạ nó ỉa vào mặt em à.

- Mà đã ai biết chưa ?

- Chưa. Mới có em.

- Bây giờ mày gọi chúng nó nói tình hình như thế, không đc ầm lên không nó lại té cm mất thì chịu. Nói nhỏ anh em trong nhà thôi.

- Vâng em biết rồi. Mà đm gặp ngoài đường là em phang chết nó luôn đm !!

- Cứ từ từ rồi đâu vào đấy. Thôi bây giờ mày cứ về đi, như nào anh gọi luôn. Mà đi 1 mình mà có gặp thấy nó ngoài đường thì cứ bơ mẹ đi coi như không biết chuyện gì. Đừng có xồn xồn lên hiểu không ?

- Rồi em biết rồi.

- Đấy cứ thế để tao bảo mấy thằng.

Thanh niên này vâng dạ rồi đi về, trong đầu vẫn chưa thể ngờ ra mọi chuyện nó lại khốn nạn như vậy.

Cuộc sống là thế, đôi khi cứ tưởng rằng qua 1 vài biến cố rồi mình sẽ biết và hiểu rõ mọi chuyện cho đến 1 ngày đẹp trời cuộc đời sẽ hết thăng vào mặt : Ngạc nhiên chưa !! Cho đến lúc ấy thì bản thân chợt nhận ra mình hiểu chưa bao giờ là đủ. Cuộc đời có mấy ai biết hết chữ ngờ, mấy ai đoán đúng đc lòng dạ người khác.

Đừng bao giờ tin tuyệt đối vào 1 thứ gì, vì vốn dĩ chả có thứ gì đáng tin hoàn toàn cả.

—7h00—

Bạn nó cũng đã về, giờ này chỉ có 1 mình nó với 4 bức tường xung quanh. Đối với nó cũng chả khác cái phòng tạm giam là mấy. Nó lại nhớ T, rồi nó lại khóc. Nó tuyệt vọng cầu xin dù chỉ là 1 tia sáng nhỏ thôi

cũng đc, nó khát khao con đường tối tăm mà nó đang đi có 1 người dẫn lối. Cuộc đời của nó sai lầm vậy là đủ rồi. Bây giờ mọi ý nghĩa để sống của nó chỉ là T. Nó vẫn hi vọng T sẽ về với nó, rồi mọi thứ lại sẽ bình thường. Nó đặt cược tất cả vào T. Rồi mọi thứ sẽ ổn, vấn đề chỉ còn là thời gian.

Nó lại online facebook và tìm con bạn, mọi thứ nó quan tâm bây giờ chỉ là T. Cái nick của bạn nó thì dường như 23/24 đều hiện màu xanh. Dù bất kì ở đâu, muốn gặp chỉ cần online facebook là sẽ thấy. Nó di chuột rồi kéo bàn phím một mẻ.

- Thế nào rồi
- Vẫn chưa biết. Đang đợi xem mấy ông kia tìm thằng X đã. Nó trốn cm rồi.
- Mất hình luôn ah ?
- Ủi đcm chui rúc như chó rồi !!
- Ủi. Có gì thì cứ pm liên lạc cho t nhé, t treo máy onl cả ngày đợi mày.
- Rồi yên tâm.

Vậy là vẫn chưa có tin tức gì của T cả, không rõ giờ này T đang ở đâu, nó đã khóc hết nước mắt rồi, nó tự hỏi sẽ phải chờ đợi đến bao giờ. Đến bao giờ thì nó mới thật sự được sống.

Đang nằm dài trên phòng thì mẹ nó lên mở cửa bước vào, thấy nó như vậy mấy ngày nay mẹ nó không khỏi xót xa. Mẹ ngồi bên giường nó rồi bắt đầu nhỏ nhẹ :

- Thế.. mày cứ định như này mãi à con..
-
- Bây giờ mày cứ thế này mãi sao đc ?
-
- Mà xem thế nào rồi mấy nữa đi học đi. mày nghỉ lâu lắm rồi, để mẹ đến trường hỏi cô giáo rồi đi học thôi, bây giờ không học mai sau là khổ lắm, mà cái thời như mẹ làm gì đc sung sướng như chúng mày, còn chẳng đủ mà ăn ấy chứ đừng nói là quần áo đẹp.
- Mẹ nó ngồi tâm sự, nhưng chẳng nhét đc gì vào đầu nó lúc này cả. Bỗng nhiên có tiếng bạn nó gọi dưới nhà, nó vội vàng hốt hải chạy xuống. Nhìn thấy nó gầy rộc đi, con bạn mới nhíu mày:
- Khiếp đm nhìn mày trông kinh thế, sao không ăn uống gì à ?
- Tâm trạng đéo đâu mà ăn với uống... mà có chuyện gì đấy ? Có tin gì của T rồi à ?
- Tao nghe thấy bảo 2 tháng nữa xử đấy !!
- Ai bảo với mày thế ? Mà ai gặp đc T chưa ?- nó vừa nghe thấy vậy thì vội vàng hỏi luôn.
- Tao cũng có biết đâu, thấy mấy anh ý bảo thế..
- Có đc thăm gặp không ?
- Thăm gặp thì hình như là lằng nhằng lắm. Phải có giấy gì cơ ấy..
- Giấy gì ?
- Mà tao biết đâu đc tao phải luật sư đéo đâu !! Tao chỉ biết sắp xử thì tao báo mày vậy thôi.
- Ủi
- Mà hình như muốn thăm gặp phải là người nhà mới đc gặp hay sao ấy.
- Sao lại thế ?
- Đùa tao đã bảo ko biết mà. Tao nghe loáng thoáng vậy thôi..
- Ủi..

- Mà đi ra ngoài đường cho khuây khoả tý đi suốt ngày ở trong nhà điên cm luôn đấy. Thay quần áo đi rồi đi với tao.

- Đi đâu..

- Thì đi đâu chả đc ra ngoài linh tinh..

Nó đi vào nhà rồi thay quần áo, đứng soi gương mà đến cả nó cũng phải giật mình. Mặt nó xuống sắc rõ rệt, như mất hết sức sống vậy. Nhìn vào gương nó cười rồi tự hỏi nếu bây giờ T nhìn thấy liệu hấn còn yêu nó không..

1 lúc sau nó đi ra ngoài và leo lên xe, mẹ nó gọi với theo :

- Đi đâu đấy ??

- Con đi ra ngoài tý !

—5h00—

2 đứa đang ngồi trên xe đi qua khắp phố phường, trong mắt nó bây giờ Hà Nội buồn quá, không còn như lúc nó còn là 1 Hot girl sang chảnh nữa, hồi đấy những con đường này nó nghĩ là để dành cho nó, là nơi để nó lượn lờ mỗi ngày ọi người đc trầm trồ ngắm nhìn, còn bây giờ, khi mọi người nhìn theo, nó không thấy hãnh diện và tự tin nữa mà thay vào đấy là sự e ngại vì cái mặc cảm rất lớn của bản thân. Nó sợ mọi người nhìn nó bằng cái ánh mắt khi nhìn 1 thứ gì đấy kinh tởm. Thế đấy, người có tật thì hay giật mình.

Đang suy nghĩ lung tung bỗng nhiên con bạn nó thốt nhẹ lên :

- Ố mày ơi !!

- Gì ? Đm giật cả mình tý thì ngứa bố mày đang...

- Thằng kia... có phải là thằng X không ??

Nó vội quay ngoắt ra nhìn theo hướng chỉ tay của con bạn vào 1 quán điện thoại ven đường.

Đúng hấn rồi.

2 đứa cuống cuống phi vào trong ngõ dựng xe rồi bạn nó móc vội điện thoại ra gọi :

- Anh ơi, em thấy thằng X nó vào quán đt trên đường AbC này anh qua ngay đây đi !!

2 con im lặng nhìn bên đường. Tim nó đập loạn lên.

1 lúc sau có 2 xe đi đến, thanh niên ng yêu bạn nó đã có mặt nhìn rồi hỏi :

- Đâu ?

Nó chỉ sang bên đường, đúng lúc đấy thì X đi ra. Vừa nhìn thấy nó đứng bên đường, X há hốc mồm rồi vội vàng vặn khoá xe nổ máy, tất cả thấy vậy liền phóng xe theo mồm không ngừng gào to;

- ĐCM NÓ CHẠY RỒI NHANH LÊN ANH ƠI !!

3 xe rú ga trên đường đuổi nhau, mọi người xung quanh hốt hoảng nhìn và đứng gọn hết vào 1 bên. Có mấy ông nhồi đứng bên đường móc điện thoại ra vội vàng gọi lên quay quay:

- Ô ông ời bọn này nó đua hay sao ấy ông ạ

- Ông chả biết đéo gì cả chắc đây lại cướp giật chứ đéo gì dạo này nhiều vl, mà nó đi mẹ rồi quay đéo gì nữa!!

Tiếng xe rú máy ầm lên khắp đường, mọi người hoảng hốt nép vào 1 bên. Đến 1 ngã tư thì tiếng phanh xe rít lên.

Nó và con bạn 1 lúc mới đuổi đến nơi, nhìn thấy đám đông xúm xùm ở trên cả 2 đứa thấp thỏm lo sợ, đi lên thì thấy X đang nằm gọn dưới đất còn cái đầu xe vỡ tan. 4 thanh niên kia quay đầu xe từ xa :

- TẾ ĐÊ EM ƠI TRONG XE MANG ĐỒ Ở LẠI ẮN CỨT BÂY GIỜ !!

Đám đông xung quanh bắt đầu nhốn nháo chạy đến, có người móc điện thoại gọi cho cứu thương và công an, có người thì cầm giơ giơ lên chụp ảnh rồi nói với nhau :” Thôi thằng này kiểu này sống cũng đéo nguyên hình !!!”.

Nó nhìn thấy vậy liền vỗ vai bạn nó quay đầu xe và đi về. Về đến nhà, vừa bước xuống xe nó nói luôn :

- Về nhà rồi onl luôn facebook đấy nhé xem tình hình như thế nào !!

- Rồi rồi biết rồi.

Nó chạy vào nhà, nhiên thấy tối xầm mắt mũi rồi ngã lăn ra đất..

Khi tỉnh dậy thì nó đã đang nằm trong bệnh viện, thấy con bạn đang ngồi bên giường nó ngơ ngác hỏi :

- Sao tao lại nằm trong này ? Tao bị làm sao thế ??

- Bác sĩ ... bảo mày có thai..

——Còn tiếp——

Có lẽ em Hot Girl sẽ chia tay các bác vào tập sau nên tập này hơi ngắn

15. Chương 15

Nó chạy vào nhà, bỗng nhiên thấy tối xầm mắt mũi rồi ngã lăn ra đất..

Khi tỉnh dậy thì nó đã đang nằm trong bệnh viện, thấy con bạn đang ngồi bên giường nó ngơ ngác hỏi :

- Sao tao lại nằm trong này ? Tao bị làm sao thế ??

- Bác sĩ ... bảo mày có thai..

Có thai ? Nó vừa nghe thấy vậy liền hốt hoảng hỏi lại :

- Sao lại có thai ? Thật không ? Bác sĩ đâu ? Mẹ tao có ở đây không ??

- Mẹ mày vừa ra ngoài rồi. Nhưng mà..thấy bác sĩ nói mày có thai..

Nó không tin vào tai mình nữa, tại sao lại có thai vào cái lúc này. Mẹ nó vừa bước vào, tay xách mấy túi hoa quả đồ ăn. Thấy nó đã tỉnh mẹ nó liền đi vội đến gần giường bệnh:

- Con.. tỉnh rồi à, còn mệt không trong người thấy sao rồi ?

Nó chả nói gì chỉ ngược mắt lên nhìn mẹ nó :

- Mẹ ơi, con..con có thai à ?

Mẹ nó chẳng nói chẳng rằng chỉ ngồi xuống cạnh nó rồi nước mắt ngấn dài. Nó vẫn không tin và nhìn sang con bạn đang bên cạnh với ánh mắt đáng thương. Nó cầu mong rằng không phải sự thật, nó cầu mong rằng bác sĩ chuẩn đoán sai hay nhầm lẫn gì đấy. Gì cũng dc miễn là nó không có thai.

Thấy cả nó và mẹ đều nhìn nhau nước mắt ngấn dài, con bạn cũng méo mặt theo. Mẹ nó nói :

- Bác sĩ bảo có thai mà dạo gần đây con không ăn uống không đủ chất nên suy nhược cơ thể.

Vậy là nó đã có thai, đấy là sự thật. Bây giờ thì nó phải làm gì ? Nó mới chỉ có 17 tuổi, cái tuổi còn quá trẻ để làm mẹ, nó chưa muốn đẻ con, cái tuổi nó đang là tuổi ăn học, làm sao mà có thai dc. Rồi về nhà nó biết nhìn mặt mũi họ hàng, người thân rồi bạn bè kiểu gì. Nó cười, mà ngay đến cả nó còn chẳng biết cái thai này là của ai nữa.

Thế đấy, khôn nạn.

Bạn bè của T cũng đến thăm, thấy đông người quan tâm hỏi han như vậy, nó thấy day dứt áy náy lắm, vì.. Chắc gì đã là con của T. Trớ trêu vậy đấy, nó dần vật với lòng tốt của mọi người nhưng cũng không làm được gì. Vì chẳng nhẽ nó lại đứng lên và nói không biết cái thai này của ai ?!

Bạn nó vẫn thường xuyên ngồi bên giường bệnh chăm sóc những lúc mẹ nó nghỉ ngơi, rồi có những lúc mẹ chỉ đi ra cửa đứng khóc 1 mình. Nó thương mẹ nó lắm nhưng chẳng biết phải làm gì. Hồi hận bây giờ cũng đã muộn. Nhiều khi nằm trên giường bệnh có nghĩ thà chết đi cho rồi, vì bây giờ có tiếp tục sống nữa thì nó không biết đủ sức mà đứng dậy nữa không. Nhưng rồi nó lại nghĩ đến bố mẹ, rồi nghĩ đến T, nó nhất định phải đợi T, dù thế nào đi nữa.

Sức mạnh của tình yêu còn lớn hơn bất kì 1 thể lực siêu nhiên nào.

Nó mệt ngủ thiếp đi, con bạn ngồi bên giường mới ngồi gần mẹ nó và hỏi:

- Bác ơi.. thế ..bác đã nói cho ai biết chuyện này chưa bác ?

- Bác chưa.. Bây giờ bác cũng chẳng dám nói cho ai, rồi đồn đại ra ngoài, 1 đồn 10, 10 đồn trăm rồi bác biết nhìn mặt ai. Con bác thì nó mới có 17 tuổi thôi, học hành chưa xong, mà bây giờ thẳng kia cũng đang như thế.

Nghe mẹ nó nói mà con bạn không khỏi chạnh lòng. Cũng chỉ vì con dại cái mang mà đành phải ngậm ngùi chịu nhục như vậy. Bạn nó hỏi tiếp :

- Thế.. nhưng mà.. liệu giấu được mãi không bác...

- Đến đâu thì đến cháu ạ.. Bây giờ mà thiên hạ họ biết như thế này.. con bác.. chắc nó không có tương lai..

Bạn nó nghe thấy vậy liền im lặng rồi liếc mắt nhìn nó đang nằm ngủ.

Không khí trong bệnh viện thật ngột ngạt, tiếng trẻ con khóc, mùi kháng sinh, mùi chát chội hơi người. Đối với nó thì ở đây chẳng khác ở nhà là mấy, và ở nhà cũng chẳng hơn gì cái nhà tù cả. Rất nhiều người đến viện thăm nó, nhưng thay vì cái thái độ vui mừng khi đi thăm người sắp có con thì lại là những cái nhúm mày e ngại. Hầu hết là các thanh niên xăm trổ của nó đến, vì ngoài mấy người này thì nó làm gì có bạn nào khác.

———10h00———

Ngoài đường bây giờ đang rất là nắng, trong phòng cũng ngột ngạt đông người. Nó đang nhăn nhó khó chịu than ngắn thở dài thì lại có người đến thăm.

Là mấy người hàng xóm thân quen. Mẹ nó ngạc nhiên và giật bản mình như nhìn thấy ma vậy :

- Ố !! Sao bọn chị lại ở đây ???

- À khổ, tối qua chị thấy nhà em âm âm, rồi thấy em kêu cái gì mà gọi cấp cứu, đi bệnh viện. Nghĩ là có chuyện gì bọn chị vào đây thăm. Thế mà tìm đúng phòng luôn ở tầng thật hê hê hê.

Mẹ nó thấy mấy người cười tươi như trứng gà thì trong lòng không khỏi lo sợ. Bạn nó thấy thế liền xin phép ra ngoài ngồi. Mấy người này hỏi thăm nó các kiểu rồi mẹ nó chỉ nói nó bị suy nhược cơ thể nhưng trong lòng vẫn lo thấp thỏm. Ngồi nói chuyện với các chị mà mẹ nó như đang ngồi hỏi cung vậy. Phải thật tỉnh!!

Rôm rả 1 lúc rồi họ cũng đứng dậy, người dọn đồ ăn uống nghỉ ngơi, người thì khuyên dạy bảo nó nặng nhẹ.

Con bạn nó ngồi ngoài thấy tất cả đã đi về hết định chạy vào, bỗng nhiên thấy 1 thanh niên cùng 1 đứa con gái đi vào hành lang liền gọi :

- Ố !! Anh ?? Anh vào đây làm gì ??

- O em? Em... ở trong này , làm gì thế ?

- Em trông con bạn, nó ốm phải nằm viện , anh vào đây thăm ai ?

- Anh cũng vào thăm bạn ? Cũng ốm nằm viện !

- Phòng nào ? Tên gì ?

- Hình như là kia kia !!

Vừa nói thanh niên này chỉ vào phòng của nó đang nằm. Con bạn mới đứng dậy rồi cả 3 đi vào cùng.

- À kia rồi !!

Vừa nói hẳn vừa chỉ tay thẳng giường nó. Con bạn mới ngạc nhiên quay sang hỏi :

- Ô, sao anh lại quen nó ? Bạn em mà !!!

- Bạn em đây à ? Anh cũng quen mà !!

Nó đang nằm trong giường liền quay ngoắt ra.

N đang đứng cùng con bạn nó ngoài cửa !!

Sao lại thế ? Sao N lại đến đây ? Sao N biết nó ở đây ? Những câu hỏi hiện lên trong đầu nó khi nhìn thấy N. Và nó tự hỏi không biết chuyện gì nữa đây.

Hắn đi vào chào mẹ và nó, lần này là lần đầu tiên mẹ nó lại nhìn thấy 1 thanh niên không có hoa văn đến thăm nó.

Nó gượng ngồi dậy và hỏi luôn :

- Sao anh biết em ở đây ???????

- Anh nghe bạn ng ta nói !

- Người ta ? Ai ? Ai nói ??

- Anh thấy ở trường em.. ầm lên rồi..

Thế là cuối cùng cũng biết hết. Nó tự hỏi tại sao nó không online facebook mà tin tức lại chóng mặt đến như vậy. N ngồi nói chuyện và hỏi thăm linh tinh, rồi hẳn nghe về dc lòng phụ huynh lắm.

1 lần nữa nó lại chạnh lòng. Lại là 1 thằng mà nó đã từng xua đuổi đang ngồi đây quan tâm nó.

Bây giờ nó mới nhận ra sự xuất hiện của con bé mang tên " Hàng xóm trọ cùng nhà của N ", nó nhìn thấy vậy liền đoán ra ngay con này đi cùng đến đây để hóng hớt chim lợn, nhưng nó mặc kệ. Vì đảng nào cũng thế cả thôi, cái kim trong bọc lâu ngày cũng phải lòi ra.

N ngồi đấy 1 lúc nhưng nó chẳng nói hay làm gì cả. Nó chỉ nằm quay vào trong vì không làm vậy nó cũng chẳng biết phải làm gì. Bên đầu nó lại vang lên những câu nói của mẹ N hôm trước.

N cũng dặn dò động viên mẹ nó đủ kiểu rồi đi về, mẹ nó thấy vậy liền quay ra trách nó :

- Con hay thật đấy bạn đến thăm mà cứ..

- Con mệt.

Vừa đi ra ngoài, con bé đi theo N bây giờ mới mở mồm :

- Anh mà không năn nỉ em cũng chẳng đi. Chẳng qua nể anh thôi chứ em ghét con này bỏ xừ, cho chết.

- Nói thế !!

Và con bạn nó đã nghe thấy.

Bạn nó vội chạy theo : " Em đưa anh ra ngoài cổng ". Ra đến ngoài rồi, N đi lấy xe còn 2 con đứng lại với nhau. Bạn nó mới vẫy con bé này "Ra đây chờ em !!", con bé cũng cười tươi bước ra ngoài đường. Đi 1 đoạn bạn nó mới nói :

- À em này, chị bảo này, em đi thăm người ốm là em phải có tình cảm với người ta hay thân thiết như nào đấy, rồi em có biết là cái mồm mà nói ngu là ăn đòn toét mồm không hả em, em vào đây em đéo hỏi thăm dc ngta 1 câu thì thôi chứ đcmm chứ rửa clg HẢ ĐM CÁI CON RANH CON NÀY ? MÀY MUỐN CL GÌ ????

Bạn nó trợn mắt hét to lên khiến mọi người xung quanh quay ra nhìn, con bé này mới tái mặt vội vàng giải thích :

- Ô đâu đâu em có nói gì đâu mà em chỉ n....

Chưa kịp hết câu thì con bé đã ăn ngay 1 cái tát thẳng tay mà cảm tưởng như mặt phải lìa mẹ ra khỏi đầu bay đi mất. Con bé ôm mặt nhìn, bạn nó nói tiếp :

- Đừng để bố nhìn thấy mặt mày lần nữa đm con ranh !!

Nói xong con này đi vào trước những ánh mắt ngạc nhiên của mọi người chứng kiến.

Nó nằm trong phòng và hỏi mẹ :

- Khi nào thì con được xuất viện hả mẹ ?

- Bác sĩ bảo 3,4 ngày nữa rồi được về. Mà về nhà cũng phải nghỉ ngơi đấy chứ đừng tưởng về là xong.

Vậy là nó phải nằm trên cái giường này mấy ngày nữa, phải truyền thêm mấy cái chai nước nữa. 2 tháng nữa T mới xử. Nó đang tự hỏi làm thế nào để được gặp T. Mấy ngày này chả có tin tức gì cả. Nỗi nhớ và hoang mang vẫn cứ thế chồng chất lên.

Bạn nó đi vào và mặt ngẩn tũn đi đến bên giường nó rồi lí nhí :

- Êy,bảo này !!

- Sao ?

-Tao... hôm qua lúc đưa mày đi đến viện... tao lỡ mồm nói là mày có thai nên đang ở viện trông mày với mấy con kia !! Nhưng tao thề là tao nhớ mồm !!

Vậy là cũng từ mồm con bạn thân mà ra. Nhưng nó mặc kệ. Vì bây giờ cái đấy cũng chả có gì quan trọng nữa. Nó chợt hỏi tiếp :

- Mà.. Mày quen N à ?

- Ừ. Quen lâu rồi.

- Sao mà quen ?

- Bà già N chủ lô đấy, trước hay báo nhà bà ý thì quen.

Nó hỏi vậy thôi chứ chả quan tâm gì nhiều.

Cuối cùng thì 4 ngày cũng trôi qua, bố mẹ đưa nó về nhà. Chuyển từ viện về nhà đối với nó cũng chả khác nhau là mấy. Cũng chỉ là nằm, ăn , uống và ngủ.

Những ngày nằm ở nhà, nó nghĩ về cái thai, nó chưa biết phải làm gì với cái thai này cả, mà thậm chí nó còn chả biết đây là con ai. Thật trở trêu. Vui chơi chán chê bây giờ chỉ có nó là người chịu thiệt. Đang nằm ở nhà thì bạn nó lại đến thăm,vừa vào phòng con bạn hốt hải lắm :

- Mày biết gì chưa ???

- Sao biết cái gì ?

-Thằng X đang nằm viện, thấy bảo thực mẹ vật rồi !!

- Là sao ? Sao lại thế ? Như nào ??

- Còn sao trắng gì nữa. Hôm nọ tai nạn giờ sống như chết. Thành người thực vật rồi còn đâu !!

Vậy là X là thằng nắm mấu chốt quan trọng nhất trong vụ của T cũng đã trở nên vô dụng. Nó hỏi dồn con bạn :

- Thế là không được về à ? Vẫn phải ngồi tù à ? Hay như nào ?

- Như nào nữa.. Thằng X mà như thế coi như hết, chả còn cái gì làm bằng chứng vô tội nữa. Còn đi bao nhiêu năm thì phải đợi xem trong đấy có nhiều không đã.

Vậy là hết hi vọng thật rồi. Bây giờ thì T phải ngồi tù, T sẽ không về với nó nữa.

Hạnh phúc đôi khi thật mỏng manh, đôi khi ta tưởng đã nắm chắc trong tay rồi lại bị tuột mất. Nó ân hận nhớ lại cái quãng thời gian ở bên cạnh T, nhớ lại lúc hắn đi mua xách đồ ăn về cho nó, nhớ lại lúc hắn lo lắng khi nó đi lang thang cả ngày, khoảng thời gian đấy hạnh phúc của nó đang ở rất gần. Nhưng nó không biết, nó đã hất hủi và khinh thường hắn. Bây giờ mới nhận ra thì đã quá muộn.

Bạn nó nói tiếp :

- Thôi cái gì đến thì cũng đến rồi, mà.. tao nghĩ đi tù vài năm thôi rồi lại về.. Về rồi lúc đấy... mày cũng đủ tuổi cưới xin rồi. Bây giờ quan trọng trước mắt là cái thai trong bụng mày kia kìa !

- Cưới? Cưới ai ? Cưới T á ? Thế mày có biết sao mà tao với T lại phải đi ra N2 không ?

-Thì...

- Mày nghĩ người ta để thằng con duy nhất trong nhà cưới 1 con như tao à ?

-.....

- Cưới về để con xong để người ta đuổi tao ra khỏi nhà à ?

Nó vừa nói vừa khóc. Bây giờ T sẽ phải ngồi tù, nó lại phải chờ đợi. Và nó không biết sẽ phải chờ đến khi nào.

- Thôi tao về đây... Mày.. ăn uống vào đi, mấy thứ mày thích tao mua đây này đm đi tìm cả ngày mới thấy.

- Ủa để đây cho tao. Về nhé. Có thời gian thì qua đây chơi với tao, nằm 1 mình ở đây chán lắm.

Bạn nó nghe thấy vậy thì thấy chạnh lòng , 1 đứa con gái suốt ngày vui chơi Bar búng hét hò nhảy múa tưởng như chả bao giờ biết buồn mà giờ đây lại như cầu xin bạn đừng để nó lại 1 mình. Con bạn thân mới ngày nào còn lượn đường cùng nhau vui vẻ, lôi kéo nhau đi đánh con này con nọ, vậy mà bây giờ chỉ biết quanh quẩn trong cái phòng này.

Xót xa..

Nó lọ mọ xuống nhà , bố mẹ đang ngồi nói chuyện với nhau, thấy nó đi xuống bố nó liền vẫy nó ngồi xuống rồi nói:

- Ngồi xuống đây bố bảo. Bây giờ là như thế này. Bố cả mẹ cũng bàn với nhau rồi, mà con bây giờ cũng lớn rồi. Cái thai thì bố nó.. đang như thế. Bây giờ ý con tính thế nào ?

- Con chưa biết..

- Sao lại chưa biết ? Cái này không vớ vẩn đc đâu..

- Con chưa biết đc. Mà con đau đầu lắm. Lúc khác con nói với bố mẹ sau nhé .

Nó đứng dậy đi vào trong nhà.

Ngay đến cả nó bây giờ cũng chả biết phải làm thế nào nữa. Nếu để con, thì nó mới có 17 tuổi, rồi để ra con nó sẽ không biết mặt bố, ngay đến cả bản thân nó còn chưa tự lo đc thì con cái làm sao đc. Nhưng dù sao thì nó vẫn có 1 chút hạnh phúc khi biết mình đang có thai. Nó đc làm mẹ, nó cảm nhận đc con nó đang lớn lên trong bụng, nó cảm nhận đc cái niềm hạnh phúc nhỏ nhoi đấy.

Nằm ở nhà suy nghĩ về cái thai, nó chọt ngồi dậy đi đến bên cái máy tính tìm con bạn. Vừa online facebook nó đã nhìn thấy rất nhiều cái stt có tên nó ở đấy.

- HOT GIRL CÓ THAI RỒI !!

- Kìa bạn ơi lên đỉnh chính đi chứ, cứ off vậy sao.

- Chị ơi có con bảo chị đi N2 xong dính rồi kìa ..

- Hội những người ghê tởm con phò đĩ ... v..v..

Nếu là thời gian trước thì có thể nó sẽ lồng lộn lên và tìm chủ nhân của những cái stt ấy ngay đấy. Nhưng bây giờ nó cũng chả quan tâm gì đến cái mạng xã hội tạp nham này nữa. Nó tìm con bạn thân :

- Mày đang ở đâu ?

- Tao đang ở nhà sao thế ?

- Đi đến nhà T với tao.

- Đến đây làm gì ??

- Có việc.

- Bây giờ á ?

- Ừ

- Ừ qua luôn đây.

Nó vội vàng mặc quần áo vào và đi xuống nhà, trong lòng nó nặng trĩu.

- Con đi ra ngoài tý nhé. Bố mẹ ăn cơm trước đi.

- Đi đâu thế ?

- Con đi chơi loanh quanh tý thôi, ở trong nhà chán lắm.

Bố mẹ thấy nó như vậy thì rất vui vì cả tuần nay nó chỉ nằm ở trong nhà. Khi nó đi ra khỏi cửa cả 2 người đều gật gù với nhau :

- Chắc giờ nó vui lại rồi..

- Em cứ sợ nó bị làm sao..

-Không sao đâu, bảo mình ăn trước chắc còn lâu mới về. Mà đi lâu thế thì chắc là vui rồi.

Vừa bước ra ngoài cửa, Nó không khỏi ngỡ ngàng khi nhìn thấy 1 người đứng trước cửa nhà nó.

Là B đang xách túi hoa quả đi vào !!

16. Chương 16

Vừa bước ra ngoài cửa, Nó không khỏi ngỡ ngàng khi thấy 1 người đứng trước cửa nhà nó.

Là B đang xách túi hoa quả đi vào.

Sao lại là hấn ? Mà hấn đến đây làm gì? Vừa nhìn thấy B nó không khỏi bàng hoàng và nó chạy kéo thật nhanh B ra ngoài.

- Anh đến đây làm gì ?

- Anh đến.. thăm em.

- Thăm thiếc gì ? Em làm sao mà anh phải thăm ?

- Anh nghe thấy bạn em bảo..

- Mà giờ này anh phải đi làm cơ mà ?

- Không hôm nay anh nghỉ đến thăm em.. Mà, em dạo này thế nào ? Hôm qua anh định sang hấn viện nhưng bận quá !

Nó khó xử lắm. Thà rằng hấn đánh đập mắng chửi nó cho xong, nhưng bây giờ hấn đang ở đây và ân cần hỏi thăm nó. Chẳng khác nào hấn đang cầm con dao cắt từng vết lên người nó cả.

Bởi vậy người ta mới nói sự trả thù tàn bạo nhất là tha thứ. Có thể nó không gây tổn hại về thể xác, nhưng lại là thứ tra tấn kinh khủng nhất với tâm hồn. Những vết thương da thịt thì có thể lành lặn theo thời gian,

còn vết thương sâu thẳm trong tâm trí của 1 con người thì không bao giờ. Nếu có, cũng chẳng thể lành lặn hoàn toàn. Nhất là với những người đàn bà, họ thường nhạy cảm hơn rất nhiều, nhớ rất lâu và hận cũng rất sâu.

B nhìn nó 1 lúc lâu rồi hỏi :

- Em có thai...lâu chưa ?
- Cũng mới - nó trả lời bằng giọng rồi liếc mắt nhìn sang chỗ khác. Nó không dám nhìn thẳng vào mắt B.
- Thế.. em định như thế nào ?
- Em chưa biết.
- Bây giờ.. quay đây anh nói này.

Nó quay đầu lại nhìn B. Hắn nói tiếp :

- Bây giờ.. anh nghĩ trong chuyện này, anh có trách nhiệm. Anh với em thì chẳng còn gì cả. Nhưng cái thai trong bụng nó không có lỗi. Anh muốn.. em đẻ, anh sẽ chịu trách nhiệm nuôi dạy hoàn toàn. Nếu muốn anh sẽ trợ cấp cho em trong thời gian đẻ mổ.

Thì ra hắn đến đây vì mục đích ấy, hắn đến là vì cái kết quả sau cuộc vui. Nó bật cười rồi nhìn hắn :

- Anh có biết em ngủ với bao nhiêu thằng rồi không ?

B nhìn ra chỗ khác vẻ mặt suy tư. Nó nói tiếp :

- Đây cũng chưa chắc phải là con anh, ngay đến cả em cũng chẳng biết bố nó là ai cả. Chẳng có lý do gì mà anh phải nuôi.
- Nhưng m..
- Chẳng nhưng nhieć gì cả, thôi anh về đi em đi có việc bây giờ.
- Nhưng mà dù sao thì mình cũng t...
- Em chẳng cần anh phải thương hại, em có người yêu mới rồi, em không cần anh phải quan tâm mà làm gì cả.
- Anh cũng chỉ muốn tốt...
- Anh về đi em hét lên bây giờ ?
- Em..
- ĐI VỀ !!

Nó hét to lên khiến B giật mình, hắn đành miễn cưỡng quay đầu đi ra ngoài và nói lại : " Nếu là con anh, anh có trách nhiệm ".

Nó chẳng nói gì cả rồi quay lưng bước vào trong. Nó lại khóc, rồi lại chửi rửa B, nó cay nghiệt rửa thẳm B tại sao lại nhu nhược đến vậy, nó chửi rửa tại sao B lại làm như thế. Nó đang đau khổ, nó cảm thấy mình chẳng xứng đáng với những gì mà mọi người xung quanh dành cho nó.

Nó cảm hận B tận xương tủy.

B đi 1 lúc rồi bạn nó đến, thấy vậy nó gạt vội nước mắt rồi ngồi lên xe.

- Đi đến nhà T luôn à ? - Bạn nó quay đầu ra sau hỏi.
- Ừ..
- Mà mà định đến đấy làm gì ??
- Cứ đi mẹ đi hỏi đéo hỏi lắm !!

Thấy nó đang bực dọc như vậy, con bạn cũng vắn ga và đi thẳng. Hình ảnh và câu nói của B vẫn quanh quẩn trong đầu nó.

Đến trước cửa nhà T, nó nhìn ngó qua 1 lượt rồi kỷ niệm lại ủa về. Vẫn căn nhà đấy, vẫn là cái cổng ấy. Mọi thứ vẫn im lìm như vậy. Nhưng không có bóng dáng T ngồi trong nhà chờ nó nữa. Cửa vẫn mở, nó rụt rè, nửa hồi hộp nửa lo sợ đi vào. Mẹ T vẫn đang ngồi ở ghế, nét mặt âu lo.

- Cháu.. chào bác..

Mẹ T giật mình quay ra và nhìn thấy con đàn bà là nguyên nhân gây ra cái sự việc này, bà ta cay nghiệt nhìn thẳng mặt nó và nói :

- Nhà này không chào đón người lạ.

- Dạ..

Chưa kịp nói hết câu, bà ta đi ra và đóng cái cửa lại, nó thấy thế liền vội hốt hoảng :

- ỒI BÁC ƠI !!

- Bác cháu cái gì !!

- Bác nghe cháu nói đã cháu xin bác..

- Chả có gì để nói cả mà chả việc gì tôi phải nghe. Thằng T nó vào tù rồi đấy. Giờ cô còn muốn lôi kéo thêm ai trong cái nhà này nữa ?

Lời nói cay nghiệt bà ta nói ra giành cho nó, nó ầm ỨC ngồi sụp xuống đất rồi bám lấy tay bà ta :

- Cháu xin bác, bác cho cháu đi gặp anh T 1 lần thôi, cháu hứa đúng 1 lần thôi !!

- Chả có thăm nom gì cả !!

Cánh cửa đóng vào, nó vẫn ngồi ở đấy. Không dám khóc to, không dám nài nỉ van xin. Chỉ ngồi ở đấy tuyệt vọng nhìn vào cánh cửa đang đóng chặt. Bạn nó đứng ở ngoài nhìn vậy vội vàng chạy vào.

- Thôi đi về !!

Nó vẫn cứ chẳng nói gì, ngồi im đấy và khóc nức lên.

- Tao bảo đi về. Ngồi đây làm cái đéo gì ? Ngồi đây giải quyết đc vấn đề gì ??

Cánh cửa chợt mở ra, mẹ T đang đứng nhìn thẳng vào 2 đứa :

- Đừng có khóc lóc gì ở đây ! Nhà này chưa có người chết !!

- Cháu xin b..

- Không có xin xỏ gì ở đây cả ! Có chết cũng không gặp giéc gì hết !!

Con bạn nó thấy vừa thương vừa tức nhưng cũng chả làm gì đc cả. Nó đành đứng dậy và đi về, mắt nhoe nước mắt. Không đơn giản là những giọt nước mắt, mà đấy còn là đắng cay, tủi nhục và xót xa. Bây giờ thì nó tuyệt vọng thật sự rồi, nó chả biết chờ đợi trông mong vào cái gì cả.

- Thôi lên xe tao đưa mày về ..

- Không bây giờ mày đưa tao đến viện đã.. - nó gạt nước mắt đứng dậy.

- Làm gì ??

- Tao nghĩ kĩ rồi, phải phá thôi..

- Phá gì ?

- Phá thai..

Con bạn trợn mắt lên nhìn nó rồi nói tiếp :

- Mày bị điên à ? Phá bây giờ hại người lắm !!

- Thế mày muốn tao hại con tao à ? Mày muốn con tao lớn lên không biết bố nó là ai à ? Giờ mà để nó liệu tao với nó có tương lai không ?

- Nhưng mà...

- Mày là bạn tao, mày có thương tao thì mày đưa tao đến đấy đi.

Con bạn cũng đành miễn cưỡng làm theo, nó nặng nề ngồi lên xe. Trên đường đi mắt nó nhìn xa xăm. Nó đang mỉm cười, nụ cười hạnh phúc của người mẹ. Nhưng nước mắt nó vẫn chảy dài trên má. Chỉ vài tiếng nữa thôi, nó sẽ giết chết chính con của mình.

Đến cổng bệnh viện, mắt nó vẫn đỏ hoe ướt đẫm, con bạn nhìn thấy vậy cũng chẳng muốn bước chân vào thêm 1 bước.

- Bây giờ, 1 là mày lên xe tao đưa mày về, 2 là không khóc nữa rồi đi vào trong. Nhìn mày tao nẫu ruột lắm !

Nó đi thẳng vào, cũng thôi không khóc nữa. Vào hành lang bệnh viện, mọi cặp mắt đổ dồn vào đứa con gái cấp 3 mắt đỏ hoe đang đi vào. Họ nhìn nó bằng những ánh mắt khinh khỉnh, cảm thông, căm giận. Một vài người thì lo sợ e ngại đứng nép vào nhau như che giấu 1 điều gì đấy tội lỗi lắm.

Họ đang cố gạt bỏ cái trách nhiệm và hậu quả sau vài chục phút vui vẻ với nhau, họ đang cố giết chết 1 sinh mạng chưa thành hình.

Y tá, bá sĩ đi qua lại rất là đông, họ liếc qua những con người khốn khổ đang ngồi chờ bằng cái nhìn khinh khỉnh, bằng những cái nhếch môi ghê tởm. Đến lượt nó đi vào phòng, nó bước từng bước khổ sở, môi nó mấp máy thì thầm : " Kiếp này con khổ, mẹ cho con cuộc sống khác ! ".

Tối hôm ấy, nó lê từng bước khó nhọc lên trên phòng . Có lẽ cả đời này nó sẽ không quên đc cái tội lỗi ngày hôm nay.

Bây giờ nó mất con, người đàn ông nó yêu thương thì không có tin tức. Nó vẫn sống trong thị phi và những lời độc địa của thiên hạ. Nhưng nó sẽ vẫn hi vọng. Nó vẫn sẽ chờ.

Ngày qua ngày, nó dần vật vờ cái thai, cuộc sống của nó chỉ là nước mắt. Bố mẹ biết nó phá thai thì thương nó lắm. Hằng đêm mẹ nó vẫn khóc, mẹ nó thương con gái của mình không đc như bạn bè trang lứa, mẹ nó thương cho cuộc đời của nó rồi sẽ đi về đâu khi mà quá khứ này đã quá tối tăm.

Nó vẫn cứ chờ và đợi, ngày xử của T nó cũng sẽ không đc gặp mặt. Cái nó chờ đợi là kết quả xét xử, cái nó chờ là 1 con số nhất định cho cái tình yêu cay đắng này của nó. Khoảng thời gian ấy nó tồn tại qua ngày chứ không phải sống. Nó sống chỉ để đợi chờ.

Rồi cũng đến ngày xử án T, nó mặc 1 bộ quần áo đơn giản nhất, không phải là những cái áo thật ngắn, những bộ váy ôm sát cơ thể tuổi 17 của nó nữa. Trong cái áo sơ mi trắng, nó xinh đẹp hồn nhiên như 1 nữ sinh. Nhưng bao đắng cay khổ đau thì vẫn còn trong ánh mắt.

Nó đi cùng bạn bè của T đến, chọn ngồi 1 góc khuất và nhìn T thật rõ. Vẫn là con người ấy, vẫn là thanh niên xăm trổ hoa văn kín tay của nó, vẫn là cái dáng người cao cao. Nhưng nó chỉ nhìn đc hắt từ đằng sau, nhìn người mình yêu đang còng chặt tay đứng trước vành móng ngựa, mắt nó nhoè đi.

Vì T chưa có tiền án tiền sự và vì 1 số lý do, toà tuyên án hấn 3 năm tù.

3 năm. Sau bao đắng cay, nó lại phải chờ đợi 3 năm nữa. Nhưng đối với nó, ngần ấy năm cũng không có gì đáng sợ, vì nó biết, dù thời gian có dài bao nhiêu đi chăng nữa, T vẫn sẽ yêu nó, còn nó vẫn sẽ đợi T.

Nó chỉ cần vậy thôi, với nó thế là đủ rồi.

Kết thúc buổi toà, nó đứng xa xa nhìn T bước lên xe và xa khuất dần, hấn bắt lực ngó nghiêng trông chờ sự xuất hiện của nó. Nhưng nó chỉ mỉm cười xót xa nhìn theo. Nó tự nhủ nốt lần này thôi, nốt thử thách này rồi nó và T sẽ đến đc với nhau.

Hôm ấy nó ngồi cả ngày trong phòng, nó không khóc nữa, có lẽ nước mắt của nó đã cạn hết rồi. Và nó nghĩ chỉ là thời gian chờ đợi ngắn hay dài, sớm muộn gì hạnh phúc cũng sẽ đến với nó thôi.

Cái nó cần bây giờ là niềm tin.

Khoảng thời gian ban đầu, cuộc sống của nó đã lấy lại đc cân bằng, không ai thấy nó khóc nữa, có lẽ những giọt nước mắt chỉ rơi về đêm, khi mà tận cùng nỗi cô đơn hành hạ nó.

Ban ngày nó vẫn tự tập, thỉnh thoảng tối vẫn lên Bar bùng linh tinh cùng bạn bè, nó vẫn online facebook chém gió mỗi tối. Nhưng không có nó trong những đêm ở căn phòng mù mịt khói nữa. Cũng chả còn con bé nào lác cắc mặt lạnh lùng hình sự hay ngồi sau những thanh niên xăm trổ SH lượn khắp 36 phố phường cả.

Nó tự nhuộm lại tóc màu đen, tự mua 1 cái nhẫn và đeo vào tay, nó vẫn sống trong những cái nhìn đầy ác cảm của thiên hạ, họ vẫn soi xét vào cái quá khứ của nó, đào bới và moi móc mọi thứ lên. Thứ gì càng xấu họ lại càng hả hê bàn tán nhiều hơn. Nhưng nó mặc kệ.

Đấy không phải việc của nó.

Rồi nó và T vẫn liên lạc thư từ thường xuyên, 2 người vẫn thường vẽ nên 1 cái tương lai ngập tràn hạnh phúc, nó vẫn chờ và hi vọng, nó thường khuyên bảo T cải tạo cho tốt, rồi những nhớ nhung tình cảm đôi lứa mà đáng nhẽ trong cái thời đại này đc gửi đến nhau bằng những dòng chat, những cái stt, những cái icon, rela trên facebook thì giữa nó và T chỉ là những dòng thư dài. Nhưng đối với nó thế là quá đủ rồi, chỉ cần vậy thôi. Nó tự nhủ rồi cái thời gian này sẽ qua nhanh.

Nó bắt đầu học thói quen lễ chùa khắp nơi, nó bắt đầu biết chấp tay cầu xin cho bố mẹ và những người thân của nó. Nó đã biết sống cho người khác. Nó không phải là con bé Hot girl của những tháng ngày chơi bời lông bông lêu lổng nữa.

Thời gian cứ thế trôi..

Hôm nay nó đi ngang qua N2, nơi mà nó và T chỉ bên nhau vài tiếng ngắn ngủi. Đâu ngờ đấy là lần cuối cùng nó và hấn đc ở bên nhau. Nó vẫn nhớ như in từng lời nói của T. Kí ức lại ùa về. Nó hỏi địa chỉ của nhà X rồi đến thăm hấn. Đây là 1 ngôi nhà rất to ngay bên đường phố, nó đi vào chào hỏi và nói mình là bạn của X.

Nhìn hấn đang nằm trên giường, thở từng nhịp đều đều. Nó thương ẹ của hấn khóc thương thằng con trai đang bất động ngày qua ngày, nỗi đau này không chỉ riêng hấn phải chịu. Nhưng cái gì cũng có cái giá của nó. Nhân quả xoay vòng, kẻ nào nợ sâu sẽ phải trả giá đắt. Mọi thứ hấn gây ra bây giờ sẽ phải nhận lại.

Thăm hỏi và động viên xong nó lặng lẽ ra về.

Trong lòng nó thanh thản.

Nó rẽ vào 1 quán cafe bên đường ngồi 1 mình và nhìn ra ngoài cửa. Bên ngoài là 1 quán bơm xe nhỏ ven đường. Đang mải mê nhìn ngó thì có 2 em teen tóc vàng hoe mặc cái áo trắng học sinh phóng xe đến, mặt 2 đứa ngồi trên xe lạnh như tiền, có vẻ là nhân vật 2 lưng nhưng người em nào cũng khổ sở ưỡn lên để mong thân hình của mình nó nhọn hơn 1 tý. Nó ngồi nhìn mà bật cười. 1 con tay đang vuốt vuốt dí dí tay vào cái màn hình iphone bước xuống, mắt vẫn dán vào cái điện thoại rồi nói bâng quơ :

- Bơm cho cái lốp sau với !!

Ông chú bơm xe lọ mọ kéo cái dây bơm dài ra hí hoáy nắn nắn sờ sờ rồi dí cái bơm vào.. Xì xì ..

- Xong rồi cô !!

Con bé móc tờ 5k chìa ra, mắt vẫn chăm chăm cái đt. 1 con nhìn thấy nó đang nhìn chăm chú từ nãy đến giờ liền lăm bắm :

- Soi cái đéo gì không biết !!

Nó nhìn thấy vậy liền đọc đc cái ngôn ngữ mồm của em nó ngay, vì nó để ra cái trò này mà. Nó còn là gì nữa. Nó quắc mắt nhìn thẳng vào đứa vừa nói, con bé kia thấy vậy đá mắt sang chỗ khác luôn và vịn ga đi mất.

Nó cười 1 lúc rồi tự hỏi lúc trước nó cũng như thế này sao ?

——-6h00——-

Trời đã tối, nó đi về nhà với tâm trạng khá là vui, hôm nay nó sẽ viết cho T cái thư thật là dài. Đi về đến nhà, mấy người hàng xóm vẫn cứ soi mói nó từ móng chân lên tận lỗ mũi rồi xì xào :

- Đấy có con với thằng nào ấy giờ thằng kia đi tù rồi.
- Ôi giờ cái con này rồi chả nên người đc đâu.
- Chả biết ngủ với bao nhiêu thằng rồi.
- Thôi đi vào nó đang nhìn kia kìa !!

Nó đã quen với những thứ như vậy, nó quen sống với bàn tay dính chàm trong quá khứ, nó đã quen về mọi người bàn tán nó. Điều này như là 1 phần không thể thiếu đối với nó vậy. Đây là cái giá nó phải chấp nhận vì cái quá khứ lầm lỗi của mình. Nó cũng chẳng trách đc ai.

Vừa vào đến nhà, mẹ nói với nó :

- Bạn đến tìm đấy nó đang ngồi đợi trên nhà kia kìa !!
- Ai hả mẹ ?
- Con bé hay đến chơi ấy !!

Nó đi lên trên phòng thấy con bạn thân của nó ngồi đấy. Nó đi vào rồi hỏi :

- VL cả tháng mới vác mặt đến đây mẹ con chó !!
- Tao đến đây có việc bảo mày này..
- Trình bày ?
- Anh T...
- Làm sao ? - bắt giặc nó quay ra nhìn.
- Anh T... bị tai nạn..
- Ai tai nạn ?
- Anh T bị tai nạn rồi !

Nghe thấy vậy nó vội ngồi xuống bên con bạn.

- Tai nạn ? Tai nạn gì ? T đang trog tù mà ? Sao lại tai nạn ??
- Anh T.. bị tai nạn. Lúc đang làm ở trong đấy,...đá... bị đá rơi.
- Sao lại thế ?? Sao không ai nói cho tao biết ? Lâu chưa ? Có bị làm sao không ??- Nét mặt nó đã bắt đầu hoảng loạn tột độ.
- Tao biết chuyện tao nói ày luôn. Bị .. nặng lắm ..
- Nặng như thế nào ?
- Không qua đc..

Không qua đc ? Là chết ? T chết rồi sao ? Nó không tin vào tai mình rồi nó hỏi lại nhiều lần, mặt nó tái mét đi, mắt nó mở to sợ hãi. nước mắt nó chảy ra. Bạn nó ngồi sùi sùi :

- Tao nghe bạn anh T nói họ gửi giấy báo tử về nhà rồi..

Nó đứng bật dậy và chạy thẳng ra ngoài đường, nó hoảng loạn vội vã tìm đường đến nhà T. Đôi chân nó vội vã, mắt nó nhoè đi. Không thể như thế đc, T không chết đc. T hứa sẽ về với nó rồi, vừa mấy ngày trước nó còn nhận đc thư của T cơ mà. Không như vậy đc. Nó cầm đầu chạy, nó hoảng sợ tột cùng, nhà T cách nó

1 quãng đường, nó vẫn cứ chạy thẳng vậy thôi. Nó phải tận mắt nhìn thấy tờ giấy báo tử có ghi tên của T nó mới tin.

Người đi đường nhìn thấy 1 con bé vừa chạy vừa khóc như bị 1 cái gì đấy đáng sợ đuổi theo sau vậy. Họ không biết lý do mà nó chạy với dáng vẻ sợ hãi như thế, nhưng họ nghe thấy nó vừa khóc vừa gọi vội tên 1 người.

Đến nhà T, bàn chân nó bật máu, bố mẹ T đang ở trong nhà, bên ngoài có rất nhiều xe. Nó chạy vào nhà với bộ dạng của 1 người điên, đầu tóc rũ rượi và đôi mắt hoảng sợ. Mẹ T đang ngồi ở ghế tay cầm tờ giấy, bạn bè của hân cũng đã đến rất đông. Họ nhìn nó ái ngại và lo lắng, mẹ T nhìn thấy nó liền ném tờ giấy xuống đất :

- MÀY ĐÃ NHÌN THẤY GÌ CHƯA ? T CHẾT RỒI, CON TRAI TAO CHẾT TRONG TÙ RỒI ! NÓ CHẾT MÀ KHÔNG ĐC NHÌN MẶT BỐ MẸ NÓ ĐẤY !!

Nó vội bò xuống đất chộp vội lấy tờ giấy. Đúng tên T rồi, đúng là hân rồi. Vậy là T chết thật sao ? Sao lại như vậy đc ? Sao T lại chết ? T không về với nó nữa sao ? Tại sao T lại bỏ nó ở lại, nó đã thay đổi cuộc sống của nó chỉ để đợi T về mà ? Tại sao lại như thế ?

Vậy là hết, hết thật rồi, T không về nữa, T bỏ nó mà đi rồi. Nó không còn hi vọng gì nữa rồi. Tại sao cuộc đời lại trở trêu như vậy , nó mới chỉ đc gần gũi với T có mấy ngày thôi mà, vậy là thời gian qua đối với nó là vô ích ? Nó tự hỏi tại mình đã làm gì mà phải trả 1 cái giá đắt đến vậy, mà tại sao lại là T, tại sao lại là người nó yêu, nó đã làm cái gì để bị như thế ? Tại sao không mở cho nó 1 con đường ? Nó đã thay đổi rồi , nó sống khác rồi, nó không còn như xưa nữa, vậy mà tại sao trò đời vẫn trớ trêu thế ?!

Nó bước đi vô hồn, nó vừa đi vừa gọi tên T, mắt nó ướt đẫm. Vậy là T không về với nó nữa, nó sẽ không đc gặp T nữa. T chết thật rồi.

Có lẽ cái nợ đời này của nó quá sâu mà nó không thể trả đc hết, có lẽ cuộc đời của nó chỉ là những niềm đau. Xót xa kiếp phận hồng nhan, sau bao cay đắng khổ nhục bấy giờ nó lại trắng tay. Nó đặt hết hi vọng vào T, vậy mà giờ đây T sẽ không về nữa. T bỏ lại nó ở cái bể khổ này 1 mình. Nó bơ vơ không biết sẽ sống vì ai và vì cái gì nữa.

Trời đất xung quanh như quay cuồng, đêm nay mưa to. Mưa nào nề, sâu thẳm. Mưa khóc thương 1 phận trai chưa qua nửa kiếp người, khóc cho thân phận người đàn bà bạc bẽo đắng cay. Có tiếng ai như xa xăm vọng về, ngay bên tai nhưng cũng thật sâu thẳm. Nỗi tuyệt vọng 1 đời người khổ cực. Tiếng khóc tang thương giữa đêm vắng, có ai hiểu đc nỗi đau này của nó. Đau ai biết đc những đắng cay mà cái tuổi đời 17 của nó phải chịu đựng.

Nó ngồi đây, trong 4 bức tường. Nỗi cô đơn bao trùm đến khó thở, tiếng khóc vẫn cứ kéo dài trong đêm tối.

Cuộc đời đắng cay, nhưng nó vẫn phải tiếp tục sống. Nó vẫn phải đứng dậy và bước qua. Tháng ngày rong chơi giờ nó phải trả giá bằng sự cô đơn này. Cái giá quá đắt. Nó biết rằng từ giờ sẽ phải sống 1 mình giữa những cay nghiệt của đời dày vò nó, nó biết rằng ở ngoài kia sẽ ruồng rẫy nó. Nhưng chỉ cần 1 người, chỉ cần T ở bên nó, ngay trong tim này ! Chỉ vậy thôi, nó sẽ vẫn đứng dậy và bước tiếp, nó vẫn sẽ tiếp tục sống.

Và nó biết, cuộc đời không phải lúc nào cũng có màu hồng..

” Hạt bụi nào hóa kiếp thân tôi

Để một mai vượn hình hài lớn dậy

Ôi cát bụi tuyệt vời

Mặt trời soi một kiếp rong chơi .. ”

HẾT

=> Kết : [Phần này cũng liên quan đến cốt truyện nên những ai bê đi chỗ khác xin vui lòng không bỏ đi hay edit bất kì 1 cái gì !! Cảm ơn]

Xin chào :”>

Chắc những ai đọc đến đây thì cũng đã đọc hết những tập truyện của mình :D

Gạch đầu dòng là mình xin cảm ơn tất cả mọi người trong gần nửa tháng qua đã đón đọc hết 16 cái tập truyện này. Và chắc chắn phần lớn những người đọc truyện này đều là những người đã lớn hơn mình, nhưng mình xin xưng hô như này cho dễ :v

Qua qua về truyện 1 tý nhé :

- Cái thứ nhất : Về Nhân Vật và Cốt truyện.

Như mình đã nói đây là câu chuyện HƯ CẦU và BỊA ĐẶT ! Vậy mọi người có hiểu hư cầu bịa đặt là gì không ? Tức là nói phét, nói điêu, chém gió thành truyện ấy. Đấy , đúng rồi. Là như thế. Truyện này hoàn toàn 101% là hư cầu, vì vậy nên từ cốt truyện, đến nhân vật và diễn biến trong truyện đều do mình bịa ra, cho nên những ai mà có ý nghĩ kiểu : ” Mẹ tác giả 100% là phò, nó đang kể chuyện đời nó !” hoặc là ” Thằng này đang kể về bạn nó, gấu nó, ..v..v và v..v.. ” thì nên bỏ ngay đi nhé. Vì như mình đã nói rồi, đây là hư cầu bịa đặt. Mà với cái chất lượng đọc hiểu của đa số người hiện nay thì CHẮC CÓ CON ĐIÊN NÀO nó viết cái truyện này cả. Vì sao ? Vì nếu viết để mà nó thành phò à --

Còn cái Cốt Truyện như 1 số người vẫn hay thắc mắc là tại sao chữ bấy nhiêu thế ?

Truyện của mình mà không chữ thì nó lại thành PHIM rồi, sẽ chẳng có ai đọc. Còn những người hỏi là :” Mẹ, con gái cấp 3 toàn đm đ.cha, như kiểu gái giang hồ, đánh nhau như gái giang hồ ” thì nên tắt cái máy tính và đi ra ngoài 1 vòng. Thật ra truyện của mình đã nói giảm nói tránh đi rất nhiều so với đời thực.

Còn ý kiến của nhiều người đọc :

Nờ Hờ Tờ :

- Dear Tú Ank *

- Sau khi đọc hết 14 chap truyện ‘Hot Girl’ của em chị xin có đôi lời tâm sự và 1 số thắc mắc sau:

+ Thứ nhất: Chị rất thích cách hành văn của em, ngôn từ rất phóng khoáng, dễ hiểu. Tuy nhiên, tại sao tất cả các bậc phụ huynh trong truyện (mẹ Nó, mẹ T, mẹ N...) đều dùng những lời lẽ kiểu thô bạo mà ko có sự mềm mỏng, nhẹ nhàng, tình cảm?! *

+ Thứ hai: Tại sao em ko mô tả về các nét trên khuôn mặt của nhân vật Nó (như mắt, mũi, miệng...) để cho người đọc có thể hình dung rõ hơn về vẻ đẹp của Hot Girl, mà em chỉ đi sâu vào ‘đường cong hình chữ S’ của Nó?! *

+ Thứ ba: Theo ý kiến của cá nhân chị thì sẽ tốt hơn nếu kết thúc truyện mở ra cho nhân vật Nó 1 con đường mới, mang tính chất nhân văn 1 chút sẽ khiến người đọc có cảm giác hơn, và cho những ai đang có tâm trạng giống Nó (cảm thấy cuộc sống bế tắc) có thêm niềm tin để vững bước. *

+ Thứ tư: Nếu nội dung truyện phản ánh đúng tình hình giới trẻ hiện giờ thì chị có 1 chút giạt mình, vì chị thuộc lớp già (gần 3x tuổi rồi) nên ko thể biết rõ dc những mảng tối của bọn tuổi teen. *

+ Thứ năm: Em sn 96 tại sao lại có nhiều kinh nghiệm thực tiễn như vậy, do đọc sách báo hay do em đã từng trải qua?! *

Chao xin Nờ Hờ Tờ :3

Cái thứ nhất chắc nhiều người cũng đã hay thắc mắc tự hỏi :

- Tại sao trong truyện toàn nhân vật xấu ? Tại sao ai cũng nhìn vào vẻ bề ngoài ? Sao ai cũng.....

Như thế này nhé : Cái xã hội bây giờ, chắc cũng có nhiều người từng chứng kiến qua những sự việc trên. Trong truyện của mình là CỐ TÌNH NÓI QUÁ VỀ CÁI VẸN ĐỀ ĐEN CỦA XÃ HỘI, tức là những cái gì xấu, những cái gì tối những cái gì đen nhất thì mình mới bê vào truyện. Thế nên mình mới nói từ đầu truyện rồi

:” < những=“” bạn=“” có=“” suy=“” nghĩ=“” cuộc=“” sống=“” luôn=“” tươi=“” đẹp=“” và=“” cuộc=“” đời=“” luôn=“” ngập=“” tràn=“” niềm=“” vui=“” thì=“” không=“” nên=“” đọc=“” loại=“” truyện=“” này,=“” sẽ=“” ảnh=“” hưởng=“” xấu=“” đến=“” tâm=“” lý=“”>”. Đây, thế nên là trong truyện này toàn những cái đen tối thôi.

Còn tất nhiên, ở đâu cũng thế. Có những người tốt người xấu, cuộc sống như thế cũng song song tốt - xấu. Chứ không phải con gái nào cũng giống như trong này, không phải người nào cũng giống như trong này !!

Đây giờ chắc mọi người hiểu rồi !!

Cái thứ 2:

“Theo ý kiến của cá nhân chị thì sẽ tốt hơn nếu kết thúc truyện mở ra cho nhân vật Nó 1 con đường mới, mang tính chất nhân văn 1 chút sẽ khiến người đọc có cảm giác hơn, và cho những ai đang có tâm trạng giống Nó (cảm thấy cuộc sống bế tắc) có thêm niềm tin để vững bước.*”

=>

Như mọi người đã đọc, truyện này nói về 1 đứa con gái LỐI SỐNG SAI LẦM, còn những người cảm thấy cuộc sống bế tắc thì lại HOÀN TOÀN KHÁC. Còn mình tin chắc có những người ĐÃ - ĐANG sống với cái lối sống như thế này cũng đọc truyện của mình, tất nhiên là mỗi người 1 lý do chả ai giống ai. Nhưng kiểu sống như này HOÀN TOÀN SAI, hãy suy nghĩ lại trước khi mọi việc chưa quá muộn.

Còn như tập cuối này, mình để kết truyện như vậy. Những ai hiểu đc cái mình muốn nói đến thì thôi mình xin không nói lại nữa, còn những người cho là ” TÁC GIẢ ÁC, KẾT TRUYỆN KHÔNG CÓ HẬU !”? Thế nào là không có hậu ? Cứ truyện có người chết là không có hậu ? Nếu không chết liệu 2 nhân vật có đến đc với nhau ? Liệu không chết thì truyện có hậu ? Nếu có cái ý nghĩ như vậy thì mình khuyên bạn nên XEM PHIM HÀN QUỐC, còn truyện của mình thì nó KHÔNG GIỐNG PHIM. Cũng như nhiều phim truyện hiện nay đây, nào là cuối phim thì chúng nó yêu nhau, hạnh phúc, rồi này nọ lọ lem. Mình thấy cái kết như thế rất là VIỆT NAM, rất là CŨ và CHÁN. Nên bây giờ đa số xem 1 phim của VN thì đoán mệ nó đc nội dung rồi. Xem rất là chán.

Nhưng dù sao thì mình cũng là người viết, để các bạn đọc và phê bình. Nên các bạn cảm thấy truyện như thế nào.. Tùy thôi. Quyền các bạn :D

Còn những ai đang sống như này, thì bài học nó ở giữa truyện. chứ không phải là cuối câu chuyện.

” Có những bài học không phải đến cuối câu chuyện ta mới rút ra đc !!”, đây, đọc đến đoạn gần cuối thì nhân vật nó đã hối hận rồi, nhưng không kịp nữa. Vì đôi khi không phải cái gì cũng theo ý mình, muốn là đc. Nên những ai giống thế thì hãy dừng lại ngay, chứ đừng đợi đến CUỐI CÂU CHUYỆN.

.....

Còn thắc mắc về nhân vật, mình không đặt tên chính xác cho nhân vật chính, cái thứ nhất là nhân vật này QUÁ GIỐNG với 1 SỐ NGƯỜI, đến nỗi mình nghĩ ra, nhưng khi đọc xong có 1 số người pm kiểu :” CHẮC CHẮN ÔNG ĐANG VIẾT VỀ CON NÀY !! TÔI THẤY GIỐNG Y HẾT ỉ”. Đây, mình nói rồi đây. Nó là hư cấu. Còn những ai thấy giống mình quá, thì cứ ment vào đây là :” Ờ truyện của mày giống đang tả tao quá, đề nghị sửa ” thì mình sẽ sửa ngay !!. Vì vậy nên mình sẽ không đặt tên cho nhân vật chính không sợ lại có người mất ngủ!!

Còn tại sao tên truyện lại là HOT GIRL ? Sao không phải là dĩ điểm này nọ? Lý do rất đơn giản. Nó là dĩ nhưng nó lại SỐNG TRONG 1 CÁI VỎ BỌC CỦA HOT GIRL SANG CHẢNH. nên mình gọi nó là hót gọn. Vậy thôi !!

Hết.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/loi-song-cua-mot-hotgirl>